

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 337

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

52 tomas

2009 m. gruodžio 18 d.

Turinys

I Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kuriuos skelbti privaloma

REGLAMENTAI

- ★ 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1211/2009 dėl Europos elektroninių ryšių reguliuotojų institucijos (EERRI) ir Biuro įsteigimo ⁽¹⁾ 1

DIREKTYVOS

- ★ 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/136/EB, iš dalies keičianti Direktyvą 2002/22/EB dėl universaliųjų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis, Direktyvą 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje ir Reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 dėl nacionalinių institucijų, atsakingų už vartotojų apsaugos teisės aktų vykdymą, bendradarbiavimo ⁽¹⁾ 11
- ★ 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/140/EB, iš dalies keičianti Direktyvą 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos, Direktyvą 2002/19/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir susijusių priemonių sujungimo ir prieigos prie jų ir Direktyvą 2002/20/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų leidimo ⁽¹⁾ 37

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

Kaina: 4 EUR

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį. Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

I

(Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kuriuos skelbti privaloma)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1211/2009

2009 m. lapkričio 25 d.

dėl Europos elektroninių ryšių reguliuotojų institucijos (EERRI) ir Biuro įsteigimo

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 95 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos (Pagrindų direktyva) ⁽⁴⁾, 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/19/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir susijusių priemonių sujungimo ir prieigos prie jų (Prieigos direktyva) ⁽⁵⁾, 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/20/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų leidimo (Leidimų direktyva) ⁽⁶⁾, 2002 m. kovo 7 d.

Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/22/EB dėl universaliųjų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis (Universaliųjų paslaugų direktyva) ⁽⁷⁾, ir 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių) ⁽⁸⁾ (toliau visos kartu vadinamos Pagrindų direktyva ir Specialiosiomis direktyvomis) siekiama sukurti Bendrijoje elektroninių ryšių vidaus rinką ir per didesnę konkurenciją užtikrinti aukšto lygio investicijas, inovacijas ir vartotojų apsaugą.

- (2) 2007 m. birželio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 717/2007 dėl tarptinklinio ryšio per viešuosius judriojo ryšio tinklus Bendrijoje ⁽⁹⁾ Bendrijos tarptinklinio ryšio požiūriu papildo ir remia taisykles, nustatytas elektroninių ryšių ES reguliavimo sistemoje.

- (3) Kad elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų vidaus rinka būtų sėkmingai plėtojama, itin svarbu visose valstybėse narėse ES reguliavimo sistemą taikyti nuosekliai. ES reguliavimo sistema nustato siektinus tikslus ir nacionalinių reguliavimo institucijų (NRI) veiklos sistemą, tuo pačiu suteikdama joms lankstumo, kad kai kuriose srityse taisyklės būtų taikomos atsižvelgiant į nacionalines sąlygas.

⁽¹⁾ OL C 224, 2008 8 30, p. 50.

⁽²⁾ OL C 257, 2008 10 9, p. 51.

⁽³⁾ 2008 m. rugsėjo 24 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje), 2009 m. vasario 16 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 75 E, 2009 3 31, p. 67), 2009 m. gegužės 6 d. Europos Parlamento pozicija ir 2009 m. spalio 26 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁴⁾ OL L 108, 2002 4 24, p. 33.

⁽⁵⁾ OL L 108, 2002 4 24, p. 7.

⁽⁶⁾ OL L 108, 2002 4 24, p. 21.

⁽⁷⁾ OL L 108, 2002 4 24, p. 51.

⁽⁸⁾ OL L 201, 2002 7 31, p. 37.

⁽⁹⁾ OL L 171, 2007 6 29, p. 32.

- (4) Atsivėlgdama į poreikį užtikrinti nuoseklios reguliavimo praktikos plėtrą ir nuoseklią ES reguliavimo sistemos taikymą, 2002 m. liepos 29 d. Komisijos sprendimu 2002/627/EB dėl Europos elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų reguliuotojų grupės įsteigimo ⁽¹⁾ Komisija įsteigė Europos reguliuotojų grupę (ERG), kad ji konsultuotų Komisiją ir jai teiktų pagalbą plėtojant vidaus rinką bei apskritai palaikytų ryšį tarp NRI ir Komisijos.
- (5) ERG teigiamai prisidėjo siekiant nuoseklios reguliavimo praktikos, palengvindama NRI tarpusavio ir NRI bei Komisijos bendradarbiavimą. Šis didesnio nuoseklumo tarp NRI kūrimo metodas, pagal kurį keičiamasi informacija ir žiniomis apie praktinę patirtį, buvo sėkmingai taikomas per trumpą laikotarpį nuo jo taikymo pradžios. Siekiant toliau plėtoti elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų vidaus rinką, reikės tęsti ir intensyvuoti NRI tarpusavio bendradarbiavimą ir veiklos koordinavimą.
- (6) Tam reikia, kad ERG būtų stiprinama ir pripažinta ES reguliavimo sistemoje kaip Europos elektroninių ryšių reguliuotojų institucija (EERRI). EERRI neturėtų turėti nei Bendrijos agentūros, nei juridinio asmens statuso. EERRI turėtų pakeisti ERG ir veikti kaip išskirtinis NRI tarpusavio ir NRI bei Komisijos bendradarbiavimo forumas vykdant įvairius išpareigojimus pagal ES reguliavimo sistemą. EERRI turėtų teikti žinias ir įgyti pasitikėjimą dėl savo nepriklausomumo, savo konsultacijų ir informacijos kokybės, savo procedūrų ir veiklos metodų skaidrumo bei atidumo atliekant savo užduotis.
- (7) Sutelkusi žinias, EERRI turėtų teikti pagalbą NRI nekeisdama jų dabartinių funkcijų ir nedubliuodama jau vykdomo darbo, bei padėti Komisijai vykdyti jos išpareigojimus.
- (8) EERRI turėtų tęsti ERG darbą plėtodama NRI tarpusavio ir NRI bei Komisijos bendradarbiavimą, kad būtų užtikrintas nuoseklus elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų ES reguliavimo sistemos taikymas visose valstybėse narėse ir tuo būdu būtų prisidėta prie vidaus rinkos plėtos.
- (9) EERRI turėtų būti Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos svarstymo, diskusijų ir patariamoji įstaiga elektroninių ryšių srityje. EERRI Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos prašymu arba savo iniciatyva turėtų atitinkamai jiems teikti konsultacijas.
- (10) EERRI savo užduotis turėtų vykdyti bendradarbiaudama su veikiančiomis grupėmis bei komitetais ir neapribodama jų vaidmens, pavyzdžiui, su Ryšių komitetu, įsteigtu Direktyva 2002/21/EB (Pagrindų direktyva), Radijo spektro komitetu, įsteigtu 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 676/2002/EB dėl radijo spektro politikos teisinio reguliavimo pagrindų Europos bendrijoje (Sprendimas dėl radijo spektro) ⁽²⁾, Radijo spektro politikos grupė, įsteigta 2002 m. liepos 26 d. Komisijos sprendimu 2002/622/EB dėl Radijo spektro politikos grupės įsteigimo ⁽³⁾, ir Ryšių komitetu, įsteigtu 1997 m. birželio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/36/EB, iš dalies keičiančia Tarybos direktyvą 89/552/EEB dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų nuostatų, susijusių su televizijos programų transliavimu, derinimo ⁽⁴⁾.
- (11) Siekiant užtikrinti profesinę ir administracinę paramą EERRI turėtų būti įsteigtas Biuras, kuris būtų juridinio asmens statusą turinti Bendrijos įstaiga ir vykdytų jam šiame reglamente numatytas užduotis. Kad parama EERRI būtų teikiama veiksmingai, Biuras turėtų turėti teisinį, administracinį ir finansinį savarankiškumą. Biurą turėtų sudaryti Valdymo komitetas ir Administracijos vadovas.
- (12) EERRI ir Biuro organizacinė struktūra turėtų būti paprasta ir tinkama jų užduočių vykdymui.
- (13) Biuras turėtų būti Bendrijos įstaiga, kaip apibrėžta 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento ⁽⁵⁾ (Finansinis reglamentas) 185 straipsnyje. Biurui turėtų būti taikomas 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinis susitarimas dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo ⁽⁶⁾ (2006 m. gegužės 17 d. TIS), ypač jo 47 punktą.

⁽²⁾ OL L 108, 2002 4 24, p. 1.

⁽³⁾ OL L 198, 2002 7 27, p. 49.

⁽⁴⁾ OL L 202, 1997 7 30, p. 60.

⁽⁵⁾ OL L 248, 2002 9 16, p. 1.

⁽⁶⁾ OL C 139, 2006 6 14, p. 1.

⁽¹⁾ OL L 200, 2002 7 30, p. 38.

(14) Kadangi siūlomo veiksmo tikslų, t. y. toliau plėtoti nuoseklią reguliavimo praktiką, intensyvinant NRI tarpusavio ir NRI bei Komisijos bendradarbiavimą ir veiklos koordinavimą, valstybės narės negali deramai pasiekti, nes šio reglamento taikymo sritis aprėpia visą ES, ir kadangi tų tikslų būtų geriau siekti Bendrijos lygiu, laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

ĮSTEIGIMAS

1 straipsnis

Įsteigimas

1. Įsteigiama Europos elektroninių ryšių reguliuotojų institucija (EERRI), kurios įsipareigojimai nustatyti šiame reglamente.

2. EERRI veikia Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyvos) ir direktyvų 2002/19/EB, 2002/20/EB, 2002/22/EB ir 2002/58/EB (Specialiųjų direktyvų) bei Reglamento (EB) Nr. 717/2007 taikymo srityje.

3. EERRI savo užduotis vykdo nepriklausomai, nešališkai ir skaidriai. Visoje savo veikloje EERRI siekia tokių pat tikslų, kurie Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyvos) 8 straipsnyje nustatyti nacionalinėms reguliavimo institucijoms (NRI). Visų pirma, EERRI prisideda prie elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų vidaus rinkos plėtros bei veikimo gerinimo siekdama užtikrinti nuoseklią elektroninių ryšių ES reguliavimo sistemos taikymą.

4. EERRI remiasi NRI sukaupta kompetencija ir vykdo savo užduotis bendradarbiaudama su NRI ir Komisija. EERRI remia NRI tarpusavio ir NRI bei Komisijos bendradarbiavimą. Be to, EERRI konsultuoja Komisiją, o paprašius - Europos Parlamentą ir Tarybą.

II SKYRIUS

EERRI ORGANIZACIJA

2 straipsnis

EERRI vaidmuo

EERRI:

- a) rengia ir skleidžia NRI geriausios reguliavimo praktikos pavyzdžius, pavyzdžiui, bendrus požiūrius, metodikas ar gaires ES reguliavimo sistemos įgyvendinimo srityje;
- b) paprašius teikia pagalbą NRI dėl reguliavimo klausimų;
- c) teikia nuomones dėl Komisijos sprendimų, rekomendacijų ir gairių projektų, nurodytų šiame reglamente, Pagrindų direktyvoje ir Specialiosiose direktyvose;
- d) Komisijos pagrįstu prašymu ar savo iniciatyva rengia ataskaitas bei teikia konsultacijas, o Europos Parlamento arba Tarybos pagrįstu prašymu ar savo iniciatyva teikia jiems nuomones visais jos kompetencijai priklausančiais elektroninių ryšių klausimais;
- e) Europos Parlamento, Tarybos, Komisijos ir NRI prašymu padeda jiems bendrauti, diskutuoti ir keistis informacija su trečiosiomis šalimis; ir padeda Komisijai ir NRI skleisti geriausios reguliavimo praktikos pavyzdžius trečiosioms šalims.

3 straipsnis

EERRI užduotys

1. EERRI užduotys yra šios:
  - a) teikti nuomones dėl NRI priemonių projektų, susijusių su rinkos apibrėžimu, didelę įtaką rinkoje turinčių įmonių nustatymu ir teisės gynimo priemonių skyrimu, pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyvos) 7 ir 7a straipsnius; ir bendradarbiauti bei kartu dirbti su NRI pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyvos) 7 ir 7a straipsnius;
  - b) teikti nuomones dėl rekomendacijų ir (arba) gairių projektų dėl pranešimuose pateiktinos informacijos formos, turinio ir išsamumo lygio pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyvos) 7b straipsnį;
  - c) konsultuoti dėl rekomendacijų projektų, susijusių su atitinkamų produktų ir paslaugų rinkomis pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyvos) 15 straipsnį;

- d) teikti nuomones dėl sprendimų projektų dėl tarpvalstybinių rinkų nustatymo pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyvos) 15 straipsnį;
- e) paprašius teikti pagalbą NRI dėl atitinkamos rinkos tyrimų pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyvos) 16 straipsnį;
- f) teikti nuomones dėl sprendimų ir rekomendacijų projektų dėl suderinimo pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyvos) 19 straipsnį;
- g) konsultuoti ir teikti nuomones dėl tarpvalstybinių ginčų pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyvos) 21 straipsnį;
- h) teikti nuomones dėl sprendimų projektų, kuriais NRI leidžiama arba neleidžiama taikyti išimtinės priemonės, pagal Direktyvos 2002/19/EB (Prieigos direktyvos) 8 straipsnį;
- i) konsultuoti dėl priemonių projektų, susijusių su veiksminga skubios pagalbos iškviatimo telefono numerio „112“ prieiga pagal Direktyvos 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyvos) 26 straipsnį;
- j) konsultuoti dėl priemonių projektų, susijusių su veiksmingu numerių, prasidedančių skaitmenimis 116, intervalo, ypač karštosios linijos 116000 pranešimams apie dingusius vaikus numerio, įdiegimu pagal Direktyvos 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyvos) 27a straipsnį;
- k) padėti Komisijai atnaujinant Direktyvos 2002/19/EB (Prieigos direktyvos) II priedą pagal tos direktyvos 9 straipsnį;
- l) paprašius padėti NRI dėl klausimų, susijusių su sukčiavimu naudojant numeracijos išteklius arba netinkamu jų naudojimu Bendrijoje, ypač kai teikiamos tarpvalstybinės paslaugos;
- m) teikti nuomones, kuriomis siekiama užtikrinti, kad būtų parengtos bendros taisyklės ir reikalavimai tarpvalstybinių verslo paslaugų teikėjams;
- n) stebėti elektroninių ryšių sektorių bei apie jį pranešti ir skelbti metinę ataskaitą apie pokyčius tame sektoriuje.

2. EERRI, Komisijai pateikus pagrįstą prašymą, gali vienbalsiai nuspręsti imtis kitų specialiųjų užduočių, kurios yra būtinos jos vaidmeniui atlikti 1 straipsnio 2 dalyje apibrėžtoje taikymo srityje.

3. NRI ir Komisija kuo labiau atsižvelgia į visas EERRI priimtas nuomones, rekomendacijas, gaires, patarimus ar geriausios reguliavimo praktikos pavyzdžius. Tam tikrais atvejais, prieš pateikdama savo nuomonę Komisijai, EERRI gali konsultuotis su susijusiomis nacionalinėmis konkurencijos institucijomis.

4 straipsnis

EERRI sudėtis ir organizacija

1. EERRI sudaro Reguluotojų valdyba.
2. Reguluotojų valdybą sudaro po vieną narį iš kiekvienos valstybės narės; toks narys yra kiekvienoje valstybėje narėje įsteigtos NRI vadovas arba paskirtas aukšto lygio atstovas, visų pirma atsakingas už kasdienio elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų rinkų veikimo priežiūrą.

EERRI, vykdydama šiuo reglamentu pavestas užduotis, yra nepriklausoma.

Reguluotojų valdybos nariai nesiekia gauti ir nepriima jokios Vyriausybės, Komisijos ar jokių kitų viešųjų arba privačių subjektų nurodymų.

NRI paskiria po vieną pakaitinį narį iš kiekvienos valstybės narės.

Komisija dalyvauja EERRI posėdžiuose stebėtojo teisėmis, ir jai atstovaujama tinkamu lygiu.

3. Europos ekonominės erdvės (EEE) valstybių ir Europos Sąjungos šalių kandidačių NRI turi stebėtojų statusą, ir joms atstovaujama tinkamu lygiu. Dalyvauti savo posėdžiuose EERRI gali kviešti ir kitus ekspertus bei stebėtojus.

4. Laikydamosi EERRI darbo tvarkos taisyklių, Reguluotojų valdyba iš savo narių paskiria pirmininką ir pirmininko pavaduotoją (-us). Pirmininko pavaduotojas (-ai) automatiškai ima vykdyti pirmininko pareigas, jei pirmininkas tų pareigų negali vykdyti. Pirmininko ir pirmininko pavaduotojo (-jų) kadencija yra vieneri metai.

5. Nepažeidžiant Reguluotojų valdybos vaidmens, susijusio su pirmininko vykdomomis užduotimis, pirmininkas nesiekia gauti ir nepriima jokios Vyriausybės ar NRI, Komisijos ar jokių kitų viešųjų arba privačių subjektų nurodymų.

6. Plenarinius Reguluotojų valdybos posėdžius šaukia jos pirmininkas, o eiliniai posėdžiai vyksta bent keturis kartus per metus. Neeiliniai posėdžiai taip pat šaukiami pirmininko iniciatyva, Komisijos ar bent trečdalis Valdybos narių prašymu. Posėdžio darbotvarkę nustato pirmininkas, ir ji viešai skelbiama.

7. EERRI darbas gali būti organizuojamas sudarant ekspertų darbo grupes.

8. Komisijos atstovai kviečiami į visus plenarinius Reguluotojų valdybos posėdžius.

9. Reguliotojų valdyba sprendimus priima dviejų trečdalių visų savo narių balsų dauguma, jei šiame reglamente, Pagrindų direktyvoje ar Specialiosiose direktyvose nenumatyta kitaip. Kiekvienas narys arba pakaitinis narys turi vieną balsą. Reguliotojų valdybos sprendimai skelbiami viešai ir juose NRI prašymu pateikiamos šios institucijos išlygos.

10. Reguliotojų valdyba priima ir viešai skelbia EERRI darbo tvarkos taisykles. Darbo tvarkos taisyklėse nustatoma išsami balsavimą reglamentuojanti tvarka, įskaitant sąlygas, kuriomis vienas narys gali veikti kito nario vardu, kvorumą reglamentuojančios taisyklės ir pranešimo apie posėdžius terminai. Be to, darbo tvarkos taisyklėmis užtikrinama, kad Reguliotojų valdybos nariams prieš kiekvieną posėdį visada būtų pateikiamos išsamios darbotvarkės ir pasiūlymų projektai, kad jie prieš balsuodami turėtų galimybę pateikti pakeitimų. Darbo tvarkos taisyklėse, *inter alia*, taip pat gali būti nustatytos balsavimo skubos tvarka procedūros.

11. 6 straipsnyje nurodytas Biuras teikia administracinę ir profesinę paramą EERRI.

5 straipsnis

Reguliotojų valdybos užduotys

1. Reguliotojų valdyba vykdo EERRI užduotis, numatytas 3 straipsnyje, ir priima visus sprendimus, susijusius su jos funkcijų vykdymu.

2. Reguliotojų valdyba prieš valstybėms narėms ar NRI atliekant savanoriškus finansinius įnašus juos patvirtina, vadovaudamasi 11 straipsnio 1 dalies b punktu pagal šią tvarką:

- a) vienbalsiai, kai visos valstybės narės ar NRI nusprendė padaryti įnašą;
- b) paprastąja balsų dauguma, kai dalis valstybių narių ar NRI vienbalsiai nusprendė padaryti įnašą.

3. Reguliotojų valdyba EERRI vardu pagal 22 straipsnį priima specialias nuostatas dėl teisės susipažinti su EERRI turimais dokumentais.

4. Reguliotojų valdyba, pasikonsultavusi su suinteresuotosiomis šalimis pagal 17 straipsnio nuostatas, priima EERRI metinę darbo programą iki kiekvienų metų, ankstesnių nei tie, kuriems sudaroma programa, pabaigos. Reguliotojų valdyba, kai tik patvirtina metinę darbo programą, perduoda ją Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai.

5. Reguliotojų valdyba priima metinę EERRI veiklos ataskaitą ir kasmet ne vėliau kaip birželio 15 d. pateikia ją Europos Parlamentui, Tarybai, Komisijai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Audito Rūmams. Europos Parlamentas gali prašyti Reguliotojų valdybos pirmininko kreiptis į jį dėl atitinkamų klausimų, susijusių su EERRI veikla.

6 straipsnis

Biuras

1. Įsteigiamas Biuras, kuris yra Bendrijos įstaiga, kaip apibrėžta Finansinio reglamento 185 straipsnyje. Biurui taikomas 2006 m. gegužės 17 d. TIS 47 punktas.

2. Vadovaudamasis Reguliotojų valdybos rekomendacijomis Biuras, visų pirma:

- teikia EERRI administracinę ir profesinę paramą,
- iš NRI renka informaciją ir ja keičiasi bei perduoda informaciją, susijusią su vaidmeniu ir užduotimis, nustatytais 2 straipsnio a punkte ir 3 straipsnyje,
- skleidžia tarp NRI geriausios reguliavimo praktikos pavyzdžius vadovaujantis 2 straipsnio a punktu,
- padeda pirmininkui organizuoti Reguliotojų valdybos darbą,
- gavęs Reguliotojų valdybos prašymą sudaro ekspertų darbo grupes ir teikia pagalbą, kad užtikrintų sklandų šių grupių darbą.

3. Biurą sudaro:

- a) Valdymo komitetas;
- b) Administracijos vadovas.

4. Kiekvienoje valstybėje narėje Biuras naudojami plačiausiu teisnumu, suteikiamu juridiniams asmenims pagal nacionalinę teisę. Pirmiausia Biuras gali įsigyti kilnojamojo ir nekilnojamojo turto ir juo disponuoti, taip pat būti šalimi teismo procese.

5. Biurui vadovauja Administracijos vadovas, o jame dirba tik tiek darbuotojų, kiek būtina jo pareigoms vykdyti. Darbuotojų skaičių siūlo Valdymo komiteto nariai ir Administracijos vadovas pagal 11 straipsnį. Bet koks pasiūlymas padidinti darbuotojų skaičių gali būti priimtas tik Valdymo komitetui vienbalsiai nusprendus.

7 straipsnis

Valdymo komitetas

1. Valdymo komitetą sudaro po vieną narį iš kiekvienos valstybės narės – toks narys yra kiekvienoje valstybėje narėje įsteigtos nepriklausomos NRI vadovas arba paskirtas aukšto lygio atstovas, visų pirma atsakingas už kasdienio elektroninių ryšių tinklą ir paslaugų rinkos veikimo priežiūrą – ir vienas Komisijai atstovaujantis narys.

Kiekvienas narys turi vieną balsą.

9 straipsnis

Administracijos vadovo užduotys

4 straipsnio nuostatos *mutatis mutandis* taikomos Valdymo komitetui.

2. Valdymo komitetas skiria Administracijos vadovą. Siūlo mas Administracijos vadovas nedalyvauja rengiant tokį sprendimą ar balsuojant dėl jo.

3. Valdymo komitetas teikia patarimus Administracijos vadovui šiam atliekant savo užduotis.

4. Valdymo komitetas atsako už darbuotojų skyrimą.

5. Valdymo komitetas padeda ekspertų darbo grupių darbo vykdymui.

1. Administracijos vadovas yra atsakingas už vadovavimą Biurui.

2. Administracijos vadovas padeda ruošti Reguluotojų valdybos, Valdymo komiteto ir ekspertų darbo grupių darbotvarkes. Administracijos vadovas Reguluotojų valdybos ir Valdymo komiteto darbe dalyvauja be teisės balsuoti.

3. Kasmēt Administracijos vadovas padeda Valdymo komitetui rengti kitų metų Biuro darbo programos projektą. Kitų metų darbo programos projektas pateikiamas Valdymo komitetui ne vėliau kaip birželio 30 d. ir Valdymo komitetas jį priima ne vėliau kaip rugsėjo 30 d., nedarant jokios įtakos galutiniam Europos Parlamento ir Tarybos (kartu vadinamiems „biudžeto valdymo institucija“) sprendimui dėl subsidijos.

4. Vadovaudamasis Reguluotojų valdybos rekomendacijomis Administracijos vadovas atlieka Biuro metinės darbo programos įgyvendinimo priežiūrą.

5. Administracijos vadovas, prižiūrint Valdymo komitetui, imasi būtinų priemonių, visų pirma priima vidaus administracinius nurodymus ir skelbia pranešimus, siekdamas užtikrinti, kad Biuras veiktų pagal šį reglamentą.

6. Administracijos vadovas, prižiūrint Valdymo komitetui, pagal 13 straipsnį vykdo Biuro biudžetą.

7. Kasmēt Administracijos vadovas padeda rengiant metinės EERRI veiklos ataskaitos projektą, nurodytą 5 straipsnio 5 dalyje.

8 straipsnis

Administracijos vadovas

1. Administracijos vadovas yra atskaitingas už savo veiklą Valdymo komitetui. Vykdydamas savo funkcijas Administracijos vadovas nesiekia gauti ir nepriima jokios valstybės narės, NRI, Komisijos ar trečiosios šalies nurodymų.

2. Administracijos vadovą viešojo konkurso būdu skiria Valdymo komitetas, atsižvelgdamas į nuopelnus ir sugebėjimus bei patirtį elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų srityje. Prieš Valdymo komiteto atrinktą kandidatą paskiriant Administracijos vadovu, dėl jo neįpareigojančią nuomonę gali pareikšti Europos Parlamentas. Šiuo tikslu kandidatas pakviečiamas padaryti pareiškimą atsakingame Europos Parlamento komitete ir atsakyti į komiteto narių klausimus.

3. Administracijos vadovo kadencija trunka trejus metus.

4. Valdymo komitetas, atsižvelgdamas į pirmininko parengtą vertinimo ataskaitą ir tik tais atvejais, kai tai gali būti pateisinama EERRI pareigomis ir reikalavimais, gali vieną kartą pratęsti Administracijos vadovo kadenciją ne ilgesniam kaip trejų metų laikotarpiui.

Valdymo komitetas informuoja Europos Parlamentą apie visus keitinimus pratęsti Administracijos vadovo kadenciją.

Jei kadencija nepratęsiamą, Administracijos vadovas toliau eina pareigas tol, kol paskiriamas naujas Administracijos vadovas.

10 straipsnis

Darbuotojai

1. Biuro darbuotojams, įskaitant Administracijos vadovą, taikomi Europos Bendrijų pareigūnų tarnybos nuostatai ir kitų Europos Bendrijų tarnautojų įdarbinimo sąlygos, nustatyti Tarybos reglamentu (EEB, Euratomas, EAPB) Nr. 259/68 ⁽¹⁾, ir bendrai Europos bendrijos institucijų priimtos šių tarnybos nuostatų ir įdarbinimo sąlygų taikymo taisyklės.

2. Komisijai pritarus, Valdymo komitetas patvirtina būtinas įgyvendinimo priemones pagal Europos Bendrijų pareigūnų tarnybos nuostatų 110 straipsnyje nustatytą tvarką.

⁽¹⁾ OL L 56, 1968 3 4, p. 1.

3. Valdymo komiteto pirmininko pavaduotojas naudojami įgaliojimais, kurie skiriamieji institucijai suteikiami pagal Europos Bendrijų pareigūnų tarnybos nuostatus, ir įgaliojimais, kurie institucijai, turinčiai teisę sudaryti sutartis, suteikiami pagal kitų Europos Bendrijų tarnautojų įdarbinimo sąlygas.

4. Valdymo komitetas gali priimti nuostatas, pagal kurias leidžiama Biure laikinai, bet ne ilgiau kaip trejiems metams įdarbinti valstybių narių deleguotus nacionalinius ekspertus.

III SKYRIUS

FINANSINĖS NUOSTATOS

11 straipsnis

Biuro biudžetas

1. Biuro įplaukas ir išteklius visų pirma sudaro:
  - a) Bendrijos subsidija, įtraukta į atitinkamas Europos Sąjungos bendrojo biudžeto antraštes (Komisijos skirsnis), kaip nusprendė biudžeto valdymo institucija bei vadovaujantis 2006 m. gegužės 17 d. TIS 47 punktu;
  - b) valstybių narių arba jų NRI savanoriški įnašai pagal 5 straipsnio 2 dalį. Šie įnašai naudojami specialioms veiklos išlaidų straipsniams finansuoti kaip apibrėžta susitarime, kurį Biuras sudarys su valstybėmis narėmis ar jų NRI pagal 2002 m. lapkričio 19 d. Komisijos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 2343/2002 dėl finansinio pagrindų reglamento, skirto įstaigoms, minėtoms Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento 185 straipsnyje⁽¹⁾, 19 straipsnio 1 dalies b punktą. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad NRI turėtų tinkamų finansinių išteklių, reikalingų dalyvauti Biuro veikloje. Prieš parengiant preliminarų Europos Sąjungos bendrojo biudžeto projektą, Biuras biudžeto valdymo institucijai laiku perduoda tinkamus ir išsamius dokumentus dėl asignuotųjų pajamų pagal šį straipsnį.
2. Biuro išlaidas sudaro darbuotojų, administracijos, infrastruktūros ir veiklos išlaidos.
3. Turi būti išlaikyta įplaukų ir išlaidų pusiausvyra.
4. Visos įplaukos ir išlaidos numatomos kiekvieniems finansiniams metams, sutampantiems su kalendoriniais metais, ir įtraukiamos į Biuro biudžetą.

5. Organizacinė ir finansinė Biuro struktūra persvarstoma praėjus penkeriems metams nuo Biuro įsteigimo dienos.

12 straipsnis

Biudžeto sudarymas

1. Kiekvienais metais ne vėliau kaip vasario 15 d. Administracijos vadovas Valdymo komitetui padeda paruošti preliminarų biudžeto projektą, apimantį kitais finansiniais metais numatomas išlaidas, kartu su numatomų pareigybių sąrašu. Kiekvienais metais Valdymo komitetas pagal parengtą projektą sudaro kitų finansinių metų Biuro įplaukų ir išlaidų sąmatą. Ne vėliau kaip kovo 31 d. Valdymo komitetas Komisijai pateikia tą sąmatą, įskaitant personalo plano projektą.

2. Komisija pateikia sąmatą biudžeto valdymo institucijai kartu su preliminarium Europos Sąjungos bendrojo biudžeto projektu.

3. Remdamasi šia sąmata, Komisija preliminariniame Europos Sąjungos bendrojo biudžeto projekte numato į bendrąjį biudžetą įtrauktinas personalo plano sumas, kurios, jos nuomone, yra būtinos, ir pasiūlo subsidijos sumą.

4. Biudžeto valdymo institucija priima Biuro personalo planą.

5. Biuro biudžetą sudaro Valdymo komitetas. Jis tampa galutiniu, kai priimamas galutinis Europos Sąjungos bendrasis biudžetas. Prireikus jis atitinkamai patikslinamas.

6. Valdymo komitetas nedelsdamas praneša biudžeto valdymo institucijai apie savo ketinimą įgyvendinti projektus, kurie gali turėti reikšmingų finansinių padarinių biudžeto finansavimui, pirmiausia su nuosavybe, pavyzdžiui, pastatų nuoma ar pirkimu, susijusius projektus. Apie tai jis praneša Komisijai. Jeigu kuri nors iš biudžeto valdymo institucijų sudarančių institucijų ketina pareikšti nuomonę, ji per dvi savaites nuo informacijos apie statybų projektą gavimo dienos praneša Valdymo komitetui apie savo ketinimą pareikšti nuomonę. Jeigu atsakymo nėra, Valdymo komitetas gali pradėti vykdyti numatytą veiklą.

13 straipsnis

Biudžeto vykdymas ir kontrolė

1. Administracijos vadovas atlieka įgaliojimus suteikiančio pareigūno vaidmenį ir vykdo Biuro biudžetą, prižiūrint Valdymo komitetui.

2. Valdymo komitetas parengia Biuro metinę veiklos ataskaitą kartu pateikdamas sąskaitų patikimumo pareiškimą. Šie dokumentai skelbiami viešai.

⁽¹⁾ OL L 357, 2002 12 31, p. 72.

3. Ne vėliau kaip kovo 1 d. po kiekvienų finansinių metų pabaigos Biuro apskaitos pareigūnas preliminarines finansines ataskaitas kartu su finansinių metų biudžeto ir finansų valdymo ataskaita pateikia Komisijos apskaitos pareigūnui ir Audito Rūmams. Biuro apskaitos pareigūnas Europos Parlamentui ir Tarybai taip pat atsiunčia ataskaitą apie biudžeto ir finansų valdymą ne vėliau kaip kitų metų kovo 31 d. Po to Komisijos apskaitos pareigūnas sujungia institucijų ir decentralizuotų įstaigų preliminarines finansines ataskaitas pagal Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 128 straipsnį.

4. Ne vėliau kaip kovo 31 d. po kiekvienų finansinių metų pabaigos Komisijos apskaitos pareigūnas preliminarines Biuro finansines ataskaitas kartu su finansinių metų biudžeto ir finansų valdymo ataskaita pateikia Audito Rūmams. Finansinių metų biudžeto ir finansų valdymo ataskaita taip pat siunčiama Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Gavęs Audito Rūmų pastabas apie preliminarines Biuro finansines ataskaitas pagal Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 129 straipsnį, Administracijos vadovas savo atsakomybe parengia galutines Biuro finansines ataskaitas ir pateikia jas Valdymo komitetui, kad jis pareikštų nuomonę.

6. Valdymo komitetas pateikia nuomonę dėl galutinių Biuro finansinių ataskaitų.

7. Ne vėliau kaip liepos 1 d. po finansinių metų pabaigos Administracijos vadovas šias galutines finansines ataskaitas kartu su Valdymo komiteto nuomone pateikia Europos Parlamentui, Tarybai, Komisijai ir Audito Rūmams.

8. Galutinės finansinės ataskaitos skelbiamos viešai.

9. Ne vėliau kaip spalio 15 d. Valdymo komitetas nusiunčia Audito Rūmams atsakymą į jų pastabas. Valdymo komitetas šį atsakymą taip pat siunčia Europos Parlamentui ir Komisijai.

10. Valdymo komitetas, Europos Parlamentui paprašius ir kaip numatyta Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 146 straipsnio 3 dalyje, jam pateikia visą informaciją, kurios reikia, kad būtų užtikrintas sklandus atitinkamų finansinių metų biudžeto įvykdymo patvirtinimo procedūros taikymas.

11. Europos Parlamentas, remdamasis Tarybos kvalifikuotąją balsų dauguma priimta rekomendacija, iki $n + 2$ metų gegužės 15 d. priima sprendimą dėl Valdymo komiteto n finansinių metų biudžeto įvykdymo patvirtinimo.

14 straipsnis

Vidaus kontrolės sistemos

Komisijos vidaus auditorius atsakingas už Biuro auditą.

15 straipsnis

Finansinės taisyklės

Biurui taikomas Reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 2343/2002. Pasikonsultavęs su Komisija, Valdymo komitetas parengia Biurui taikomas papildomas finansines taisykles. Šios taisyklės gali nukrypti nuo Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 2343/2002, jeigu to reikia atsižvelgiant į konkrečius Biuro veiklos poreikius ir tik Komisijai iš anksto pritarus.

16 straipsnis

Kovos su sukčiavimu priemonės

1. Siekiant kovoti su sukčiavimu, korupcija ir kita neteisėta veikla, be jokių apribojimų taikomos 1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1073/1999 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų ⁽¹⁾ nuostatos.

2. Biuras prisijungia prie 1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento, Europos Sąjungos Tarybos ir Europos Bendrijų Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų vidaus tyrimų ⁽²⁾ ir nedelsdamas priima atitinkamas nuostatas, taikomas visiems Biuro darbuotojams.

3. Sprendimuose dėl finansavimo ir jų pagrindu priimtuose susitarimuose ir įgyvendinimo dokumentuose aiškiai nurodoma, kad Audito Rūmai ir OLAF prirėkus gali atlikti Biuro lėšų gavėjų ir už šių lėšų skyrimą atsakingų darbuotojų patikrinimus vietoje.

IV SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

17 straipsnis

Konsultacijos

Tam tikrais atvejais EERRI, prieš priimdama nuomones, geriausias reguliavimo praktikos pavyzdžius ar ataskaitas, konsultuojasi su suinteresuotosiomis šalimis ir suteikia joms galimybę per pagrįstą laikotarpį pateikti pastabas. EERRI konsultacijų procedūros rezultatus viešai skelbia nepažeisdama 20 straipsnio.

⁽¹⁾ OL L 136, 1999 5 31, p. 1.

⁽²⁾ OL L 136, 1999 5 31, p. 15.

18 straipsnis

Skaidrumas ir atskaitomybė

EERRI ir Biuras savo veiklą vykdo itin skaidriai. EERRI ir Biuras užtikrina, kad visuomenei ir visoms suinteresuotosioms šalims būtų pateikiama objektyvi, patikima ir lengvai gaunama informacija, ypač susijusi su jų darbo rezultatais.

19 straipsnis

Informacijos teikimas EERRI ir Biurui

Komisija ir NRI teikia informaciją, kurios EERRI ir Biuras prašo, kad EERRI ir Biuras galėtų vykdyti savo užduotis. Ši informacija tvarkoma laikantis Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyvos) 5 straipsnyje nustatytų taisyklių.

20 straipsnis

Konfidencialumas

Pagal 22 straipsnį nei EERRI, nei Biuras neskelbia ar neatskleidžia trečiosioms šalims informacijos, kurią jie tvarko arba gauna ir kurią reikalaujama tvarkyti konfidencialiai.

Reguliuotojų valdybos bei Valdymo komiteto nariams, Administracijos vadovui, išorės ekspertams, įskaitant ekspertų darbo grupių ekspertus, ir Biuro darbuotojams net ir tuo atveju, jei jie baigė eiti pareigas, taikomi konfidencialumo reikalavimai pagal Sutarties 287 straipsnį.

Savo atitinkamose vidaus darbo tvarkos taisyklėse EERRI ir Biuras nustato praktinę pirmoje ir antroje pastraipose nurodytą konfidencialumo taisyklių įgyvendinimo tvarką.

21 straipsnis

Interesų deklaravimas

Reguliuotojų valdybos bei Valdymo komiteto nariai, Administracijos vadovas ir Biuro darbuotojai pateikia metinę įsipareigojimų deklaraciją ir interesų deklaraciją, kurioje nurodo tiesioginius arba netiesioginius interesus, kurie galėtų būti laikomi pažeidžiančiais jų nepriklausomumą. Tokios deklaracijos pateikiamos raštu. Viešai skelbiamos Reguliuotojų valdybos bei Valdymo komiteto narių ir Administracijos vadovo interesų deklaracijos.

22 straipsnis

Dokumentų prieinamumas

1. EERRI ir Biuro turimiems dokumentams taikomas 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais ⁽¹⁾.

2. Reguliuotojų valdyba ir Valdymo komitetas patvirtina praktines Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 taikymo priemones per šėis mėnesius nuo faktinės atitinkamai EERRI ir Biuro veiklos pradžios.

3. Dėl sprendimų, priimtų pagal Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 8 straipsnį, gali būti pateiktas skundas ombudsmenui arba iškelta byla Europos Bendrijų Teisingumo Teisme, laikantis atitinkamai Sutarties 195 ir 230 straipsniuose nustatytų sąlygų.

23 straipsnis

Privilegijos ir imunitetai

Biurui ir jo darbuotojams taikomas Protokolas dėl Europos Bendrijų privilegijų ir imunitetų.

24 straipsnis

Biuro atsakomybė

1. Nesutartinės atsakomybės atveju Biuras, remdamasis bendraisiais principais, nustatytais visų valstybių narių įstatymuose, atlygina bet kokią žalą, kurią padaro jis arba jo darbuotojai, vykdydami savo pareigas. Bet koks ginčas, kylantis dėl tokios žalos atlyginimo, priklauso Europos Bendrijų Teisingumo Teismo jurisdikcijai.

2. Asmeninę Biuro darbuotojų finansinę ir drausminę atsakomybę Biurui reglamentuoja atitinkamos Biuro darbuotojams taikomos nuostatos.

V SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

25 straipsnis

Vertinimas ir peržiūra

Per trejus metus nuo faktinės atitinkamai EERRI ir Biuro veiklos pradžios Komisija skelbia vykdam EERRI ir Biuro veiklą įgytos patirties vertinimo ataskaitą. Vertinimo ataskaita apima EERRI ir Biuro pasiektus rezultatus ir jų atitinkamus darbo metodus, atsižvelgiant į šiame reglamente bei jų atitinkamose metinėse darbo

⁽¹⁾ OL L 145, 2001 5 31, p. 43.

programose apibrėžtus tikslus, įgaliojimus ir užduotis. Vertinimo ataskaitoje atsižvelgiama į suinteresuotųjų šalių nuomonę Bendrijos bei nacionaliniu lygmeniu ir ji siunčiama Europos Parlamentui bei Tarybai. Europos Parlamentas pateikia nuomonę dėl vertinimo ataskaitos.

26 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2009 m. lapkričio 25 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
J. BUZEK

Tarybos vardu
Pirmininkė
Å. TORSTENSSON

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2009/136/EB,

2009 m. lapkričio 25 d.

iš dalies keičianti Direktyvą 2002/22/EB dėl universaliųjų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis, Direktyvą 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje ir Reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 dėl nacionalinių institucijų, atsakingų už vartotojų apsaugos teisės aktų vykdymą, bendradarbiavimo

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 95 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,atsižvelgdami į Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno nuomonę ⁽³⁾,laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽⁴⁾,

kadangi:

- (1) Galiojančią elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų reguliavimo sistemą sudaro penkios direktyvos (2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/19/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir susijusių priemonių sujungimo ir prieigos prie jų (Prieigos direktyva) ⁽⁵⁾, 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/20/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų leidimo (Leidimų direktyva) ⁽⁶⁾, 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir

Tarybos direktyva 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos (Pagrindų direktyva) ⁽⁷⁾, Direktyva 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyva) ⁽⁸⁾ ir Direktyva 2002/58/EB (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių) ⁽⁹⁾ (toliau kartu vadinamos „pagrindų direktyva ir specialiosiomis direktyvomis“) ir Komisija turi reguliariai persvarstyti jų veikimą, siekdama visų pirma nustatyti, ar reikia jas iš dalies pakeisti atsižvelgiant į technologijų ir rinkos pokyčius.

- (2) Šiuo atžvilgiu Komisija pateikė savo išvadas 2006 m. birželio 29 d. Komunikate Tarybai, Europos Parlamentui, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui dėl ES elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų reguliavimo sistemos persvarstymo.
- (3) ES elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų reguliavimo sistemos reforma, apimanti neįgaliesiems galutiniams paslaugų gavėjams skirtų nuostatų sustiprinimą, yra esminis žingsnis plėtojant bendrą Europos informacinę erdvę ir tuo pat metu įtraukiąją informacinę visuomenę. Šie tikslai įtraukti į strateginį informacinės visuomenės plėtojimo planą, apibūdintą 2005 m. birželio 1 d. Komisijos komunikate Tarybai, Europos Parlamentui, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „i2010 – Europos informacinė visuomenė augimui ir užimtumui skatinti“.
- (4) Pagrindinis universaliųjų paslaugų reikalavimas – paslaugų gavėjų prašymu teikti jiems sujungimą su viešuoju ryšių tinklu fiksuotoje vietoje ir prieinama kaina. Šis reikalavimas taikomas vietoms, nacionaliniams ir tarptautiniams telefono skambučiams, faksimilinio ryšio ir duomenų paslaugoms, kurių teikimą valstybės narės gali apriboti galutinio paslaugų gavėjo nuolatine gyvenamąja vieta arba

⁽¹⁾ OL C 224, 2008 8 30, p. 50.

⁽²⁾ OL C 257, 2008 10 9, p. 51.

⁽³⁾ OL C 181, 2008 7 18, p. 1.

⁽⁴⁾ 2008 m. rugsėjo 24 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2009 m. vasario 16 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 103 E, 2009 5 5, p. 40). 2009 m. gegužės 6 d. Europos Parlamento pozicija ir 2009 m. spalio 26 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁵⁾ OL L 108, 2002 4 24, p. 7.

⁽⁶⁾ OL L 108, 2002 4 24, p. 21.

⁽⁷⁾ OL L 108, 2002 4 24, p. 33.

⁽⁸⁾ OL L 108, 2002 4 24, p. 51.

⁽⁹⁾ OL L 201, 2002 7 31, p. 37.

gyvenamąja vieta. Neturėtų būti jokių suvaržymų dėl techninių priemonių, kuriomis teikiamas sujungimas, leidžiant naudoti ir laidines, ir belaides technologijas, ir jokių suvaržymų dėl priemonių, kuriomis operatoriai vykdo kai kuriuos ar visus išsipareigojimus teikti universaliąsias paslaugas.

- (5) Duomenų sujungimas su viešuoju ryšių tinklu fiksuotoje vietoje turėtų užtikrinti tokį duomenų perdavimo ryšį, kuris leistų naudotis operatyviomis interneto ryšio paslaugomis, kokios yra teikiamos viešuoju internetu. Greitis, kuriuo konkretus paslaugų gavėjas gali prisijungti prie interneto, priklauso nuo daugelio veiksnių, įskaitant interneto ryšio teikėją (-us) ir tam tikrą taikomąją programą, kuriai šis ryšys naudojamas. Duomenų srauto dydis, kurį galima perduoti prisijungus prie viešojo ryšių tinklo, priklauso nuo abonento galinių įrenginių pajėgumo ir nuo sujungimo. Dėl to netikslinga Bendrijos lygiu nustatyti konkrečius duomenų ar bitų reikalavimus. Lankstumas yra būtinas, kad valstybės narės galėtų, esant reikalui, imtis priemonių užtikrinti, jog ryšys užtikrintų patenkinamą duomenų perdavimą tokiu pajėgumu, kokio pakanka veiksmingai interneto prieigai, kaip apibrėžė valstybės narės, deramai atsižvelgiant į konkrečias nacionalinių rinkų sąlygas, pavyzdžiui, daugumos abonentų naudojamą greitaveiką toje valstybėje narėje, ir technologines galimybes, jei šiomis priemonėmis siekiama sumažinti rinkos iškraipymą. Kai, deramai atsižvelgiant į šių paslaugų teikimo sąnaudas ir pajamas bei nematerialinę naudą, dėl šių priemonių paskirtajam ūkio subjektui tenka nepagrįstai didelė finansinė našta, ji gali būti įtraukta į išsipareigojimų teikti universaliąsias paslaugas grynųjų sąnaudų apskaičiavimą. Taip pat galima naudoti alternatyvų pagrindinės tinklo infrastruktūros finansavimą, įskaitant Bendrijos lėšas arba nacionalines priemones pagal Bendrijos teisę.
- (6) Tai nesumažina būtinybės Komisijai laikantis Direktyvos 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyva) 15 straipsnio atlikti peržiūrėti išsipareigojimus teikti universaliąsias paslaugas, į kurį taip pat gali būti įtrauktas ir šių paslaugų finansavimas, ir, jei reikia, pateikti pasiūlymų dėl reformos, kuria būtų siekiama visuomenei svarbių tikslų.
- (7) Aiškumo ir paprastumo sumetimais šioje direktyvoje pateikiami tik Direktyvų 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyvos) ir 2002/58/EB (Direktyvos dėl privatumo ir elektroninių ryšių) pakeitimai.
- (8) Nepažeidžiant 1999 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 1999/5/EB dėl radijo ryšio įrenginių ir telekomunikacijų galinių įrenginių bei abipusio jų atitikties

pripažinimo ⁽¹⁾, ir visų pirma jos 3 straipsnio 3 dalies f punkte nustatytų reikalavimų dėl neigaliųjų paslaugų gavėjų, tam tikri galinių įrenginių, įskaitant neigaliesiems paslaugų gavėjams skirtus vartotojų patalpose esančius įrenginius, jei tie asmenys turi specialių poreikių dėl negalios arba vyresnio amžiaus, aspektai turėtų būti įtraukti į Direktyvos 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyvos) taikymo sritį, siekiant sudaryti palankesnes sąlygas naudotis tinklais ir paslaugomis. Tokie įrenginiai šiuo metu apima tik radijo ir televizijos galinius įrenginius, skirtus signalų priėmimui, taip pat specialius galinius įrenginius, skirtus klausos sutrikimų turintiems galutiniams paslaugų gavėjams.

- (9) Valstybės narės turėtų nustatyti priemones, skirtas visiems prieinamų produktų ir paslaugų, apimančių priemones neigaliesiems galutiniams paslaugų gavėjams, rinkos kūrimui. Tai gali būti pasiekta, *inter alia*, remiantis Europos standartais, kuriuose nustatyti viešųjų pirkimų procedūros ir su paslaugų teikimu susijusiems kvietimams dalyvauti konkursuose taikomi elektroninio priedomumo (e. priedomumo) reikalavimai, ir įgyvendinant neigaliųjų galutinių paslaugų gavėjų teises saugančius teisės aktus.
- (10) Kai pagal Direktyvos 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyvos) 4 straipsnį paskirtasis ūkio subjektas, teikiantis universaliąsias paslaugas, atsižvelgdamas į nustatytus universaliųjų paslaugų išsipareigojimus, nutaria perduoti didelę savo nacionalinėje teritorijoje esančio prieigos tinklo dalį ar jį visą atskiram juridiniam asmeniui, priklausančiam kitam pagrindiniam savininkui, nacionalinė reguliavimo institucija turėtų įvertinti sandorio poveikį, kad būtų užtikrintas tolimesnis universaliųjų paslaugų teikimas visoje nacionalinėje teritorijoje. Dėl to ūkio subjektas apie perdavimą turi iš anksto pranešti universaliųjų paslaugų išsipareigojimus nustačiusiai nacionalinei reguliavimo institucijai. Nacionalinės reguliavimo institucijos vertinimas neturėtų pakenkti sandorio vykdymui.
- (11) Dėl technologijų pažangos taksofonų skaičius smarkiai sumažėjo. Siekiant užtikrinti technologinį neutralumą ir tolesnę visuomenės prieigą prie balso telefonijos nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų sugebėti išpareigoti ūkio subjektus užtikrinti ne tik, jog taksofonų būtų pakankamai, kad būtų patenkinti pagrįsti galutinių paslaugų gavėjų poreikiai, bet ir tai, kad šiuo tikslu būtų įrengiami alternatyvūs vieši balso telefonijos prieigos taškai.
- (12) Neigaliesiems galutiniams paslaugų gavėjams turėtų būti užtikrinta tokia pati prieiga prie paslaugų kaip kitiems galutiniams paslaugų gavėjams. Tuo tikslu prieiga turėtų būti praktiškai tokia, kad neigalieji galutiniai paslaugų gavėjai galėtų iš naudoti paslaugomis gauti tokios pat naudos kaip kiti galutiniai paslaugų gavėjai, tačiau skirtingomis priemonėmis.

⁽¹⁾ OL L 91, 1999 4 7, p. 10.

- (13) Reikia patikslinti sąvokų apibrėžtis, kad jos atitiktų technologinio neutralumo principą ir atspindėtų technologinę pažangą. Visų pirma paslaugos teikimo sąlygos turėtų būti atskirtos nuo veiksmų, kuriais faktiškai apibrėžiama viešoji telefono ryšio paslauga, t. y. visuomenei prieinama elektroninių ryšių paslauga, skirta tiesiogiai arba netiesiogiai inicijuoti ir priimti nacionalinius arba nacionalinius ir tarptautinius skambučius, naudojant numerį arba numerius, nurodytus nacionaliniame arba tarptautiniame telefono ryšio numeracijos plane, nesvarbu, ar tokia paslauga teikiama naudojant linijų komutavimo ar paketų komutavimo technologiją. Būtent dėl dvikrypčio tokios paslaugos pobūdžio abi šalys gali palaikyti ryšį. Paslauga, neatitinkanti visų šių sąlygų, pavyzdžiui, vartotojų aptarnavimo svetainėje veikianti „paspaudimų“ („click-through“) programa, nėra viešoji telefono ryšio paslauga. Viešosios telefono ryšio paslaugos taip pat apima ryšio priemonės, specialiai skirtas neigaliesiems galutiniams paslaugų gavėjams, besinaudojantiems teksto perdavimo ar įvairiapusio ryšio realiuoju laiku paslaugomis.
- (14) Reikia patikslinti, kad paslaugos galėtų būti netiesiogiai teikiamos tais atvejais, kai operatorius pasirenkamas skambučio inicijavimo metu ar iš anksto, arba kai paslaugos teikėjas perparduoda arba parduoda kitu pavadinimu kito ūkio subjekto teikiamas viešąsias telefono ryšio paslaugas.
- (15) Dėl technologijų ir rinkos raidos tinklų srityje vis labiau pereinama prie „interneto protokolo“ (IP) technologijos, o vartotojai turi vis didesnes galimybes rinktis tarp įvairių konkuruojančių balso paslaugų teikėjų. Todėl valstybės narės turėtų turėti galimybę atskirti įpareigojimus teikti universaliasias paslaugas, susijusias su prisijungimo prie viešojo ryšių tinklo fiksuotoje vietoje teikimu, nuo viešosios telefono ryšio paslaugos teikimo. Toks atskyrimas neturėtų turėti poveikio Bendrijos lygiu apibrėžtų ir peržiūrėtų įpareigojimų teikti universaliasias paslaugas apimčiai.
- (16) Laikantis subsidiarumo principo, valstybės narės sprendžia, kuo grindžiami objektyvūs kriterijai, pagal kuriuos ūkio subjektai skiriami teikti universaliasias paslaugas, tam tikrais atvejais atsižvelgdamos į ūkio subjektų galimybes ir pageidavimą prisimti įpareigojimus teikti visas universaliasias paslaugas ar tik jų dalį. Tai netrukdo valstybėms narėms paskyrimo procese numatyti specialias sąlygas, pagrįstas efektyvumo kriterijais, įskaitant, *inter alia*, geografinių teritorijų ar komponentų skirstymą į grupes ar minimalių paskyrimo laikotarpių nustatymą.
- (17) Nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų galėti stebėti į įpareigojimų teikti universaliasias paslaugas taikymo sritį patenkančių paslaugų mažmeninių tarifų pokyčius ir dydį net tuo atveju, jei valstybė narė dar nepaskyrė ūkio subjekto universaliajai paslaugai teikti. Tokiu atveju kontrolė turėtų būti vykdoma tokiu būdu, kad ji nesudarytų pernelyg didelės administracinės naštos tiek nacionalinėms reguliavimo institucijoms, tiek tokią paslaugą teikiantiems ūkio subjektams.
- (18) Reikėtų išbraukti nereikalingus įpareigojimus, kurie buvo skirti palankesnėms sąlygoms perėjimui nuo senos 1998 m. reguliavimo sistemos prie 2002 m. sistemos sudaryti, bei kitas nuostatas, kurios iš dalies sutampa su nustatytais Direktyvoje 2002/21/EB (Pagrindų direktyvoje) ir jas dubliuoja.
- (19) Reikalavimas teikti minimalų skirtųjų linijų rinkinį mažmeniniu lygiu, kuris buvo būtinas siekiant užtikrinti tolesnę 1998 m. reguliavimo sistemos nuostatų taikymą skirtųjų linijų srityje, kuri dar nebuvo pakankamai konkurencinė tuo metu, kai įsigaliojo 2002 m. sistema, nebėra būtinas ir turėtų būti panaikintas.
- (20) Tolesnis operatoriaus pasirinkimo skambučio inicijavimo metu ir išankstinio operatoriaus pasirinkimo reguliavimas tiesiogiai Bendrijos teisės aktais galėtų trukdyti technologijų pažangai. Būtų geriau, jei šias priemones nustatytų nacionalinės reguliavimo institucijos, remdamosi Direktyvoje 2002/21/EB (Pagrindų direktyvoje) nustatyta tvarka atliktu rinkos tyrimu ir laikydamosi Direktyvos 2002/19/EB (Prieigos direktyvos) 12 straipsnyje nurodytų pareigų.
- (21) Nuostatos dėl sutarčių turėtų būti taikomos ne tik vartotojams, bet ir kitiems galutiniams paslaugų gavėjams, visų pirma mikroįmonėms bei mažoms ir vidutinėms įmonėms (MVĮ), kurios gali pageidauti, kad sutartis atspindėtų vartotojų poreikius. Siekiant išvengti nereikalingos administracinės naštos teikėjams ir sunkumų dėl MVĮ sąvokos apibrėžties, nuostatos dėl sutarčių minėtiems kitiems galutiniams paslaugų gavėjams neturėtų būti taikomos automatiškai, bet tik tuo atveju, jei jie to prašo. Valstybės narės turėtų imtis tinkamų priemonių MVĮ informuotumui apie tokią galimybę didinti.
- (22) Dėl technologinės pažangos ateityje, be įprastų numeracijos identifikavimo formų, gali būti naudojami kitų rūšių identifikatoriai.
- (23) Elektroninių ryšių paslaugų, suteikiančių galimybę skambinti, teikėjai turėtų užtikrinti, kad jų vartotojai būtų tinkamai informuojami apie tai, ar jiems suteikta galimybė naudotis skubios pagalbos iškvietimo paslaugomis, bei apie visus taikomus paslaugos apribojimus (pavyzdžiui, apribojimus teikti skambinančiojo vietos nustatymo duomenis ar skubios pagalbos iškvietimo maršrutų parinkimui). Tokie paslaugų teikėjai savo vartotojams turėtų teikti aiškią ir skaidrią informaciją pradinėje paslaugų teikimo sutartyje ir vėliau, jei paslaugos apribojimai keičiami, pavyzdžiui, kartu su sąskaita. Šioje informacijoje turėtų

- būti nurodyti visi su teritorine aprėptimi susiję apribojimai, remiantis numatomais techniniais paslaugos teikimo parametrais ir esama infrastruktūra. Jei paslauga teikiama ne komutuojamu telefono ryšio tinklu, informacijoje taip pat turėtų būti nurodytas prieigos ir skambinančiojo vietos nustatymo duomenų patikimumo lygis, palyginti su paslauga, kuri teikiama komutuojamu telefono ryšio tinklu, atsižvelgiant į galiojančius technologijų ir kokybės standartus, taip pat visus paslaugų kokybės parametrus, nurodytus Direktyvoje 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyvoje).
- (24) Sutartyje su vartotoju turėtų būti nurodyti visi teikėjo nustatyti apribojimai naudoti galiniais įrenginiais, pavyzdžiui, mobiliųjų įrenginių SIM kortelės užrakinimas, jei tokie apribojimai nedraudžiami pagal nacionalinės teisės aktus, ir visi mokesčiai, mokėtini dėl sutarties nutraukimo iki jos galiojimo pabaigos dienos ar nustatytą galiojimo pabaigos dieną, įskaitant visas nustatytas sąnaudas įrenginiams išlaikyti.
- (25) Nenustatant įpareigojimo teikėjui imtis veiksmų, viršijančių tai, ko reikalaujama pagal Bendrijos teisę, sutartyje su vartotoju taip pat turėtų būti nurodyta, ar teikėjas gali imtis veiksmų dėl su saugumu arba vientisumu susijusių įvykių arba grėsmių ir pažeidžiamumo atvejais, ir kokie tie veiksmai gali būti.
- (26) Siekdamas spręsti viešųjų interesų klausimus, susijusius su naudojimu ryšių paslaugomis, ir skatinti kitų subjektų teisių ir laisvių apsaugą, atitinkamos nacionalinės institucijos pasitiekdamos teikėjus turėtų turėti galimybę parengti ir išplatinti informaciją apie viešuosius interesus, susijusią su naudojimu šiomis paslaugomis. Galėtų būti pateikiama visuomenei svarbi informacija apie autorių teisių pažeidimus, kitus neteisėto naudojimosi paslaugomis būdus ir žalingo turinio platinimą, taip pat konsultacijos apie apsaugą nuo pavojų asmens saugumui, kurie, pavyzdžiui, gali kilti tam tikromis aplinkybėmis atskleidus asmens informaciją, taip pat nuo pavojų privatumui ir asmens duomenų saugumui, ir nurodomos apsaugos priemonės, ir informuojama apie esamą lengvai naudojamą ir konfigūruojamą programinę įrangą ar jos parinktį, kurias naudojant galima apsaugoti vaikus ar pažeidžiamus asmenis. Informacijos teikimas galėtų būti koordinuojamas taikant bendradarbiavimo procedūrą, nustatytą Direktyvos 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyvos) 33 straipsnio 3 dalyje. Tokia informacija apie viešuosius interesus prireikus turėtų būti atnaujinama ir pateikiama kiekvienos valstybės narės nustatyta lengvai suprantama spausdinta ar elektronine forma bei nacionalinių institucijų svetainėse. Nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų galėti įpareigoti teikėjus skleisti šią standartinės formos informaciją visiems kitiems vartotojams tokiu būdu, kurį nacionalinės reguliavimo institucijos laiko tinkamu.
- Valstybėms narėms pareikalavus, ši informacija taip pat turėtų būti nurodyta sutartyse. Vis dėlto šios informacijos sklaidimas ūkio subjektams neturėtų būti pernelyg didelė našta. Valstybės narės turėtų reikalauti, kad informacija būtų sklaidžiama priemonėmis, kurias ūkio subjektai naudoja bendraudami su abonentais, vykdamy įprastinę verslo veiklą.
- (27) Abonentų teisė be nuobaudų nutraukti sutartį taikoma tuo atveju, kai elektroninių ryšių tinklą ir (arba) paslaugų teikėjai pakeičia sutarties sąlygas.
- (28) Galutiniai paslaugų gavėjai turėtų galėti nuspręsti, kokį turinį jie nori siųsti ir gauti ir kokias paslaugas, programas, techninę ir programinę įrangą jie nori naudoti tokiais tikslais, nepažeidžiant tinklų ir paslaugų vientisumo ir saugumo reikalavimų. Konkurencinėje rinkoje paslaugų gavėjai turės platų turinio, programų ir paslaugų pasirinkimą. Nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų skatinti paslaugų gavėjų galimybes prieiti prie informacijos ir ją platinti ir naudotis jų pasirinktomis programomis ir paslaugomis, kaip apibrėžta Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyvos) 8 straipsnyje. Atsižvelgiant į tai, kad elektroniniai ryšiai tampa vis svarbesni vartotojams ir įmonėms, paslaugų gavėjai visais atvejais turėtų būti visapusiškai informuojami apie bet kokias paslaugos ir (arba) tinklo teikėjo nustatytas elektroninių ryšių paslaugų naudojimą ribojančias sąlygas. Tokia informacija teikėjo pasirinkimu turėtų apimti arba atitinkamo turinio, programos ar paslaugos rūšį, arba atskiras programas ar paslaugas, arba abu šiuos dalykus. Priklausomai nuo naudojamų technologijų ir apribojimų, siekiant taikyti šiuos apribojimus, galima reikalauti paslaugų gavėjo sutikimo, kaip numatyta Direktyvoje 2002/58/EB (Direktyvoje dėl privatumo ir elektroninių ryšių).
- (29) Direktyvoje 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyva) nei įpareigojama, nei draudžiama taikyti teikėjų laikantis nacionalinės teisės nustatytas galutinių paslaugų gavėjų prieigą prie paslaugų ir programų bei (arba) naudojimąsi jomis ribojančias sąlygas, tačiau nustatoma pareiga informuoti apie šias sąlygas. Valstybės narės, siekiančios įgyvendinti priemones, susijusias su galutinių paslaugų gavėjų prieiga prie paslaugų ir programų bei (arba) naudojimosi jomis, turi gerbti pagrindines piliečių teises, įskaitant teisę į privatumą ir į tinkamą teismo procesą, ir imantis bet kurių šių priemonių reikėtų visiškai atsižvelgti į Bendrijos lygmeniu priimtus politikos tikslus, pavyzdžiui, skatinti informacinės visuomenės vystymąsi.
- (30) Pagal Direktyvą 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyvą) nereikalaujama, kad paslaugų teikėjai stebėtų jų tinklais perduodamą informaciją arba pradėtų teismo procesą prieš savo klientus dėl tokios informacijos, taip pat teikėjai neįpareigojami būti atsakingi už šią informaciją. Atsakomybė už baudžiamąjį veiksma arba baudžiamasis persekiojimas nustatomi nacionalinėje teisėje laikantis pagrindinių teisių ir laisvių, įskaitant teisę į tinkamą teismo procesą.

- (31) Jei nenustatytos atitinkamos taisyklės Bendrijos teisėje, turinys, programos ir paslaugos laikomos teisėtomis arba žalingomis remiantis nacionaline materialine ir procesine teise. Valstybės narės, o ne elektroninių ryšių tinklų ar paslaugų teikėjai turi nuspręsti pagal tam tikrą procedūrą, ar turinys, programos arba paslaugos yra teisėti arba žalingi. Pagrindų direktyva ir specialios direktyvos neturi įtakos 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos Direktyva) ⁽¹⁾, kurioje, *inter alia*, nustatyta „paprasto perdavimo kanalo“ taisyklė dėl tarpinių paslaugų teikėjų, kurie joje apibrėžti.
- (32) Galimybė gauti skaidrią, naujausią ir palyginamą informaciją apie pasiūlymus ir paslaugas – labai svarbus veiksnys vartotojams konkurencinėse rinkose, kuriuose paslaugas siūlo keli paslaugų teikėjai. Galutiniai paslaugų gavėjai ir elektroninių ryšių paslaugų vartotojai turėtų galėti lengvai palyginti įvairių rinkoje siūlomų paslaugų kainas remdamiesi lengvai prieinama forma skelbiama informacija. Kad jie galėtų lengvai palyginti kainas, nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų turėti įgaliojimus reikalauti, kad elektroninių ryšių tinklus ir (arba) paslaugas teikiantys ūkio subjektai užtikrintų didesnę informacijos skaidrumą (įskaitant tarifus, vartojimo būdus ir kitus susijusius statistinius duomenis) bei užtikrinti, kad trečiosios šalys turėtų teisę nemokamai naudoti viešą informaciją, kurią skelbia tokie ūkio subjektai. Nacionalinės reguliavimo institucijos taip pat turėtų galėti skelbti kainų palyginimus, ypač jei rinkoje jos nemokamai ar už prieinamą kainą neteikiamos. Ūkio subjektai neturėtų turėti teisės gauti atlygio už naudojamąsi informaciją, kuri jau buvo paskelbta ir todėl yra vieša. Be to, galutiniai paslaugų gavėjai ir vartotojai turėtų būti tinkamai informuojami apie atitinkamą siūlomą paslaugos kainą arba rūšį prieš jiems perkant paslaugą, ypač jei paslaugai, teikiamai nemokamo telefono ryšio numeriu taikomi papildomi mokesčiai. Nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų galėti reikalauti, kad tokia informacija būtų teikiama įprastai, o apie tam tikras jų nustatytų kategorijų paslaugas – iškart prieš skambučio sujungimą, išskyrus kai nacionalinėje teisėje numatyta kitaip. Nustatydamos skambučių, kurių kainodaros informaciją reikalaujama pateikti prieš skambučio sujungimą, kategorijas nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų tinkamai atsižvelgti į paslaugos pobūdį, jai taikomas kainodaros sąlygas ir į tai, ar ją siūlo teikėjas, kuris nėra elektroninių ryšių paslaugų teikėjas. Nepažeidžiant Direktyvos 2000/31/EB (Elektroninės komercijos direktyvos) , ūkio subjektai taip pat turėtų, jei to reikalauja valstybės narės, teikti abonentams informaciją apie viešuosius interesus, kurią rengia atitinkamos viešosios institucijos, *inter alia*, apie dažniausius pažeidimus ir jų teises pasekmes.
- (33) Vartotojai turėtų būti informuojami apie jų teises, susijusias su jų asmeninės informacijos naudojimu abonentų sąrašuose, ir visų pirma – apie tokių sąrašų tikslą ar tikslus, taip pat apie jų teisę nemokamai pasinaudoti teise nebūti įtrauktiems į viešą abonentų sąrašą, kaip numatyta Direktyvoje 2002/58/EB (Direktyvoje dėl privatumo ir elektroninių ryšių). Vartotojai taip pat turėtų būti informuojami apie sistemas, leidžiančias ištraukti informaciją iš abonentų duomenų bazę, tačiau duomenis neatkleidžia tokios informacijos abonentų sąrašo paslaugų vartotojams.
- (34) Konkurencinėje rinkoje turėtų būti užtikrinta, kad galutiniai paslaugų gavėjai gautų pageidaujamos kokybės paslaugą, tačiau tam tikrais atvejais gali iškilti būtinybė užtikrinti, kad viešieji ryšių tinklai būtų atitinkamo kokybės lygio ir būtų užkirstas kelias paslaugos blogėjimui, prieigos blokavimui ir srauto tinkluose susilpnėjimui. Siekdami įvykdyti paslaugos kokybės reikalavimus operatoriai gali taikyti srauto tinklo grandyje įvertinimo ir reguliavimo procedūras, kad būtų išvengta visiško tinklo užpildymo arba perpildymo, nes dėl to tinklas gali būti perkrautas ir gali suprastėti rezultatai. Šias procedūras tikrina pagal Pagrindų direktyvą ir specialiąsias direktyvas veikiančiai nacionalinė reguliavimo institucija siekdama užtikrinti – visų pirma užkertant kelią diskriminacijai, kad jomis nebūtų ribojama konkurencija. Jei reikia, nacionalinės reguliavimo institucijos, siekdamos užtikrinti, kad nuo tinklo priklausančios paslaugos ir programos būtų teikiamos laikantis minimalių kokybės standartų, taip pat gali, Komisijai patikrinus, viešuosius ryšių tinklus teikiantiems ūkio subjektams taikyti minimalius paslaugos kokybės reikalavimus. Nacionalinės reguliavimo institucijos turi teisę imtis veiksmų užkirsti kelią paslaugos kokybės blogėjimui, įskaitant srauto sutrikimą ar sulėtėjimą, dėl kurių vartotojai patiria žalą. Vis dėlto, kadangi nenuoseklios priemonės gali labai susilpninti vidaus rinkos veikimą, Komisija turėtų įvertinti visus nacionalinių reguliavimo institucijų numatomus galimo reguliavimo įsikišimo Bendrijoje reikalavimus ir, prireikus, pateikti pastabas ar rekomendacijas, kad būtų užtikrintas nuoseklus tokių priemonių taikymas.
- (35) Ateities IP tinkluose, kuriais paslaugos teikimas gali būti atskirtas nuo tinklo teikimo, valstybės narės turėtų nustatyti tinkamiausius veiksmus, kurių turi būti imtasi, siekiant užtikrinti galimybę gauti viešą telefono ryšio paslaugas, teikiamas viešaisiais ryšių tinklais, ir galimybę nepertraukiamai naudotis skubios pagalbos iškvietimo paslaugomis tinklo gedimo katastrofos arba *force majeure* atvejais, atsižvelgiant į skirtingų kategorijų abonentų prioritetus ir techninius apribojimus.

(¹) OL L 178, 2000 7 17, p. 1.

- (36) Siekdamas užtikrinti, kad neįgalieji galutiniai paslaugų gavėjai galėtų pasinaudoti konkurencijos teikiama nauda ir rinktis paslaugas, kuriomis naudojasi dauguma galutinių paslaugų gavėjų, atitinkamos nacionalinės institucijos turėtų, tam tikrais atvejais bei atsižvelgdamos į nacionalines sąlygas, nustatyti vartotojų apsaugos reikalavimus, kurių turi laikytis viešąsias elektroninių ryšių paslaugas teikiantys ūkio subjektai. Tokie reikalavimai visų pirma gali būti taikomi ūkio subjektams, kurie turi užtikrinti, kad neįgalieji galutiniai paslaugų gavėjai galėtų naudotis jų paslaugomis tomis pačiomis sąlygomis, įskaitant kainas ir tarifus, kokios siūlomos ir kitiems galutiniams paslaugų gavėjams, nors jos ir patirtų papildomų išlaidų. Kiti reikalavimai gali būti susiję su ūkio subjektų susitarimais dėl didmeninės veiklos.
- (37) Operatoriaus pagalbos paslaugos apima įvairias galutiniams paslaugų gavėjams skirtas paslaugas. Kaip ir bet kurios kitos pagalbos vartotojams paslaugos atveju, dėl tokių paslaugų teikimo turėtų būti susitarta komercinėse viešųjų ryšių tinklų teikėjo ir operatoriaus pagalbos paslaugų teikėjų derybose, todėl nereikia toliau pavesti jų teikti. Todėl atitinkamas įpareigojimas turėtų būti panaikintas.
- (38) Informacijos apie abonentus teikimo paslaugos turėtų būti ir dažnai yra teikiamos laikantis konkurencinės rinkos sąlygų pagal 2002 m. rugsėjo 16 d. Komisijos direktyvos 2002/77/EB dėl konkurencijos elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų rinkose 5 straipsnį⁽¹⁾. Didmeninės prekybos priemonės, kuriomis užtikrinamas galutinio paslaugų gavėjo duomenų (fiksuoto ir judriojo ryšio) įtraukimas į duomenų bazes, turėtų atitikti asmens duomenų apsaugos nuostatas, įskaitant Direktyvos 2002/58/EB (Direktyvos dėl privatumo ir elektroninių ryšių) 12 straipsnį. Sąnaudomis pagrįstas tokių duomenų teikimas paslaugų teikėjams, sudarantis valstybėms narėms galimybę parengti išsamios sukauptos informacijos teikimo informacijos paslaugų teikėjams mechanizmą ir teikti prieigą prie tinklo prieinamomis ir skaidriomis sąlygomis turėtų būti įgyvendinamas siekiant užtikrinti, kad galutiniai paslaugų gavėjai visapusiškai pasinaudotų konkurencijos teikiama nauda laikantis pagrindinio tikslo sudaryti sąlygas šioms paslaugoms nebetaikyti mažmeninės prekybos taisyklių ir teikti informavimo paslaugas pagrįstomis ir skaidriomis sąlygomis.
- (39) Galutiniai paslaugų gavėjai turėtų galėti paskambinti skubios pagalbos iškvietimo tarnyboms ir gauti jų teikiamas paslaugas naudodamiesi telefono ryšio paslauga, skirta inicijuoti balso skambučius naudojant numerį arba numerius, nurodytus nacionaliniame telefono ryšio numeracijos plane. Valstybės narės, kurios naudoja ne tik numerį „112“, bet ir nacionalinius skubios pagalbos iškvietimo tarnybų numerius, ūkio subjektams gali nustatyti panašius įpareigojimus, susijusius su galimybe naudotis tais nacionaliniais skubios pagalbos iškvietimo tarnybų numeriais. Skubios pagalbos iškvietimo tarnybos turėtų galėti tvarkyti skambučių numeriu „112“ ir atsiliepti į juos bent jau taip pat greitai ir veiksmingai kaip į skambučius nacionaliniais skubios pagalbos iškvietimo telefono ryšio numeriais. Siekiant pagerinti Europos Sąjungoje keliaujančių piliečių apsaugą ir saugumą, svarbu gerinti informuotumą apie telefono ryšio numerį „112“. Šiuo tikslu piliečiai, keliaujantys bet kurioje valstybėje narėje, turėtų būti visapusiškai informuojami, visų pirma, pateikiant informaciją tarptautiniuose autobusų terminaluose, traukinių stotyse, uostuose arba oro uostuose ir abonentų sąrašuose, taksofonų kabinose, abonentams skirtoje informacijoje ir pateikiant abonentui informaciją su sąskaita, kad numeris „112“ gali būti naudojamas kaip bendrasis skubios pagalbos iškvietimo telefono ryšio numeris keliaujant bet kurioje valstybėje narėje. Tai visų pirma yra valstybių narių atsakomybė, tačiau Komisija turėtų toliau remti ir papildyti valstybių narių iniciatyvas, skirtas didinti informuotumą apie numerį „112“ ir periodiškai įvertinti visuomenės informuotumą apie šį numerį. Įpareigojimas teikti skambinančiojo vietos nustatymo duomenis turėtų būti sugriežtintas, kad būtų padidinta piliečių apsauga. Visų pirma, ūkio subjektai turėtų skubios pagalbos iškvietimo tarnyboms sudaryti galimybę gauti skambinančiojo vietos nustatymo duomenis iškart, kai tik ta tarnyba gauna skubios pagalbos iškvietimo skambutį, nepriklausomai nuo naudojamos technologijos. Kad būtų galima reaguoti į technologijų pokyčius, taip pat ir lemiančius vis didesnę skambinančiojo vietos nustatymo duomenų tikslumą, Komisija turėtų turėti teisę priimti technines įgyvendinimo priemones, kad užtikrintų veiksmingą numerio „112“ paslaugos diegimą Bendrijoje piliečių naudai. Šios priemonės neturėtų pakenkti skubios pagalbos iškvietimo paslaugų organizavimui valstybėse narėse.
- (40) Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad ūkio subjektai, teikiantys galutiniams paslaugų gavėjams elektroninių ryšių paslaugas inicijuojant skambučius naudojant numerį arba numerius, nurodytus nacionaliniame telefono ryšio numeracijos plane, atsižvelgdami į nacionalinius specifikacijas ir kriterijus, suteiktų patikimą ir tikslią prieigą prie skubios pagalbos iškvietimo paslaugų. Nuo tinklo nepriklausomi ūkio subjektai gali nekontroliuoti tinklų ir gali neturėti galimybės užtikrinti, kad naudojantis paslaugomis vykdomų skubios pagalbos iškvietimo skambučių maršrutas parenkamas taip pat patikimai, kadangi jos gali neturėti galimybės garantuoti paslaugos prieinamumą atsižvelgiant į tai, kad šie ūkio subjektai negali kontroliuoti su infrastruktūra susijusių problemų. Nuo tinklo nepriklausomi ūkio subjektai ne visuomet turi techninių galimybių teikti skambinančiojo vietos nustatymo duomenis. Įgyvendinus tarptautiniu mastu pripažįstamus tarptautinius standartus, kurie užtikrins tikslų, patikimą maršruto parinkimą ir prisijungimą prie skubios pagalbos iškvietimo paslaugų, nuo tinklo nepriklausomi ūkio subjektai lygiaverčiai, kaip ir kiti ūkio subjektai, turėtų vykdyti įpareigojimus, susijusius su skambinančiojo vietos nustatymo duomenimis.
- (41) Valstybės narės turėtų imtis specialių priemonių, kad užtikrintų, jog neįgalieji galutiniai paslaugų gavėjai, ypač kurtieji, paslaugų gavėjai su klausos arba kalbos negalia bei kurti ir akli paslaugų gavėjai turėtų lygias galimybes naudotis skubios pagalbos iškvietimo paslaugomis, taip pat ir numeriu „112“. Tai galėtų apimti specialius paslaugų gavėjams su klausos negalia skirtus galinius įrenginius, teksto perdavimo paslaugas arba kitus specialius įrenginius.

⁽¹⁾ OL L 249, 2002 9 17, p. 21.

- (42) Tarptautinio kodo „3883“ (Europos telefonijos numeracijos erdvė (ETNE)) plėtrai šiuo metu trukdo nepakankamas informuotumas, per daug biurokratinių procedūrinių reikalavimų ir dėl to atsirandanti paklausos stoka. Siekiant paskatinti ETNE plėtrą, valstybės narės, kurioms Tarptautinė telekomunikacijų sąjunga skyrė tarptautinį kodą „3883“, turėtų, kaip.eu aukščiausio lygio domeno įdiegimo atveju, patikėti atsakomybę už jos valdymą, numerių skyrimą ir skatinimą esamai atskirai organizacijai, kurią skirtų Komisija taikydama atvirą, skaidrią ir nediskriminacinę atrankos procedūrą. Šiai organizacijai taip pat reiktų paskirti rengti pasiūlymus dėl viešos paslaugos taikymo bendroms Europos paslaugoms, pvz., bendrajam telefono ryšio numeriui, kuriuo paskambinus būtų galima pranešti apie vagystę, naudojant ETNE.
- (43) Atsižvelgiant į specialius aspektus, susijusius su pranešimu apie dingusius vaikus ir su tuo, kad ši paslauga šiuo metu teikiama ribotai, valstybės narės turėtų ne tik rezervuoti telefono ryšio numerį, bet taip pat bet kokiomis priemonėmis užtikrinti, kad paslauga, skirta pranešti apie dingusius vaikus, būtų iš tikrųjų nedelsiant pradėta teikti jų teritorijose numeriu „116000“. Šiuo tikslu valstybės narės, jei reikia, *inter alia*, turėtų rengti konkursų procedūras siekdamas pakviesti šalis, norinčias teikti tą paslaugą.
- (44) Balso skambučiai tebėra tiksliausias ir patikimiausias būdas naudotis skubios pagalbos iškvietimo paslaugomis. Kitos ryšio priemonės, pavyzdžiui, tekstiniai pranešimai, gali būti mažiau patikimi ir neigiamą įtaką jiems gali turėti tiesioginio ryšio stoka. Tačiau valstybės narės, jei mano esant tikslinga, turėtų turėti teisę skatinti alternatyvių skubios pagalbos iškvietimo priemonių, kuriomis galima užtikrinti vienodas galimybes kaip ir naudojantis balso skambučiais, kūrimą ir įgyvendinimą.
- (45) Pagal 2007 m. vasario 15 d. Sprendimą 2007/116/EB dėl nacionalinio skaitmenimis „116“ prasidedančio suderintų telefono ryšio numerių intervalo rezervavimo suderintoms socialinėms paslaugoms ⁽¹⁾ Komisija paprašė valstybių narių rezervuoti „116“ numerių intervalo telefono ryšio numerius, skirtus tam tikroms socialinėms paslaugoms. Atitinkamos to sprendimo nuostatos turėtų būti atspindėtos Direktyvoje 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyvoje) siekiant jas labiau integruoti į elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų reguliavimo sistemą ir taip pat sudaryti palankesnes sąlygas neįgaliesiems galutiniais paslaugų gavėjams naudotis šiais tinklais bei paslaugomis.
- (46) Viena bendra rinka reiškia, kad galutiniai paslaugų gavėjai gali naudotis visais numeriais, įtrauktais į kitų valstybių narių nacionalinius numeracijos planus, ir gauti paslaugas, naudodamiesi negeografiniais numeriais Bendrijoje, įskaitant, be kitų, nemokamo telefono ryšio ir padidinto tarifo numerius. Galutiniai paslaugų gavėjai taip pat turėtų turėti galimybę naudotis ETNE numeriais ir nemokamo tarptautinio telefono ryšio numeriais (UIFN). Neturėtų būti užkertamas kelias galimybei naudotis numeracijos ištekliams ir susijusiomis paslaugomis tarpvalstybiniu mastu, išskyrus objektyviai pagrįstais atvejais, pavyzdžiui, kai tai būtina kovojant su sukčiavimu ar neteisėtu naudojimu, pavyzdžiui, tam tikrų padidinto tarifo paslaugų atveju, kai apibrėžiama, kad telefono ryšio numeris yra tik nacionalinis (pvz., nacionalinis trumpasis numeris) arba kai tai techniniu ar ekonominiu požiūriu yra neįmanoma. Paslaugų gavėjai turėtų būti išsamiai ir aiškiai iš anksto informuojami apie visus nemokamo telefono ryšio numeriams taikomus mokesčius, pavyzdžiui, apie mokesčių už skambučius tarptautiniais numeriais, kurie inicijuojami surenkant standartinius tarptautinius kodus.
- (47) Siekdami visapusiškai pasinaudoti konkurencinės aplinkos teikiamais privalumais, vartotojai, remdamiesi turima informacija ir kai jiems tai naudinga, turėtų turėti galimybę rinktis ir keisti paslaugų teikėjus. Itin svarbu užtikrinti, kad jie galėtų tai daryti netrukdomi teisinių, techninių arba praktinių kliūčių, įskaitant sutartines sąlygas, procedūras, mokesčius ir t. t. Tai netrukdo reikalauti nustatyti pagrįstą minimalų sutarties laikotarpį sutartyse su vartotojais. Numerio perkėlimumas – labai svarbi priemonė, padedanti užtikrinti vartotojo pasirinkimo galimybes ir veiksmingą konkurenciją konkurencinėse elektroninių ryšių rinkose, ir turėtų būti įgyvendinamas kuo greičiau, kad šis numeris būtų aktyvuojamas per vieną darbo dieną ir paslaugos gavėjas liktų be paslaugos ne ilgiau kaip vieną darbo dieną. Kompetentingos nacionalinės institucijos gali nustatyti bendrą numerių perkėlimo procesą, atsižvelgdamos į nacionalines nuostatas dėl sutarčių ir technologijų naujoves. Kai kurių valstybių narių patirtis rodo, kad iškyla pavojus, jog vartotojų perkėlimas kitam paslaugų teikėjui gali būti atliktas neturint jų sutikimo. Nors ši klausimą turi spręsti visų pirma teisėtvarkos institucijos, valstybės narės turėtų turėti galimybę įvesti tokias minimalias proporcingas priemones, susijusias su perkėlimo procesu, kadangi būtina kiek galima sumažinti tokius pavojus ir užtikrinti vartotojų apsaugą perkėlimo metu, taip pat ir taikant tinkamas sankcijas, nesumažinant proceso patrauklumo vartotojams.
- (48) Teisiniai privalomojo programų siuntimo („must-carry“) įpareigojimai gali būti taikomi nurodytoms radijo ir televizijos programoms bei papildomoms paslaugoms, teikiama tam tikro žiniasklaidos paslaugų teikėjo. Valstybės narės turėtų aiškiai pagrįsti privalomojo programų siuntimo („must-carry“) įpareigojimus savo nacionalinėje teisėje siekdamas užtikrinti, kad tokie įpareigojimai būtų skaidrūs, proporcingi ir deramai apibrėžti. Šiuo atžvilgiu privalomojo programų siuntimo („must-carry“) taisyklės turėtų būti parengtos taip, kad jos suteiktų pakankamai paskatų veiksmingai investuoti į infrastruktūrą. Privalomojo programų siuntimo („must-carry“) taisyklės turėtų būti reguliariai persvarstomos, kad jos atitiktų technologijų raidą ir rinkos pokyčius ir taip būtų užtikrinta, kad jos tebebūtų proporcingos siekiamiems tikslams. Papildomos paslaugos apima (tačiau tuo neapsiribojant) paslaugas, kuriomis pagerinamos neįgaliųjų galutinių paslaugų gavėjų naudojimosi paslaugomis galimybės, pavyzdžiui, videoteksto, subtitravimo paslauga, garsinį komentavimą ir gestų kalbą.

(1) OL L 49, 2007 2 17, p. 30.

- (49) Siekdamas pašalinti esamus konsultavimosi su vartotojais trūkumus ir tinkamai atsižvelgti į piliečių interesus, valstybės narės turėtų įdiegti tinkamą konsultavimosi mechanizmą. Toks mechanizmas galėtų būti įstaiga, kuri nepriklausomai nuo nacionalinės reguliavimo institucijos ir paslaugų teikėjų atliktų tyrimus su vartotojais susijusiais klausimais, pavyzdžiui, vartotojų įpročių ir paslaugų teikėjų keitimo mechanizmų klausimais, ir kuri veiktų skaidriai bei prisidėtų prie esamų konsultavimosi su suinteresuotaisiais subjektais mechanizmų. Be to, galėtų būti nustatytas mechanizmas siekiant prisidėti prie atitinkamo bendradarbiavimo klausimais, susijusiais su teisėto turinio propagavimu. Tačiau pagal jokias pagal šį mechanizmą sutartas procedūras neturėtų būti leidžiamas sistemingas naudojimosi internetu tiriamasis stebėjimas.
- (50) Komisijai reikėtų pranešti apie ūkio subjektui, paskirtam teikti universalias paslaugas, nustatytus įpareigojimus, kurių jis turi laikytis teikdamas tas paslaugas.
- (51) Direktyvoje 2002/58/EB (Direktyvoje dėl privatumo ir elektroninių ryšių) derinamos valstybių narių nuostatos, reikalingos siekiant užtikrinti vienodą pagrindinių teisių ir laisvių apsaugos lygį ir ypač teisę į privatumą ir teisę į konfidencialumą, atsižvelgiant į asmens duomenų tvarkymą elektroninių ryšių sektoriuje, ir užtikrinti laisvą tokių duomenų ir elektroninių ryšių įrangos ir paslaugų judėjimą Bendrijoje. Jeigu priemonės, kuriomis siekiama užtikrinti, kad galinis įrenginys būtų suprojektuotas taip, kad būtų apsaugoti asmens duomenys ir privatumas, priimamos pagal Direktyvą 1999/5/EB arba 1986 m. gruodžio 22 d. Tarybos sprendimą 87/95/EEB dėl standartizacijos informacinių technologijų ir telekomunikacijų srityje ⁽¹⁾, tokios priemonės turėtų atitikti technologinio neutralumo principą.
- (52) IP adresų naudojimo pokyčiai turėtų būti atidžiai stebimi, atsižvelgiant į darbą, kurį (be kitų) jau atliko pagal 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽²⁾ 29 straipsnį įsteigta Asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis darbo grupė, ir atsižvelgiant į tinkamus pasiūlymus.
- (53) Saugumo technologijų ir paslaugų teikėjų, veikiančių duomenų valdytojų teisėmis, atliekamam srauto duomenų tvarkymui tik tais tikslais, kai reikia užtikrinti tinklo ir informacijos saugumą, t. y. tinklo ir informacinės sistemos gebėjimą esant nustatytam pasitikėjimo lygmeniui pasipriešinti atsitiktiniams atvejams arba neteisėtiems ar tyčiniams veiksams, kurie kelia pavojų saugomų ar perduodamų duomenų prieinamumui, autentiškumui, vientisumui ir slaptumui, ir susijusių paslaugų, siūlomų arba prieinamų šiuose tinkluose ir sistemose, saugumą, taikomas Direktyvos 95/46/EB 7 straipsnio f punktas. Tvarkant duomenis, pavyzdžiui, užkertamas kelias neteisėtam naudojimuisi elektroninių ryšių tinklais ir kenksmingo kodo platinimui ir stabdomi „atsisakymo aptarnauti“ išpuoliai ir kenkimas kompiuterių bei elektroninių ryšių sistemoms.
- (54) Elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų rinkų liberalizavimas bei sparti technologinė pažanga kartu paskatino konkurenciją ir ekonomikos augimą bei lėmė didelę galutiniams paslaugų gavėjams skirtų paslaugų, kurias galima gauti viešaisiais elektroninių ryšių tinklais, įvairovę. Reikia užtikrinti, kad vartotojams ir naudotojams būtų suteikta tokio paties lygio privatumo ir asmens duomenų apsauga neatsižvelgiant į tai, kokia technologija naudojama tam tikrai paslaugai teikti.
- (55) Siekiant elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų reguliavimo sistemos tikslų, vadovaujantis proporcingumo ir subsidiarumo principais bei siekiant užtikrinti teisinį tikrumą ir veiksmingumą Europos verslui ir panašioms nacionalinėms reguliavimo institucijoms, Direktyvoje 2002/58/EB (Direktyvoje dėl privatumo ir elektroninių ryšių) daug dėmesio skiriama viešiesiems elektroninių ryšių tinklams ir paslaugoms, tačiau ji netaikoma uždarams naudotojų grupėms ir įmonių tinklams.
- (56) Technologijų pažanga suteikia galimybę kurti naujas programas, grindžiamas duomenų rinkimo ir identifikavimo įrenginiais, kurie galėtų būti radijo dažnius naudojantys bekontakčiai įrenginiai. Pavyzdžiui, radijo dažnių atpažinimo radijo ryšio įrenginiai (RFID) naudoja radijo dažnius duomenims nuskaityti iš vienareikšmiškai identifikuojamų žymenų, o duomenys po to gali būti perduodami esamais ryšių tinklais. Plačiai naudojant tokias technologijas, jei piliečiai tam pritartų, gali būti sukurta didelė ekonominė ir socialinė nauda ir tokiu būdu svariai prisidėta prie vidaus rinkos plėtojimo. To siekiant būtina užtikrinti, kad būtų apsaugotos visos pagrindinės asmens teisės, pirmiausia teisės į privatumą ir duomenų apsaugą. Kai tokie įrenginiai prijungiami prie viešųjų elektroninių ryšių tinklų arba naudojasi elektroninių ryšių paslaugomis kaip pagrindine infrastruktūra, turėtų būti taikomos atitinkamos Direktyvos 2002/58/EB (Direktyvos dėl privatumo ir elektroninių ryšių) nuostatos, įskaitant nuostatas dėl saugumo, srauto ir vietos nustatymo duomenų bei konfidencialumo.
- (57) Viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjas turėtų imtis tinkamų techninių ir organizacinių priemonių, kad užtikrintų savo paslaugų saugumą. Nepažeidžiant Direktyvos 95/46/EB, tokiomis priemonėmis turėtų būti užtikrinta, kad asmens duomenimis galėtų naudotis tik leidimą turintis asmenys ir tik teisėtai tikslais, ir kad asmens duomenys, taip pat tinklas ir paslaugos būtų apsaugoti duomenų saugojimo ar perdavimo metu. Be to, asmens duomenų

⁽¹⁾ OL L 36, 1987 2 7, p. 31.

⁽²⁾ OL L 281, 1995 11 23, p. 31.

- tvarkymo srityje turėtų būti vykdoma saugumo politika, kuria būtų siekiama nustatyti sistemos trūkumus, taip pat turėtų būti vykdoma nuolatinė stebėseną ir prevenciniai, ištaisomieji bei poveikį švelninantys veiksmai.
- (58) Kompetentingos nacionalinės institucijos turėtų remti piliečių interesus, *inter alia*, prisidedamos prie asmens duomenų ir privatumo aukšto lygio apsaugos užtikrinimo. Šiuo tikslu kompetentingos nacionalinės institucijos turėtų turėti būtinas priemones savo pareigoms atlikti, įskaitant išsamius ir patikimus duomenis apie faktinius įvykius, susijusius su saugumu, dėl kurių kilo pavojus žmonių asmens duomenims. Jos turėtų stebėti priemones, kurių imtasi, ir skleisti geriausios patirties pavyzdžius viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjams. Todėl teikėjai turėtų prižiūrėti išsamius visų asmens duomenų saugumo pažeidimų įrašus, kad juos toliau galėtų analizuoti ir įvertinti kompetentingos nacionalinės institucijos.
- (59) Bendrijos teisėje duomenų valdytojams numatytos pareigos, susijusios su asmens duomenų tvarkymu, įskaitant įpareigojimą įgyvendinti atitinkamas technines ir organizacines priemones, kuriomis būtų, pvz., apsaugoma nuo duomenų praradimo. Direktyvoje 2002/58/EB (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių) nustatytuose reikalavimuose dėl pranešimų apie duomenų saugumo pažeidimus nustatyta, kokia tvarka taikoma pranešant kompetentingoms institucijoms ir susijusiems asmenims, kai asmens duomenims vis tiek kilo pavojus. Šie reikalavimai dėl pranešimo taikomi tik saugumo pažeidimams, kurie įvyksta elektroninių ryšių sektoriuje. Vis dėlto pranešimas apie saugumo pažeidimus atitinka bendrą piliečių interesą būti informuotiems apie saugumo sutrikimus, dėl kurių jų asmens duomenys gali būti prarasti arba jiems gali kilti kitoks pavojus, ir apie esamas ar rekomenduotinas atsargumo priemones, kurių jie gali imtis siekdami sumažinti galimus ekonominius nuostolius ar socialinę žalą, kurią galima patirti dėl tokių sutrikimų. Paslaugų gavėjų interesus būti informuotiems aiškiai neapsiriboja vien tik elektroninių ryšių sektoriumi, todėl Bendrijos lygmeniu prioritetine tvarka turėtų būti nustatyti aiškūs, privalomi reikalavimai dėl pranešimo, taikomi visuose sektoriuose. Kol Komisija atliks visų su šia sritimi susijusių Bendrijos teisės aktų peržiūrą, ji, konsultuodamasi su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu, turėtų imtis reikiamų priemonių nedelsiant paskatinti visoje Bendrijoje taikyti principus, įtrauktus į Direktyvos 2002/58/EB (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių) taisykles dėl pranešimų apie duomenų saugumo pažeidimus, nepriklausomai nuo atitinkamų duomenų sektoriaus ar pobūdžio.
- (60) Kompetentingos nacionalinės institucijos turėtų stebėti priemones, kurių imtasi, ir skleisti geriausios praktikos pavyzdžius viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjams.
- (61) Dėl asmens duomenų saugumo pažeidimo, jei jis tinkamai ir laiku neišaiškintas, susijęs abonentas arba asmuo gali patirti didelių ekonominių nuostolių arba socialinę žalą, įskaitant su tapatybe susijusį sukčiavimą. Todėl sužinojęs, kad įvyko toks pažeidimas, viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjas iškart turėtų pranešti apie pažeidimą kompetentingai nacionalinei institucijai. Abonentams arba asmenims, kurių duomenims ir privatumui šie pažeidimai galėjo turėti neigiamą poveikį, apie tai turėtų būti nedelsiant pranešama, kad jie galėtų imtis būtinų atsargumo priemonių. Pažeidimas laikomas turinčiu neigiamą poveikį abonto arba asmens duomenims ir privatumui, kai jį vykdančiam, pavyzdžiui, įvykdoma tapatybės vagystė ar su ja susijęs sukčiavimas, padaroma fizinė žala, patiriamas didelis pažeminimas arba padaroma žala reputacijai teikiant viešąsias ryšių paslaugas Bendrijoje. Į pranešimą turėtų būti įtraukta informacija apie priemones, kurių ėmėsi paslaugų teikėjas, kad išsiaiškintų pažeidimą, bei rekomendacijos susijusiems abonentams ar asmenims.
- (62) Įgyvendindamos Direktyvą 2002/58/EB (Direktyvą dėl privatumo ir elektroninių ryšių) į nacionalinę teisę perkeliančias priemones, valstybių narių institucijos ir teismai turėtų ne tik aiškinti savo nacionalinę teisę taip, kad ji atitiktų tą direktyvą, bet taip pat turėtų užtikrinti, kad perkeltant šias nuostatas nebūtų vadovaujamasi tos direktyvos aiškinimu, kuris prieštarautų kitoms pagrindinėms teisėms ar bendriesiems Bendrijos teisės principams, pavyzdžiui, proporcingumo principui.
- (63) Turėtų būti numatytas su informavimo ir pranešimų teikimo reikalavimams taikomomis sąlygomis, forma ir procedūromis susijusių techninių įgyvendinimo priemonių priėmimas, kad būtų užtikrinta tinkamo lygio privatumo apsauga ir asmens duomenų, kurie perduodami arba tvarkomi vidaus rinkoje naudojantis elektroninių ryšių tinklais, saugumas.
- (64) Nustatant išsamias taisykles dėl formos ir tvarkos, taikomos pranešimui apie pažeidimus, susijusius su asmens duomenimis, turėtų būti tinkamai atsižvelgiama į pažeidimo aplinkybes, įskaitant tai, ar asmens duomenys buvo apsaugoti tinkamomis techninėmis priemonėmis, veiksmingai ribojančiomis su tapatybe susijusio sukčiavimo arba kitokio neteisėto naudojimo galimybe. Be to, nustatant tokias taisykles ir tvarką reikėtų atsižvelgti į teisėtus teisėsaugos institucijų interesus tais atvejais, kai pernelyg ankstyvas informacijos apie įvykį paskelbimas galėtų sutrukdyti pažeidimo aplinkybių ištyrimui.
- (65) Programinė įranga, kuria slapta stebimi paslaugų gavėjo veiksmai arba trukdoma paslaugų gavėjo galinio įrenginio veikimui trečiosios šalies naudai (šnipinėjimo programos), kaip ir virusai kelia rimtą grėsmę paslaugų gavėjų privatumui. Reikia užtikrinti aukšto ir vienodo lygio paslaugų gavėjų privataus gyvenimo apsaugą neatsižvelgiant į tai, ar nepageidaujamos šnipinėjimo programos arba virusai atsitiktinai parsisiunčiamos elektroninių ryšių tinklais, ar pristatomos ir slapta įdiegiamos į programinę įrangą,

- platinamą per kitas išorines duomenų laikmenas, pavyzdžiui, kompaktinius diskus (CD), pastoviosios atminties kompaktinius diskus (CD-ROM) ar USB raktus. Valstybės narės turėtų skatinti informuoti galutinius paslaugų gavėjus apie esamas atsargos priemones ir skatinti juos imtis reikiamų veiksmų, kad jų galiniai įrenginiai būtų apsaugoti nuo virusų ir šnipinėjimo programų.
- (66) Trečiosios šalys gali pageidauti saugoti informaciją paslaugų gavėjo įrenginyje arba turėti prieigą prie jau saugomos informacijos dėl daugybės priežasčių: kaip teisėtų (pvz., tam tikrų rūšių slapukai), taip ir neteisėto išibrovimo į privačią sritį (pvz., šnipinėjimo programos arba virusai). Taigi svarbiausia, kad paslaugų gavėjai, užsiimdami veikla, dėl kurios jų įrenginyje gali būti saugoma informacija arba jie gali suteikti minėtą prieigą, gautų aiškiai ir išsamią informaciją apie tai. Informacijos pateikimo ir galimybės jos atsakyti būdai turėtų būti kiek galima patogesni naudoti. Išimtis įpareigojimui teikti informaciją ir suteikti galimybę jos atsakyti turėtų būti taikoma tik tais atvejais, kai techninis saugojimas arba prieiga yra būtina teisėtai siekiant suteikti galimybę naudoti specialią paslaugą, kurios aiškiai prašo abonentas arba paslaugų gavėjas. Esant techninėms galimybėms ir kai tai veiksminga, pagal atitinkamas Direktyvos 95/46/EB nuostatas, paslaugų gavėjo sutikimas tvarkyti duomenis gali būti išreikštas naudojant atitinkamus naršyklės nustatymus ar kitas programas. Šių reikalavimų laikymasis turėtų būti dar veiksmingesnis atitinkamoms nacionalinėms institucijoms suteikus didesnius įgaliojimus.
- (67) Apsaugos priemonės, kuriomis siekiama apsaugoti abonentų privatumą nuo elektroninių paštu siunčiamų nepageidaujamų pranešimų, naudojamų tiesioginės rinkodaros tikslais, taip pat taikomos SMS, MMS ir kitoms panašioms taikomosioms programoms.
- (68) Elektroninių ryšių paslaugų teikėjai turi nemažai investuoti kovodami su nepageidaujamais komerciniais pranešimais (brukalais). Be to, jų padėtis geresnė nei galutinių paslaugų gavėjų, nes jie turi žinių ir išteklių, kurie būtini nepageidaujamų elektroninių komercinių pranešimų platintojams aptikti ir nustatyti. Todėl elektroninio pašto paslaugų teikėjai ir kiti paslaugų teikėjai turėtų turėti galimybę dėl tokių pažeidimų imtis teisinių veiksmų prieš nepageidaujamų elektroninių komercinių pranešimų platintojus ir taip apginti savo klientų interesus, kaip savo teisėtų verslo interesų dalį.
- (69) Siekiant užtikrinti tinkamo lygio privatumo ir asmens duomenų, kurių perdavimas ir tvarkymas susijęs su elektroninių ryšių tinklų naudojimu Bendrijoje, apsaugą reikia veiksmingų įgyvendinimo ir vykdymo užtikrinimo įgaliojimų, kad būtų sukurtos tinkamos paskatos laikytis reikalavimų. Kompetentingos nacionalinės institucijos ir tam tikrais atvejais kitos atitinkamos nacionalinės įstaigos turėtų turėti pakankamus įgaliojimus ir išteklių, kad galėtų veiksmingai tirti reikalavimų nesilaikymo atvejus, įskaitant galimybę gauti visą svarbią informaciją, kurios joms gali prireikti, priimti sprendimus dėl skundų, o reikalavimų nesilaikymo atvejais taikyti sankcijas.
- (70) Šios direktyvos nuostatų įgyvendinimui ir vykdymo užtikrinimui dažnai reikalingas dviejų ar daugiau valstybių narių nacionalinių reguliavimo institucijų bendradarbiavimas, pavyzdžiui, kovojant su tarpvalstybiniais nepageidaujamais elektroniniais komerciniais pranešimais ir šnipinėjimo programomis. Siekiant užtikrinti sklandų ir operatyvų bendradarbiavimą tokiais atvejais, procedūras, susijusias, pavyzdžiui, su informacijos, kuria keičiasi institucijos, kiekiu ir formatu, ar terminais, kurių reikia laikytis, turėtų, Komisijai patikrinus, apibrėžti atitinkamos nacionalinės institucijos. Tokios procedūros taip pat sudarys galimybę suderinti susijusius rinkos subjektų įpareigojimus, prisidedamos prie vienodų sąlygų kūrimo Bendrijoje.
- (71) Turėtų būti sustiprintas tarpvalstybinis bendradarbiavimas ir vykdymo užtikrinimas laikantis galiojančių tarpvalstybinių vykdymo užtikrinimo mechanizmų, pavyzdžiui, nustatytųjų Reglamentu (EB) Nr. 2006/2004 (Reglamentu dėl bendradarbiavimo vartotojų apsaugos srityje) ⁽¹⁾, iš dalies pakeičiant šį reglamentą.
- (72) Direktyvai 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyvai) ir Direktyvai 2002/58/EB (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių) įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti tvirtinamos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgaliojimais įgyvendinimo tvarką ⁽²⁾.
- (73) Visų pirma Komisijai turėtų būti įgaliota priimti veiksmingos priemonės prieš numerio „112“ paslaugų įgyvendinimo priemones, taip pat pakeisti priedus atsižvelgiant į technikos pažangą arba paklausos rinkoje pokyčius. Jai taip pat turėtų būti suteiktas įgaliojimas priimti įgyvendinimo priemones, susijusias su informavimo ir pranešimo reikalavimais bei duomenų tvarkymo saugumo įgyvendinimu. Kadangi šios priemonės yra bendro pobūdžio ir skirtos iš dalies keisti neesmines Direktyvos 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyvos) ir Direktyvos 2002/58/EB (Direktyvos dėl privatumo ir elektroninių ryšių) nuostatas jas papildant naujomis neesminėmis nuostatomis, jos turi būti tvirtinamos laikantis Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu. Atsižvelgiant į tai, kad reguliavimo procedūra su tikrinimu, laikantis įprastų terminų, tam tikrais išskirtiniais atvejais galėtų trukdyti laiku priimti įgyvendinimo priemones, Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija turėtų skubiai veikti, siekdami užtikrinti, kad šios priemonės būtų priimtos laiku.

(1) OL L 364, 2004 12 9, p. 1.

(2) OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

- (74) Nustatant duomenų tvarkymo saugumo įgyvendinimo priemones, Komisija turėtų konsultuotis su visomis atitinkamomis Europos institucijomis ir organizacijomis (Europos tinklų ir informacijos apsaugos agentūra (ENISA), Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu ir Asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis darbo grupe, išsteigta pagal Direktyvos 95/46/EB 29 straipsnį) ir visomis kitomis atitinkamomis suinteresuotosiomis šalimis, ypač siekiant informacijos apie geriausias turimas technines ir ekonomines priemones, tinkamas pagerinti Direktyvos 2002/58/EB (Direktyvos dėl privatumo ir elektroninių ryšių) įgyvendinimą.
- (75) Todėl Direktyvas 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyvą) ir 2002/58/EB (Direktyvą dėl privatumo ir elektroninių ryšių) reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti.
- (76) Pagal Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros ⁽¹⁾ 34 punktą valstybės narės yra skatinamos savo ir Bendrijos interesų labui parengti lenteles, kurios kuo geriau iliustruotų Direktyvos 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyvos), Direktyvos 2002/58/EB (Direktyvos dėl privatumo ir elektroninių ryšių) ir jų perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių atitikti, ir viešai jas paskelbti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyva) pakeitimai

Direktyva 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyva) iš dalies keičiama taip:

1. 1 straipsnis pakeičiamas taip:

„1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Pagal Direktyvą 2002/21/EB (Pagrindų direktyvą) ši direktyva skirta elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų teikimui galutiniams paslaugų gavėjams. Tikslas – užtikrinti galimybę visoje Bendrijoje gauti kokybiškas viešąsias paslaugas veiksmingos konkurencijos ir laisvo pasirinkimo sąlygomis ir reglamentuoti tokius atvejus, kai rinka nepakankamai tenkina galutinių paslaugų gavėjų poreikius. Šioje direktyvoje taip pat numatytos nuostatos dėl galinių įrenginių tam tikrų aspektų siekiant sudaryti palankesnes sąlygas neįgaliesiems galutiniams paslaugų gavėjams naudotis paslaugomis.

2. Šioje direktyvoje nustatomos galutinių paslaugų gavėjų teisės ir atitinkami viešuosius elektroninių ryšių tinklus bei paslaugas teikiančių ūkio subjektų įpareigojimai. Siekiant

užtikrinti universaliųjų paslaugų teikimą atvirų ir konkurencinių rinkų aplinkoje, šioje direktyvoje apibrėžiamas minimalus nustatytos kokybės paslaugų, kurias gali gauti visi galutiniai paslaugų gavėjai priimtinomis kainomis atsižvelgiant į konkrečias nacionalines sąlygas ir neiškraipant konkurencijos, rinkinys. Šioje direktyvoje taip pat nustatomi įpareigojimai teikti tam tikras privalomas paslaugas.

3. Šioje direktyvoje nei įpareigojama, nei draudžiama taikyti viešųjų elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų teikėjų laikantis nacionalinės teisės ir remiantis Bendrijos teise nustatytas galutinių paslaugų gavėjų prieigą prie paslaugų ir programų bei naudojimąsi jomis ribojančias sąlygas, tačiau nustatoma pareiga informuoti apie šias sąlygas. Nacionalinės priemonės, susijusios su galutinių paslaugų gavėjų prieiga prie paslaugų ir programų, teikiamų elektroninių ryšių tinklais, bei naudojimąsi jomis, turi gerbti pagrindines fizinių asmenų teises ir laisves, įskaitant teisę į privatumą ir į tinkamą teismo procesą, kaip apibrėžta Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 6 straipsnyje.

4. Šioje direktyvoje numatytos nuostatos dėl galutinių paslaugų gavėjų teisių taikomos nepažeidžiant Bendrijos vartotojų apsaugos taisyklių, visų pirma Direktyvų 93/13/EEB ir 97/7/EB bei nacionalinių taisyklių, suderintų su Bendrijos teise.“;

2. 2 straipsnis iš dalies pakeičiamas taip:

a) b punktas išbraukiamas;

b) c ir d punktai pakeičiami taip:

„c) „viešoji telefono ryšio paslauga“ – visuomenei teikiama paslauga, skirta tiesiogiai arba netiesiogiai inicijuoti ir gauti nacionalinius arba nacionalinius ir tarptautinius skambučius, naudojant numerį arba numerius, nurodytus nacionaliniame arba tarptautiniame telefono ryšio numeracijos plane;

d) „geografinis numeris“ – nacionalinio telefono ryšio numeracijos plano numeris, kurio tam tikroje skaitmeninėje struktūroje yra geografinė nuoroda, naudojama skambučiams į fizinę tinklo galinio taško (NTP) vietą nukreipti;“;

c) e punktas išbraukiamas;

d) f punktas pakeičiamas taip:

„f) „negeografinis numeris“ – nacionalinio telefono ryšio numeracijos plano numeris, kuris nėra geografinis numeris. Tai, *inter alia*, gali būti judriojo telefono ryšio, nemokami ir padidinto tarifo telefono ryšio numeriai.“;

⁽¹⁾ OL C 321, 2003 12 31, p. 1.

3. 4 straipsnis pakeičiamas taip:

„4 straipsnis

Prieigos fiksuotoje vietoje teikimas ir telefono ryšio paslaugų teikimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad bent vienas ūkio subjektas tenkintų visus pagrįstus prašymus dėl sujungimo su viešuoju ryšių tinklu fiksuotoje vietoje.

2. Teikiamas sujungimas turi suteikti galimybę užtikrinti balso, faksimilės ir duomenų perdavimą tokiu pajėgumu, kokio pakanka veiksmingai interneto prieigai atsižvelgiant į daugumos abonentų naudojamas technologijas ir technologines galimybes.

3. Valstybės narės užtikrina, kad bent vienas ūkio subjektas tenkintų visus pagrįstus prašymus teikti 1 dalyje nurodytu tinklu viešąją telefono ryšio paslaugą, sudarančią galimybę inicijuoti ir gauti nacionalinius bei tarptautinius skambučius.“;

4. 5 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Laikantis 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (Direktyvos dėl privatumo ir elektroninių ryšių) (*) 12 straipsnio nuostatų, į 1 dalyje nurodytus abonentų sąrašus įrašomi visi viešųjų telefono ryšio paslaugų abonentai.

(*) OL L 201, 2002 7 31, p. 37.“;

5. 6 straipsnio pavadinimas ir 1 dalis pakeičiami taip:

„Taksofonai ir kiti vieši balso telefonijos prieigos taškai

1. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos galėtų nustatyti įpareigojimus ūkio subjektams siekiant garantuoti pakankamą taksofonų arba kitų viešų balso telefonijos prieigos taškų geografinę aprėptį, taksofonų arba kitų viešų balso telefonijos prieigos taškų skaičių, prieinamumą neįgaliesiems galutiniams paslaugų gavėjams ir paslaugų kokybę, kad būtų galima patenkinti pagrįstus galutinių paslaugų gavėjų poreikius.“;

6. 7 straipsnis pakeičiamas taip:

„7 straipsnis

Neįgaliesiems galutiniams paslaugų gavėjams skirtos priemonės

1. Valstybės narės imasi neįgaliesiems galutiniams paslaugų gavėjams skirtų specialių priemonių, kad jiems užtikrintų vienodas galimybes gauti 4 straipsnio 3 dalyje ir 5 straipsnyje nurodytas paslaugas už prieinamą kainą, kaip ir kitiems

galutiniams paslaugų gavėjams, jei IV skyriuje nėra nustatyti lygiavertio poveikio reikalavimai. Valstybės narės gali įpareigoti nacionalines reguliavimo institucijas įvertinti bendrą poreikį ir specialius reikalavimus, įskaitant tokių neįgaliesiems galutiniams paslaugų gavėjams skirtų specialių priemonių apimtį ir konkrečią formą.

2. Valstybės narės, atsižvelgdamos į nacionalines sąlygas, gali imtis specialių priemonių, siekdamos užtikrinti, kad neįgalieji galutiniai paslaugų gavėjai, taip pat kaip ir dauguma kitų galutinių paslaugų gavėjų, galėtų rinktis ūkio subjektus ir paslaugų teikėjus.

3. Imdamosi 1 ir 2 dalyse nurodytų priemonių, valstybės narės ragina laikytis atitinkamų standartų arba specifikacijų, paskelbtų pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyvos) 17 ir 18 straipsnius.“;

7. 8 straipsnis papildomas šia dalimi:

„3. Kai pagal 1 dalį paskirtasis ūkio subjektas ketina perleisti visą savo vietinio prieigos tinklo nuosavybę arba didelę jos dalį atskiram juridiniam asmeniui, priklausančiam kitam savininkui, jis iš anksto laiku apie tai praneša nacionalinei reguliavimo institucijai, kad ta institucija galėtų įvertinti numatyto sandorio poveikį 4 straipsnyje nurodytam prieigos fiksuotoje vietoje ir telefono ryšio paslaugų teikimui. Nacionalinė reguliavimo institucija gali nustatyti, keisti ar panaikinti specialius įpareigojimus pagal Direktyvos 2002/20/EB (Leidimų direktyvos) 6 straipsnio 2 dalį.“;

8. 9 straipsnio 1 ir 2 dalys pakeičiamos taip:

„1. Nacionalinės reguliavimo institucijos stebi 4–7 straipsniuose nurodytų paslaugų, kurias teikia paskirtasis ūkio subjektas, vykdydamas universaliųjų paslaugų teikimo įpareigojimą, arba kurios teikiamos rinkoje be tokio paskyrimo, mažmeninių tarifų pokyčius ir dydį, ypač juos lyginamos su nacionalinėmis vartotojų kainomis ir pajamomis.

2. Valstybės narės, atsižvelgdamos į nacionalines sąlygas, gali reikalauti, kad paskirtieji ūkio subjektai vartotojams suteiktų tarifų pasirinkimo galimybes arba paketus, kurie skiriasi nuo įprastomis komercinėmis sąlygomis taikomų tarifų, visų pirma siekdamos užtikrinti, kad mažas pajamas gaunantys ar specialiųjų socialinių poreikių turintys asmenys nevengtų prisijungti prie 4 straipsnio 1 dalyje nurodyto tinklo ir naudotis 4 straipsnio 3 dalyje bei 5, 6 ir 7 straipsniuose nurodytomis paslaugomis, kurioms taikomi universalijų paslaugų teikimo įpareigojimai, ir kurias teikia paskirtieji ūkio subjektai.“;

9. 11 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Nacionalinės reguliavimo institucijos ūkio subjektams, turintiems įpareigojimą teikti universaliasias paslaugas, gali nustatyti siektinus rezultatus. Nustatydamos tokius siektinus rezultatus, nacionalinės reguliavimo institucijos atsižvelgia į suinteresuotųjų šalių nuomonę, visų pirma nurodytųjų 33 straipsnyje.“;

10. III skyriaus antraštinė dalis pakeičiama taip:

„ŪKIO SUBJEKTŲ, TURINČIŲ DIDELĘ ĮTAKĄ TAM TIKROSE MAŽMENINĖSE RINKOSE, REGULIAVIMAS“;

11. 16 straipsnis išbraukiamas;

12. 17 straipsnis pakeičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad ūkio subjektams, kurie pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 14 straipsnį nustatyti kaip turintys didelę įtaką tam tikroje mažmeninėje rinkoje, nacionalinės reguliavimo institucijos taikytų atitinkamus reguliavimo įpareigojimus:

- a) kai atlikusi rinkos tyrimą pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyvos) 16 straipsnį nacionalinė reguliavimo institucija nusprendžia, kad tam tikroje mažmeninėje rinkoje, nustatytoje pagal tos Direktyvos 15 straipsnį, konkurencija nėra veiksminga; ir
- b) kai nacionalinė reguliavimo institucija padaro išvadą, kad pagal Direktyvos 2002/19/EB (Prieigos direktyvos) 9, 10, 11, 12 ir 13 straipsnius nustatyti įpareigojimai nepadės pasiekti Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 8 straipsnyje nustatytų tikslų.“;

b) 3 dalis išbraukiama;

13. 18 ir 19 straipsniai išbraukiami;

14. 20–23 straipsniai pakeičiami taip:

„20 straipsnis

Sutartys

1. Valstybės narės užtikrina, kad užsisakydami sujungimo su viešuoju ryšių tinklu paslaugas ir (arba) viešąsias elektroninių ryšių paslaugas, vartotojai ir kiti jų pageidaujantys galutiniai paslaugų gavėjai turėtų teisę su ūkio subjektu arba ūkio subjektais, teikiančiais tokį sujungimą ir (arba) paslaugas, sudaryti sutartį. Sutartyje aiškiai, išsamiai ir lengvai suprantamu būdu nurodoma bent ši informacija:

a) ūkio subjekto tapatybė ir adresas;

b) teikiamos paslaugos, visų pirma įskaitant:

— ar suteikiama, ar nesuteikiama skubios pagalbos iškvietimo bei skambintojo vietos nustatymo paslauga ir bet kokios skubios pagalbos iškvietimo apribojimai pagal 26 straipsnį,

— informaciją apie bet kokias kitas priegą prie paslaugų ir taikomųjų programų ir naudojamą jomis ribojančias sąlygas, kai jos yra leidžiamos nacionalinės teisės aktuose pagal Bendrijos teisę,

— siūlomos paslaugos užtikrinamą minimalų kokybės lygį, būtent pradinio sujungimo laiką, o tam tikrais atvejais kitus paslaugos kokybės parametrus, kurie apibrėžti nacionalinių reguliavimo institucijų,

— informaciją apie visas procedūras, kurias vykdo ūkio subjektas, siekdamas įvertinti ir reguliuoti srautus, kad būtų išvengta tinklo užpildymo arba perpildymo, bei informaciją apie tai, kaip šios procedūros galėtų paveikti tinklo kokybę,

— siūlomų techninės priežiūros paslaugų rūšis ir pagalbos vartotojams paslaugas, taip pat būdus kaip kreiptis pagalbos,

— visus teikėjo nustatytus galinių įrenginių, kuriuos suteikia teikėjas, naudojimo apribojimus;

c) jei taikomas įpareigojimas pagal 25 straipsnį – abonentų galimybės pasirinkti, ar įtraukti ar neįtraukti jo asmens duomenis į abonentų sąrašą, ir atitinkami duomenys;

d) informacija apie kainas ir tarifus bei priemones, kuriomis galima gauti naujausią informaciją apie visus taikomus tarifus ir techninės priežiūros mokesčius, siūlomus mokėjimo būdus ir sąnaudų skirtumus, priklausančius nuo mokėjimo būdo;

e) sutarties galiojimo laikotarpis ir paslaugų teikimo bei sutarties pratęsimo ir nutraukimo sąlygos, įskaitant:

— visą minimalią reikiamą naudojimo trukmę ir laikotarpį, kurie būtini norint pasinaudoti akcija,

— visus mokesčius, susijusius su telefono ryšio numeriu ir kitų identifikatorių perkėlimu,

— visus mokesčius, mokėtinus nutraukiant sutartį, įskaitant su galiniais įrenginiais susijusių sąnaudų išieškojimą;

f) kompensacija ir grąžinamos sumos, kurios išmokamos, jei paslaugų kokybė neatitinka sutartyje nurodyto kokybės lygio;

- g) būdas, kaip pradėti ginčų sprendimo procedūras pagal 34 straipsnį;
- h) veiksmai, kurių gali imtis ūkio subjektas, reaguodamas į įvykius, susijusius su saugumu arba vientisumu, arba į grėsmes ir pažeidžiamumą.

Valstybės narės taip pat gali reikalauti, kad sutartyje būtų pateikta 21 straipsnio 4 dalyje nurodyta ir su teikiama paslauga susijusi informacija, kurią šiuo tikslu gali teikti atitinkamos viešosios institucijos, apie elektroninių ryšių tinklą ir paslaugų naudojimą dalyvaujant neteisėtoje veikloje ar platinant žalingą turinį bei apie apsaugos priemones, skirtas nuo pavojų apsaugoti asmenį, jo privatumą ir asmens duomenis.

2. Valstybės narės užtikrina, kad gavę pranešimą apie sutarties sąlygų pakeitimus, kuriuos siūlo elektroninių ryšių tinklus ir (arba) paslaugas teikiantys ūkio subjektai, abonentai turėtų teisę be nuobaudų nutraukti sutartį. Abonentams iš anksto, ne vėliau kaip prieš mėnesį, tinkamai pranešama apie numatomus tokius pakeitimus ir kartu pranešama apie jų teisę be nuobaudų nutraukti tokią sutartį, jei naujos sąlygos jiems nepriimtinos. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinėms reguliavimo institucijoms būtų sudarytos galimybės nurodyti tokių pranešimų formą.

21 straipsnis

Skaidrumas ir informacijos skelbimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos galėtų įpareigoti ūkio subjektus, teikiančius viešuosius elektroninių ryšių tinklus ir (arba) viešąsias elektroninių ryšių paslaugas, skelbti skaidrią, palyginamą, pakankamą bei naujausią informaciją apie taikomas kainas ir tarifus, visus mokesčius, mokėtinus nutraukus sutartį, taip pat apie standartines jų paslaugų galutiniams paslaugų gavėjams ir vartotojams suteikimo bei naudojimosi jomis sąlygas, laikantis II priedo nuostatų. Tokia informacija skelbiama aiškia, išsamia ir lengvai prieinama forma. Nacionalinės reguliavimo institucijos gali nurodyti papildomus reikalavimus dėl tokios informacijos skelbimo formos.

2. Nacionalinės reguliavimo institucijos skatina teikti palyginamą informaciją, kad galutiniai paslaugų gavėjai ir vartotojai galėtų savarankiškai įvertinti alternatyvių naudojimosi paslaugomis galimybių sąnaudas, pavyzdžiui, pateikiant interaktyvius vadovus ar panašias priemones. Jei tokių priemonių, teikiamų nemokamai ar už priimtina kainą, rinkoje nėra, valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos pačios arba per trečiąsias šalis galėtų teikti tokius vadovus ar priemones. Trečiosios šalys turi teisę nemokamai naudotis elektroninių ryšių tinklus ir (arba) viešąsias elektroninių ryšių paslaugas teikiančių ūkio subjektų skelbiama informacija tokių interaktyviųjų vadovų arba panašių priemonių pardavimo arba pateikimo naudotis tikslais.

3. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos galėtų įpareigoti ūkio subjektus, teikiančius viešuosius elektroninių ryšių tinklus ir (arba) viešąsias elektroninių ryšių paslaugas, *inter alia*.,

- teikti abonentams informaciją apie tarifus, taikomus visiems telefono ryšio numeriams ar paslaugoms, kuriems taikomos tam tikros kainodaros sąlygos; atskirų kategorijų paslaugų atveju nacionalinės reguliavimo institucijos gali reikalauti, kad informacija būtų suteikiama prieš skambučio sujungimą;
- informuoti abonentus apie visus galimybes naudotis skubios pagalbos iškvietimo paslaugomis ir skambinančiojo vietos nustatymo duomenų pokyčius jų užsisakytos paslaugos atveju;
- informuoti abonentus apie visus priegabą prie paslaugų ir taikomųjų programų ir naudojamą jomis ribojančių sąlygų, kai jos yra leidžiamos nacionalinės teisės aktuose pagal Bendrijos teisę, pokyčius;
- teikti informaciją apie visas procedūras, kurias vykdo teikėjas, siekdamas įvertinti ir reguliuoti srautus, kad būtų išvengtas tinklo užpildymo arba perpildymo, bei apie tai, kaip šios procedūros galėtų paveikti tinklo kokybę;
- informuoti abonentus apie jų teisę pasirinkti, ar įtraukti jų asmens duomenis į abonentų sąrašą, ir apie atitinkamų duomenų rūšis pagal Direktyvos 2002/58/EB (Direktyvos dėl privatumo ir elektroninių ryšių) 12 straipsnį; ir
- reguliariai teikti neįgaliesiems abonentams išsamią informaciją apie jiems skirtus produktus ir paslaugas.

Nacionalinės reguliavimo institucijos prieš nustatydamos įpareigojimą gali skatinti taikyti savireguliacijos ar bendrai vykdomo reguliavimo priemones, jei mano tai esant reikalinga.

4. Valstybės narės gali reikalauti, kad 3 dalyje nurodyti ūkio subjektai tam tikrais atvejais esamiems ir būsimiems abonentams nemokamai platintų informaciją apie viešuosius interesus tomis pačiomis priemonėmis, kurias jie paprastai taiko ryšiams su abonentais palaikyti. Tokiu atveju tokią informaciją rengia atitinkamos viešosios institucijos; ji yra standartinės formos ir, *inter alia*, apima šias temas:

- dažniausi elektroninių ryšių paslaugų naudojimo būdai, siekiant dalyvauti neteisėtoje veikloje ar platinti žalingą turinį, ypač jei tokiu būdu gali būti pažeistos kitų asmenų teisės ir laisvės, įskaitant autorių ir gretutinių teisių pažeidimus bei jų teisinės pasekmes; ir

- b) apsaugos nuo pavojų asmens saugumui, privatumui ir asmens duomenų saugumui naudojantis elektroninių ryšių paslaugomis priemonės.

22 straipsnis

Paslaugų kokybė

1. Atsižvelgusios į suinteresuotųjų šalių nuomonę valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos galėtų reikalauti, kad viešuosius elektroninių ryšių tinklus ir (arba) paslaugas teikiantys ūkio subjektai skelbtų galutiniams paslaugų gavėjams skirtą palyginamą, pakankamą ir naujausią informaciją apie savo paslaugų kokybę ir apie priemones, kurių imtasi siekiant užtikrinti lygiavertes galimybes neįgaliesiems galutiniams paslaugų gavėjams naudotis paslaugomis. Nacionalinės reguliavimo institucijos prašymu tokia informacija jai teikiama prieš ją paskelbiant.

2. Nacionalinės reguliavimo institucijos, siekdamos užtikrinti, kad galutiniai paslaugų gavėjai, įskaitant neįgaliuosius galutinius paslaugų gavėjus, galėtų gauti išsamią, palyginamą, patikimą informaciją, kuria lengva naudotis, gali, *inter alia*, nurodyti paslaugos kokybės parametrus, kuriuos reikia vertinti, ir skelbtinos informacijos turinį, formą bei skelbimo būdą, įskaitant galimus kokybės sertifikavimo mechanizmus. Atitinkamais atvejais galima taikyti III priede pateiktus parametrus, apibrėžimus ir matavimo metodus.

3. Siekdamos užkirsti kelią paslaugos kokybės blogėjimui ir srauto tinklese trukdymui ar sulėtėjimui valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos ūkio subjektui ar ūkio subjektams, teikiančiam (-tiems) viešuosius ryšių tinklus, galėtų nustatyti minimalius paslaugų kokybės reikalavimus.

Nacionalinės reguliavimo institucijos tinkamu laiku prieš nustatant tokius reikalavimus pateikia Komisijai tokių veiksmy motyvų santrauką, reikalavimus, kuriuos ketinama nustatyti, ir informaciją apie siūlomą veiksmy eigą. Ši informacija taip pat teikiama Europos elektroninių ryšių reguliuotojų institucijai (EERRI). Komisija, išnagrinėjusi tokią informaciją, gali pateikti su ja susijusių pastabų ar rekomendacijų, ypač siekdamą užtikrinti, kad reikalavimai neigiamai neveiktų vidaus rinkos veiklos. Spręsdamos dėl reikalavimų nacionalinės reguliavimo institucijos kuo labiau atsižvelgia į Komisijos pastabas ar rekomendacijas.

23 straipsnis

Galimybė gauti paslaugas

Valstybės narės imasi visų būtinų priemonių, kad užtikrintų visas įmanomas galimybes gauti viešąsias telefono ryšio paslaugas, teikiamas viešaisiais ryšių tinklais, tinklo gedimo katastrofos arba *force majeure* atvejais. Valstybės narės užtikrina,

kad ūkio subjektai, teikiantys viešąsias telefono ryšio paslaugas, imtųsi visų reikiamų priemonių, kad būtų užtikrinta galimybė nepertraukiamai naudotis skubios pagalbos iškvietimo paslaugomis.“;

15. Įterpiamas šis straipsnis:

„23a straipsnis

Lygiaverčių galimybių naudotis paslaugomis ir pasirinkimo užtikrinimas neįgaliesiems galutiniams paslaugų gavėjams

1. Valstybės narės sudaro galimybes atitinkamoms nacionalinėms institucijoms tam tikrais atvejais nurodyti reikalavimus, kurių turi laikytis ūkio subjektai, teikiantys viešąsias elektroninių ryšių paslaugas, siekdamos užtikrinti, kad neįgalieji galutiniai paslaugų gavėjai:

- turėtų galimybę naudotis elektroninių ryšių paslaugomis, kurios būtų lygiavertės paslaugoms, kuriomis naudojasi dauguma galutinių paslaugų gavėjų; ir
- galėtų naudotis daugumos galutinių paslaugų gavėjų pasirinktų ūkio subjektų bei jų paslaugų teikiamais privalumais.

2. Kad galėtų patvirtinti ir įgyvendinti specialias nuostatas dėl neįgalųjų galutinių paslaugų gavėjų, valstybės narės turi skatinti specialių galinių įrenginių, kuriais teikiamos reikiamos paslaugos ir funkcijos, tiekimą.“;

16. 25 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

- Pavadinimas pakeičiamas taip:

„Informacijos apie telefono ryšio paslaugų abonentus teikimo paslaugos“;

- 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad viešųjų telefono ryšio paslaugų abonentai turėtų teisę būti įtraukti į viešą abonentų sąrašą, nurodytą 5 straipsnio 1 dalies a punkte, ir kad informacija apie juos informacijos apie abonentus teikimo paslaugų teikėjams ir (arba) abonentų sąrašams būtų teikiama pagal šio straipsnio 2 dalį.“;

- 3, 4 ir 5 dalys pakeičiamos taip:

„3. Valstybės narės užtikrina, kad visi galutiniai paslaugų gavėjai, kuriems teikiama viešoji telefono ryšio paslauga, galėtų naudotis informacijos apie abonentus teikimo paslaugomis. Nacionalinės reguliavimo institucijos turi galėti nustatyti įpareigojimus ir sąlygas ūkio subjektams, kurie kontroliuoja galutinių paslaugų gavėjų galimybes pasinaudoti informacijos apie abonentus teikimo paslauga pagal Direktyvos 2002/19/EB (Prieigos direktyva) 5 straipsnio nuostatas. Tokie įpareigojimai ir sąlygos turi būti objektyvūs, nešališki, nediskriminuojantys ir skaidrūs.“

4. Valstybės narės netaiko norminių apribojimų, dėl kurių vienoje valstybėje narėje esantys galutiniai paslaugų gavėjai negalėtų, naudodamiesi balso skambučiais ar siųsdami trumpąsias tekstines žinutes (SMS), tiesiogiai gauti informacijos apie abonentus kitoje valstybėje narėje, ir imasi priemonių tokiai galimybei užtikrinti pagal 28 straipsnį.

5. 1–4 dalys taikomos laikantis Bendrijos teisės aktų reikalavimų dėl asmens duomenų ir privatumo apsaugos, ir ypač Direktyvos 2002/58/EB (Direktyvos dėl privatumo ir elektroninių ryšių) 12 straipsnio.“;

17. 26 ir 27 straipsniai pakeičiami taip:

„26 straipsnis

Skubios pagalbos iškvietimo paslaugos ir bendrasis Europos skubios pagalbos iškvietimo telefono ryšio numeris

1. Valstybės narės užtikrina, kad visi 2 dalyje nurodytų paslaugų galutiniai gavėjai, įskaitant taksofonų naudotojus, galėtų nemokamai ir nenaudodami jokios mokėjimo priemonės paskambinti skubios pagalbos iškvietimo tarnyboms bendruoju Europos skubios pagalbos iškvietimo telefono ryšio numeriu „112“, taip pat valstybių narių nurodytais nacionaliniais skubios pagalbos iškvietimo telefono ryšio numeriais.

2. Valstybės narės, pasikonsultavusios su nacionalinėmis reguliavimo institucijomis ir skubios pagalbos iškvietimo paslaugų teikėjais, užtikrina, kad ūkio subjektai, teikiantys galutiniams paslaugų gavėjams elektroninių ryšių paslaugas inicijuojant nacionalinius skambučius naudojant telefono ryšio numerį arba numerius, nurodytus nacionaliniame telefono ryšio numeracijos plane, suteiktų galimybę naudotis skubios pagalbos iškvietimo paslaugomis.

3. Valstybės narės užtikrina, kad, surinkus bendrąjį Europos skubios pagalbos iškvietimo telefono ryšio numerį „112“, į skambučius būtų tinkamai atsakoma, ir jie būtų tvarkomi taip, kad geriausiai atitiktų nacionalinę skubios pagalbos iškvietimo tarnybų sistemos darbo organizavimo tvarką. Į tokius skambučius atsakoma ir į juos reaguojama bent jau taip pat greitai ir veiksmingai, kaip atsakoma į skambučius nacionaliniu skubios pagalbos iškvietimo telefono ryšio numeriu arba numeriais, jei šie ir toliau naudojami.

4. Valstybės narės užtikrina, kad neįgaliųjų galutinių paslaugų gavėjų galimybės naudotis skubios pagalbos iškvietimo paslaugomis būtų lygiavertės galimybėms gauti paslaugas, kuriomis naudojasi kiti galutiniai paslaugų gavėjai. Siekiant užtikrinti, kad neįgalieji galutiniai paslaugų gavėjai galėtų naudotis skubios pagalbos iškvietimo paslaugomis keliaudami kitose valstybėse narėse, priemonės, kurių imamasi šiam tikslui, bus kiek įmanoma grindžiamos Europos standartais arba specifikacijomis, paskelbtomis pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 17 straipsnio nuostatas, ir jomis nebus trukdoma valstybėms narėms patvirtinti papildomų reikalavimų siekiant šiame straipsnyje nustatytą tikslą.

5. Valstybės narės užtikrina, kad atitinkami ūkio subjektai sudarytų galimybę skubios pagalbos iškvietimo skambučius ir paslaugas tvarkančiai institucijai nemokamai naudotis

skambinančiojo vietos nustatymo duomenimis, kai tik ta institucija gauna tokį skambutį. Tai taikoma visiems skambučiams bendruoju Europos skubios pagalbos iškvietimo telefono ryšio numeriu „112“. Valstybės narės šį įpareigojimą gali taikyti skambinant ir nacionaliniais skubios pagalbos iškvietimo telefono ryšio numeriais. Kompetentingos reguliavimo institucijos nustato informacijos apie skambinančiojo vietą tikslumo ir patikimumo kriterijus.

6. Valstybės narės užtikrina, kad piliečiai būtų pakankamai informuoti apie bendrąjį Europos skubios pagalbos iškvietimo telefono ryšio numerį „112“ ir jo naudojimą, visų pirma priemonėmis, konkrečiai skirtomis asmenims, keliaujantiems iš vienos valstybės narės į kitą.

7. Pasikonsultavusi su EERRI, Komisija gali priimti technines įgyvendinimo priemones, kad būtų užtikrinta veiksminga telefono ryšio numerio „112“ paslaugų prieiga valstybėse narėse. Tačiau šios techninės priemonės priimanos nepažeidžiant skubios pagalbos iškvietimo paslaugų organizavimo ir neturi daryti jam įtakos, kadangi šių paslaugų organizavimas priklauso išskirtinei valstybių narių kompetencijai.

Tos priemonės, skirtos neesminėms šios direktyvos nuostatomis iš dalies pakeisti ją papildant, priimanos laikantis 37 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

27 straipsnis

Europos telefono prieigos kodai

1. Valstybės narės užtikrina, kad kodas „00“ būtų standartinis tarptautinės prieigos kodas. Skambučiams tarp kaimyninių vietovių, esančių skirtingose valstybėse narėse, galima nustatyti specialią tvarką arba toliau taikyti esamą specialią tvarką. Galutiniai paslaugų gavėjai tose vietovėse turi būti išsamiai informuoti apie tokią tvarką.

2. Komisijos paskirtas ir Bendrijoje įsisteigęs juridinis asmuo atsako už Europos telefonijos numeracijos erdvės (ETNE) valdymą, įskaitant numerių skyrimą ir jos reklamą. Komisija priima reikiamas įgyvendinimo taisykles.

3. Valstybės narės užtikrina, kad visi viešąsias telefono ryšio paslaugas, kuriomis leidžiami tarptautiniai skambučiai, teikiantys ūkio subjektai tvarkytų visus į ETNE ir iš jos siunčiamus skambučius taikydami tarifus, panašius į tuos, kuriuos jie taiko skambučiams į kitas valstybes nares ir iš jų.“;

18. Įterpiamas šis straipsnis:

„27a straipsnis

Suderinti numeriai, skirti suderintoms socialinėms paslaugoms, įskaitant informavimo apie dingusius vaikų telefono liniją

1. Valstybės narės propaguoja skaitmenimis „116“ prasižinančius telefono ryšio numerių intervalo specialius numerius, nustatytus 2007 m. vasario 15 d. Komisijos sprendimu

2007/116/EB dėl nacionalinio skaitmenimis „116“ prasidedančio suderintų telefono ryšio numerių intervalo rezervavimo suderintoms socialinėms paslaugoms (*). Jos skatina teikti paslaugas, kurioms tokie numeriai yra rezervuoti, savo teritorijoje.

2. Valstybės narės užtikrina, kad neįgaliesiems galutiniams paslaugų gavėjams būtų suteikiama kiek įmanoma geresnė prieiga naudotis paslaugomis, teikiamomis skambinant „116“ serijos telefono ryšio numeriais. Siekiant sudaryti palankesnes sąlygas neįgaliesiems galutiniams paslaugų gavėjams naudotis tokiomis paslaugomis keliaujant kitose valstybėse narėse, taikomos priemonės turi būti grindžiamos atitinkamų standartų arba specifikacijų, paskelbtų pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 17 straipsnį, laikymosi užtikrinimu.

3. Valstybės narės užtikrina, kad piliečiai būtų pakankamai informuoti apie „116“ serijos telefono ryšio numeriais teikiamas paslaugas ir naudojimąsi jomis, visų pirma priemonės, konkrečiai skirtas asmenims, keliaujantiems iš vienos valstybės narės į kitą.

4. Be bendrai visiems „116“ telefono ryšio numerių serijos numeriams taikomų priemonių, kurių buvo imtasi pagal 1, 2 ir 3 dalis, valstybės narės imasi visų įmanomų priemonių, siekdamos užtikrinti, kad piliečiams būtų suteikta prieiga naudotis paslauga, kuri skirta pranešti apie dingusius vaikus pagalbos telefono linija. Pagalbos telefono linijos telefono ryšio numeris yra 116000.

5. Pasikonsultavusi su EERRI, Komisija gali priimti technines įgyvendinimo priemones, kad būtų užtikrintas veiksmingas „116“ telefono ryšio numerių serijos, ypač karštosios linijos pranešimams apie dingusius vaikus telefono ryšio numerio „116000“, paslaugų diegimas valstybėse narėse, įskaitant neįgaliųjų galutinių paslaugų gavėjų galimybę jomis naudotis keliaujant kitose valstybėse narėse. Tačiau šios techninės priemonės priimamos nepažeidžiant skubios pagalbos iškvietimo paslaugų organizavimo ir neturi daryti jam įtakos, kadangi šių paslaugų organizavimas priklauso išskirtinei valstybių narių kompetencijai.

Tos priemonės, skirtos neesminėms šios direktyvos nuostatomis iš dalies pakeisti ją papildant, priimamos laikantis 37 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

(*) OL L 49, 2007 2 17, p. 30.“;

19. 28 straipsnis pakeičiamas taip:

„28 straipsnis

Galimybė naudotis numeriais ir paslaugomis

1. Valstybės narės užtikrina, kad atitinkamos nacionalinės institucijos, kiek tai techniniu ir ekonominiu požiūriu įmanoma, išskyrus atvejus, kai abonentas, kuriam skambina, dėl komercinių priežasčių yra apribojęs skambučius iš tam tikrų geografinių vietovių, imtųsi visų būtinų priemonių siekdamos užtikrinti, kad galutiniai paslaugų gavėjai:

- a) galėtų užsisakyti ir naudotis paslaugomis skambinant negeografiniais numeriais Bendrijoje; ir

- b) galėtų, nepriklausomai nuo operatoriaus naudojamų technologijų ir įrenginių rūšies, naudotis visais Bendrijoje teikiamais telefono ryšio numeriais, įskaitant nurodytuosius valstybių narių nacionaliniuose telefono ryšio numeracijos planuose, ETNE numerius ir nemokamo tarptautinio telefono ryšio numerius (UIFN).

2. Valstybės narės užtikrina, kad atitinkamoms institucijoms būtų sudaryta galimybė reikalauti, kad viešuosius ryšių tinklus ir (arba) viešąsias telefono ryšio paslaugas teikiantys ūkio subjektai kiekvienu atskiru atveju blokuotų galimybę naudotis telefono ryšio numeriais arba paslaugomis, kai tai pagrindžiama sukčiavimo arba neteisėto naudojimo motyvais, ir reikalauti, kad tokiais atvejais elektroninių ryšių paslaugų teikėjai neteiktų atitinkamo sujungimo ar atsiskyto kitų pajamų už paslaugas.“;

20. 29 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

- a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Nepažeisdamos 10 straipsnio 2 dalies, valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos galėtų reikalauti, jog visi viešąsias telefono ryšio paslaugas ir (arba) prieigą prie viešųjų ryšių tinklų teikiantys ūkio subjektai galutiniams paslaugų gavėjams suteiktų galimybę naudotis visomis arba kai kuriomis I priedo B dalyje išvardytomis papildomomis priemonėmis ir I priedo A dalyje išvardytomis visomis arba kai kuriomis papildomomis priemonėmis, jei tai techniniu ir ekonominiu požiūriu yra perspektyvu.“;

- b) 3 dalis išbraukiama;

21. 30 straipsnis pakeičiamas taip:

„30 straipsnis

Palankesnių sąlygų pakeisti paslaugų teikėją sudarymas

1. Valstybės narės užtikrina, kad visi nacionaliniame telefono ryšio numeracijos plane nurodytus telefono ryšio numerius turintys abonentai, kurie to pageidauja, galėtų išlaikyti savo telefono ryšio numerį (-ius) nepriklausomai nuo paslaugą teikiančio ūkio subjekto pagal I priedo C dalies nuostatas.

2. Nacionalinės reguliavimo institucijos užtikrina, kad su telefono ryšio numerių perkėlimu susijusi kainodara, kurią nustato operatoriai ir (arba) paslaugų teikėjai, būtų pagrįsta sąnaudomis ir kad tiesioginiai abonentų mokesčiai, jei taikomi, neatgrasytų abonentų nuo paslaugų teikėjo pakeitimo.

3. Nacionalinės reguliavimo institucijos mažmeninių tarifų už telefono ryšio numerių perkėlimą nenustato tokiu būdu, kuris iškreiptų konkurenciją, pavyzdžiui, nustatydamos specialius arba bendrus mažmeninius tarifus.

4. Telefono ryšio numerių perkėlimas ir jų aktyvavimas po perkėlimo vykdomi kuo greičiau. Bet koku atveju, abonentams, kurie sudarė sutartį dėl telefono ryšio numerio perkėlimo pas naują ūkio subjektą, tas telefono ryšio numeris aktyvuojamas per vieną darbo dieną nuo prašymo pateikimo.

Nepažeisdamos pirmos pastraipos nuostatų, kompetentingos nacionalinės institucijos gali nustatyti bendrą telefono ryšio numerių perkėlimo procedūrą, atsižvelgdamos į nacionalines nuostatas dėl sutarčių, technines galimybes ir poreikį toliau teikti paslaugas abonentui. Bet kuriuo atveju, dėl telefono ryšio numerio perkėlimo paslaugų gavėjas negali likti be paslaugos ilgiau kaip vieną darbo dieną. Kompetentingos nacionalinės institucijos, prireikus, taip pat turi atsižvelgti į atitinkamas priemones, skirtas užtikrinti abonentų apsaugą perkėlimo metu ir kad jie nebūtų perkeltami kitam paslaugų teikėjui be jų sutikimo.

Valstybės narės užtikrina, kad ūkio subjektams būtų taikomos atitinkamos sankcijos, įskaitant įpareigojimą išmokėti abonentams kompensaciją už nuostolius, patirtus dėl telefono ryšio numerių perkėlimo vilkinimo arba jų netinkamo perkėlimo dėl paslaugų teikėjų arba jų įgalotinių kaltės.

5. Valstybės narės užtikrina, kad vartotojų ir elektroninių ryšių paslaugas teikiančių ūkio subjektų sudarytose sutartyse nebūtų numatytas pradinis įsipareigojimo laikotarpis, viršijantis 24 mėnesius. Be to, valstybės narės užtikrina, kad ūkio subjektai paslaugų gavėjams pasiūlytų galimybę sudaryti daugiausia 12 mėnesių galiojančią sutartį.

6. Nepažeisdamos minimalaus sutarties laikotarpio valstybės narės užtikrina, kad sutarties nutraukimo sąlygos ir procedūros neatgrasytų nuo paslaugų teikėjo pakeitimo.“;

22. 31 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės savo jurisdikcijoje esantiems ūkio subjektams, teikiantiems elektroninių ryšių tinklus, skirtus radijo ir televizijos programoms transliuoti visuomenei, jeigu didelė dalis tokių tinklų galutinių paslaugų gavėjų naudojami jais kaip pagrindine priemone radijo ir televizijos programoms priimti, gali nustatyti pagrįstus privalomojo programų siuntimo („must carry“) įpareigojimus perduoti nurodytas radijo ir televizijos programas bei jas papildančias paslaugas, visų pirma siekdamas neįgaliesiems galutiniams paslaugų gavėjams sudaryti tinkamas galimybes naudotis tomis paslaugomis.

Valstybės narės peržiūri pirmoje pastraipoje nurodytus įpareigojimus ne vėliau kaip per vienerius metus nuo 2011 m. gegužės 25 d., išskyrus atvejus, kai valstybės narės atliko tokią peržiūrą per praėjusius dvejus metus.

Valstybės narės reguliariai peržiūri privalomojo programų siuntimo („must carry“) įpareigojimus.“;

23. 33 straipsnis pakeičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės užtikrina, kiek tai tikslinga, kad nacionalinės reguliavimo institucijos atsižvelgtų į galutinių paslaugų gavėjų ir vartotojų (įskaitant pirmiausia neįgaliuosius vartotojus), gamintojų ir elektroninių ryšių tinklus ir (arba) paslaugas teikiančių ūkio subjektų nuomonę klausimais, susijusiais su visomis galutinių paslaugų gavėjų ir vartotojų teisėmis viešųjų elektroninių ryšių paslaugų srityje, ypač kai jie turi didelę įtaką rinkoje.

Visų pirma, valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos įsteigtų konsultavimosi mechanizmą, kuriuo būtų užtikrinta, kad jos savo sprendimais, kurie priimami klausimais, susijusiais su galutinių paslaugų gavėjų ir vartotojų teisėmis viešųjų elektroninių ryšių paslaugų srityje, tinkamai atsižvelgtų į vartotojų interesus elektroninių ryšių srityje.“;

b) įrašoma ši dalis:

„3. Nepažeisdamos nacionalinių taisyklių, atitinkančių Bendrijos teisę, susijusią su kultūros ir žiniasklaidos politikos tikslais, pavyzdžiui, kultūros ir kalbų įvairove bei žiniasklaidos pliuralizmu, propagavimu, nacionalinės reguliavimo institucijos ir kitos atitinkamos institucijos gali skatinti elektroninių ryšių tinklus ir (arba) paslaugas teikiančių ūkio subjektų ir sektorių, suinteresuotų teisėto turinio propagavimu teikiant elektroninių ryšių tinklus ir paslaugas, bendradarbiavimą. Toks bendradarbiavimas taip pat gali apimti pagal 21 straipsnio 4 dalies a punktą ir 20 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą skelbtinos informacijos apie viešuosius interesus koordinavimą.“;

24. 34 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės užtikrina galimybes naudotis skaidriomis, nediskriminuojančiomis, paprastomis ir nebrangiomis ginčų sprendimo ne teismo tvarka procedūromis sprendžiant vartotojų ir elektroninių ryšių tinklus ir (arba) paslaugas teikiančių ūkio subjektų neišspręstus ginčus pagal šią direktyvą dėl tokių tinklų arba paslaugų teikimo sutarčių sąlygų ir (arba) jų vykdymo. Valstybės narės priima priemones, užtikrinančias, kad tokios procedūros sudarytų galimybes ginčus spręsti sąžiningai ir greitai, o pagrįstais atvejais gali nustatyti sumokėtų sumų grąžinimo ir (arba) kompensavimo sistemą. Šios procedūros sudaro galimybes ginčus spręsti nešališkai ir jas taikant iš vartotojų neatimama teisinė apsauga, kurią užtikrina nacionalinės teisės aktai. Valstybės narės šiuos įpareigojimus gali nustatyti ir ginčams su kitais galutiniais paslaugų gavėjais spręsti.“;

25. 35 straipsnis pakeičiamas taip:

„35 straipsnis

Priedų keitimas

Priemonės, skirtas neesminėms šios direktyvos nuostatomis pakeisti, ir reikalingas I, II, III ir VI priedų nuostatomis adaptuoti atsižvelgiant į technologinę pažangą ar pokyčius rinkoje, priima Komisija 37 straipsnio 2 dalyje nustatyta reguliavimo tvarka su tikrinimu.“;

26. 36 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Nacionalinės reguliavimo institucijos praneša Komisijai apie įpareigojimus teikti universaliąsias paslaugas, nustatytus ūkio subjektams, paskirtiems teikti universaliąsias paslaugas. Komisijai nedelsiant pranešama apie visus šių įpareigojimų pakeitimus ar su ūkio subjektais susijusius pakeitimus pagal šios direktyvos nuostatas.“;

27. 37 straipsnis pakeičiamas taip:

„37 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Ryšių komitetas, įsteigtas Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 22 straipsniu.

2. Darant nuorodą į šią dalį, taikomos Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1 – 4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į to sprendimo 8 straipsnio nuostatas.“;

28. I, II, III priedai pakeičiami šios direktyvos I priede esančiais tekstais, o VI priedas pakeičiamas šios direktyvos II priede esančiais tekstais;

29. VII priedas išbraukiamas.

2 straipsnis

Direktyvos 2002/58/EB (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių) pakeitimai

Direktyva 2002/58/EB (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių) iš dalies keičiama taip:

1. 1 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Šioje direktyvoje numatytas valstybių narių nuostatų, užtikrinančių vienodo lygio pagrindinių teisių ir laisvių, ypač teisės į privatumą ir konfidencialumą, apsaugą, susijusių su asmens duomenų tvarkymu elektroninių ryšių sektoriuje, ir užtikrinančių laisvą tokių duomenų judėjimą ir laisvą elektroninių ryšių įrangos ir paslaugų judėjimą Bendrijoje, suderinimas.“;

2. 2 straipsnis pakeičiamas taip:

a) c punktas pakeičiamas taip:

„c) „vietos nustatymo duomenys“ – elektroninių ryšių tinkluose arba elektroninių ryšių paslaugų teikimo metu tvarkomi duomenys, nurodantys viešosios elektroninių ryšių paslaugos gavėjo galinių įrenginių geografinę padėtį“;

b) e punktas išbraukiamas;

c) pridedamas šis punktas:

„h) „asmens duomenų saugumo pažeidimas“ – saugumo pažeidimas, dėl kurio atsitiktinai arba neteisėtai sunaikinami, prarandami, pakeičiami, be leidimo atskleidžiami asmens duomenys arba atsiranda galimybė naudotis tais duomenimis, kai jie buvo perduodami, saugomi arba kitaip tvarkomi teikiant viešąją elektroninių ryšių paslaugą Bendrijoje.“;

3. 3 straipsnis pakeičiamas taip:

„3 straipsnis

Paslaugos

Ši direktyva taikoma asmens duomenų tvarkymui, susijusiam su viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikimu viešaisiais ryšių tinklais Bendrijoje, įskaitant viešuosius ryšių tinklus, palaikančius duomenų rinkimo ir atpažinimo įrenginius.“;

4. 4 straipsnis pakeičiamas taip:

a) pavadinimas pakeičiamas taip:

„**Duomenų tvarkymo saugumas**“;

b) įrašoma ši dalis:

„1a. Nepažeidžiant Direktyvos 95/46/EB, 1 dalyje nurodytomis priemonėmis bent:

— užtikrinama, kad su asmens duomenimis galėtų susipažinti tik tam teisę turintys darbuotojai tik tais tikslais, kurie leidžiami pagal įstatymus,

— užtikrinama saugomų arba perduodamų asmens duomenų apsauga nuo atsitiktinio arba neteisėto sunaikinimo, atsitiktinio praradimo ar pakeitimo, bei nesankcionuoto ir neteisėto saugojimo, tvarkymo, susipažinimo ar atskleidimo, ir

- užtikrinama, kad būtų įgyvendinama saugumo politika asmens duomenų tvarkymo srityje.

Atitinkamos nacionalinės reguliavimo institucijos gali tikrinti viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjų taikomas priemones ir parengti rekomendacijas dėl gerosios praktikos, skirtas šiomis priemonėmis siektinam saugumo lygiui.“;

c) įrašomos šios dalys:

„3. Asmens duomenų saugumo pažeidimo atveju atitinkamas viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjas pernelyg nedelsdamas informuoja apie asmens duomenų saugumo pažeidimą atitinkamą kompetentingą nacionalinę instituciją.

Kai asmens duomenų saugumo pažeidimas gali turėti neigiamą poveikį abonentui ar atskiro asmens duomenims ir privatumui, teikėjas taip pat informuoja abonentą ar asmenį apie tokį pažeidimą.

Nereikalaujama apie asmens duomenų saugumo pažeidimą pranešti susijusiam asmeniui ar abonentui, jeigu teikėjas patikimai įrodė kompetentingai institucijai, kad jis įgyvendino tinkamas technologines apsaugos priemones ir kad tos priemonės buvo taikomos saugumo pažeidimo paveiktiems duomenims. Tokios technologinės apsaugos priemonės užtikrina, kad joks asmuo, kuriam nesuteiktas leidimas, jų negalėtų perskaityti.

Nepažeidžiant teikėjo įsipareigojimo pateikti pranešimą asmeniui ar abonentui, jei teikėjas dar nėra informavęs abonto ar susijusio asmens apie asmens duomenų saugumo pažeidimą, kompetentinga nacionalinė institucija, apsvarsčiusi, kokią neigiamą poveikį gali turėti tas pažeidimas, gali pareikalauti, kad jis tai padarytų.

Pranešime abonentui arba susijusiam asmeniui apibūdinamas bent asmens duomenų saugumo pažeidimo pobūdis ir nurodomi informaciniai centrai, kuriuose galima gauti daugiau informacijos, bei rekomenduojamos priemonės, skirtos asmens duomenų saugumo pažeidimo galimam neigiamam poveikiui sumažinti. Be to, pranešime kompetentingai nacionalinei institucijai apibūdinami padariniai ir priemonės, kurias pasiūlė ar kurių ėmėsi paslaugų teikėjas asmens duomenų saugumo pažeidimui išaiškinti.

4. Atsižvelgdamos į visas laikantis 5 dalies priimtas technines įgyvendinimo priemones, kompetentingos nacionalinės institucijos gali priimti gaires ir, jei būtina, išleisti instrukcijas, kuriose būtų nurodyta, kada paslaugų

teikėjai privalo pranešti apie asmens duomenų saugumo pažeidimus, kokia forma ir koku būdu šis pranešimas pateikiamas. Jos taip pat gali tikrinti, ar paslaugų teikėjai laikėsi šioje dalyje numatytų savo įpareigojimų pateikti pranešimą ir taiko atitinkamas sankcijas, jeigu jie šių įpareigojimų nesilaikė.

Paslaugų teikėjai išlaiko aprašus apie asmens duomenų saugumo pažeidimus, kurie apima tokių pažeidimų priežastis, jų poveikį ir atsakomas priemones, kurių buvo imtasi, ir kurių pakanka siekiant suteikti kompetentingoms nacionalinėms institucijoms galimybę patikrinti atitiktį 3 straipsnio nuostatomis. Aprašai apima tik šiam tikslui būtiną informaciją.

5. Siekdama užtikrinti 2, 3 ir 4 dalyse nurodytų priemonių nuoseklų įgyvendinimą Komisija, pasikonsultavusi su Europos tinklų ir informacijos apsaugos agentūra (ENISA), Asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis darbo grupe, įsteigta pagal Direktyvos 95/46/EB 29 straipsnį, ir Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu, priima technines įgyvendinimo priemones, susijusias su šiame straipsnyje nurodytiems informavimo ir pranešimo reikalavimams taikomomis aplinkybėmis, forma ir tvarka. Priimdama tokias priemones Komisija įtraukia visas atitinkamas suinteresuotąsias šalis, visų pirma tam, kad būtų informuojama apie geriausias esamas technines ir ekonomines šio straipsnio įgyvendinimo priemones.

Priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, priimamos laikantis 14a straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.“;

5. 5 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Valstybės narės užtikrina, kad saugoti informaciją arba suteikti galimybę naudotis jau saugoma informacija abonto ar naudotojo galiniame įrenginyje būtų leidžiama tik su sąlyga, jei atitinkamam abonentui ar naudotojui sutikus pagal Direktyvą 95/46/EB pateikiama aiški ir išsami informacija, *inter alia*, apie tokio duomenų tvarkymo tikslus. Ši nuostata netaikoma vykdyti techninį saugojimą ar naudotis duomenimis, jei siekiama tik atlikti pranešimo perdavimą elektroninių ryšių tinklu, taip pat būtinais atvejais, kad informacinės visuomenės paslaugų teikėjas galėtų teikti paslaugas, kurių aiškiai paprašo abonentas ar naudotojas.“;

6. 6 straipsnio 3 dalis iš dalies keičiama taip:

„3. Elektroninių ryšių paslaugų rinkodaros arba pridėtinės vertės paslaugų teikimo tikslais viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjas gali tvarkyti 1 dalyje nurodytus duomenis toliau apimtimi ir tiek laiko, kiek būtina tokių paslaugų teikimui

ar rinkodarai, jeigu abonentas ar naudotojas, su kuriuo duomenys yra susiję, yra iš anksto davęs sutikimą. Naudotojams ar abonentams sudaroma galimybė bet kuriuo metu atsaukti duotą sutikimą srauto duomenims tvarkyti.“;

7. 13 straipsnis pakeičiamas taip:

„13 straipsnis

Neprašyti pranešimai

1. Naudoti automatinio skambinimo ir ryšių sistemas be žmogaus įsiterpimo (skambinimo automatus), faksimilinius aparatus (faksus) ar elektroninį paštą tiesioginės rinkodaros tikslais gali būti leidžiama tik gavus išankstinių abonentų ar naudotojų sutikimą.

2. Nepaisant 1 dalies, jeigu fiziniai ar juridiniai asmenys parduodami produktus ar teikdami paslaugas pagal Direktyvą 95/46/EB gauna iš savo klientų jų elektroninio pašto kontaktinius duomenis, šie fiziniai ar juridiniai asmenys gali pasinaudoti elektroniniais kontaktiniais duomenimis panašių savo pačių prekių ar paslaugų tiesioginei rinkodarai su sąlyga, jei klientams, kai kontaktiniai duomenys gaunami, aiškiai ir apibrėžtu būdu suteikiama galimybė nemokamai ir paprastomis priemonėmis prieštarauti tokiam elektroninių kontaktinių duomenų naudojimui, o jei klientas iš pradžių neprieštaravo tokiam duomenų naudojimui – kiekvieno pranešimo atsiuntimo atveju.

3. Valstybės narės imasi tinkamų priemonių, kuriomis būtų užtikrinta, kad tiesioginės rinkodaros tikslais siunčiami neprašyti pranešimai būtų draudžiami tais atvejais, kurie nenurodyti šio straipsnio 1 ir 2 dalyse, jeigu nėra gauta atitinkamų abonentų ar naudotojų sutikimo arba jeigu abonentai ar naudotojai nepageidauja jų gauti – šių galimybių pasirinkimas turi būtų numatytas nacionalinės teisės aktuose, atsižvelgiant į tai, kad abi galimybės abonentui ar paslaugos gavėjui turi būti nemokamos.

4. Bet kuriuo atveju draudžiama tiesioginės rinkodaros tikslais siųsti elektroninio pašto pranešimus slepiant siuntėjo, kurio vardu pranešimas siunčiamas, tapatybę, pažeidžiant Direktyvos 2000/31/EB 6 straipsnį, nenurodant galiojančio adreso, kuriuo gavėjas galėtų pareikalauti nutraukti tokių pranešimų siuntimą, arba kuriais gavėjais skatinami apsilankyti interneto svetainėse, kurios prieštarauja nurodytam straipsniui.

5. 1 ir 3 dalys taikomos abonentams, kurie yra fiziniai asmenys. Valstybės narės taip pat užtikrina, kad laikantis Bendrijos teisės ir taikomų nacionalinės teisės aktų būtų pakankamai apsaugoti teisėti abonentų, kurie nėra fiziniai asmenys, interesai, susiję su neprašytais pranešimais.

6. Nepažeidžiant administracinių teisės gynimo būdų, kuriuos galima numatyti taikyti, *inter alia*, pagal 15a straipsnio 2 dalį, valstybės narės užtikrina, kad fizinis arba juridinis asmuo, kuris nukentėjo dėl pagal šį straipsnį priimtų nacionalinių nuostatų pažeidimų ir kuris dėl to yra teisėtai suinteresuotas tokių pažeidimų nutraukimu ar uždraudimu, įskaitant elektroninių ryšių paslaugų teikėją, saugantį savo teisėtus verslo interesus, galėtų imtis teisinių veiksmų dėl tokių pažeidimų. Be to, valstybės narės gali nustatyti konkrečias taisykles dėl sankcijų, taikytinų elektroninių ryšių paslaugų teikėjams, kurie dėl savo aplaidumo taip pat pažeidžia pagal šį straipsnį priimtas nacionalines nuostatas.“;

8. Įterpiamas šis straipsnis:

„14a straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Ryšių komitetas, įsteigtas Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 22 straipsniu.

2. Darant nuorodą į šią dalį, taikomos Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1 – 4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į to sprendimo 8 straipsnio nuostatas.

3. Darant nuorodą į šią dalį, taikomos Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1, 2, 4 ir 6 dalys bei 7 straipsnis, atsižvelgiant į to sprendimo 8 straipsnio nuostatas.“;

9. 15 straipsnis papildomas šia dalimi:

„1b. Remdamiesi šio straipsnio 1 dalies nuostatomis paslaugų teikėjai parengia priegios prie asmens duomenų prašymų tvarkymo vidaus taisykles. Kompetentingai nacionalinei institucijai pareikalavus teikėjai pateikia jai informaciją apie šias procedūras, gautų prašymų skaičių, taikomą teisinį pagrindą ir jų atsakymą.“;

10. Įterpiamas šis straipsnis:

„15a straipsnis

Igyvendinimas ir vykdymo užtikrinimas

1. Valstybės narės nustato sankcijų už nacionalinių nuostatų, priimtų pagal šią direktyvą, pažeidimus taikymo taisykles, įskaitant, jei reikia, baudžiamąsias sankcijas, ir imasi visų būtinų priemonių jų įgyvendinimui užtikrinti. Nustatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos bei atgrasomosios ir gali būti taikomos pažeidimų laikotarpiu net ir tais atvejais, jei padėtis vėliau buvo ištaisyta. Valstybės narės ne vėliau kaip iki 2011 m. gegužės 25 d. praneša Komisijai apie šias nuostatas ir nedelsdamos praneša apie visus vėlesnius joms poveikį turinčius pakeitimus.

2. Nepažeisdamos teisių gynimo priemonių, kuriomis galima būtų pasinaudoti, valstybės narės užtikrina, kad kompetentinga nacionalinė institucija ir tam tikrais atvejais kitos nacionalinės įstaigos turėtų įgaliojimus nutraukti 1 dalyje nurodytus pažeidimus.

3. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentinga nacionalinė institucija ir, kai tinka, kitos nacionalinės įstaigos turėtų būtinus įgaliojimus ir išteklių tyrimui atlikti, įskaitant galimybę gauti visą reikiamą informaciją, būtiną pagal šią direktyvą priimtų nacionalinių nuostatų vykdymui stebėti ir užtikrinti.

4. Atitinkamos nacionalinės reguliavimo institucijos gali nustatyti priemones, siekdamos užtikrinti veiksmingą tarpvalstybinį bendradarbiavimą užtikrinant pagal šią direktyvą priimtų nacionalinės teisės aktų vykdymą ir sukurti suderintas su tarpvalstybiniais duomenų šrautais susijusių paslaugų teikimo sąlygas.

Nacionalinės reguliavimo institucijos, prieš nustatydamos bet kurią iš minėtųjų priemonių, iš anksto pateikia Komisijai veiksmų pagrindų, numatomų priemonių ir siūlomų veiksmų santrauką. Komisija, ištyrusi gautą informaciją ir pasikonsultavusi su ENISA, Asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis darbo grupe, įsteigta pagal Direktyvos 95/46/EB 29 straipsnį, pateikia savo komentarų arba rekomendacijų ir ypač užtikrina, kad priemonės neturės neigiamo poveikio vidaus rinkos veikimui. Nacionalinės reguliavimo institucijos, priimdamos šias priemones, kuo labiau atsižvelgia į Komisijos komentarus ir rekomendacijas“.

3 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 2006/2004 pakeitimas

Reglamento (EB) Nr. 2006/2004 (Reglamento dėl bendradarbiavimo vartotojų apsaugos srityje) priedas papildomas šiuo punktu:

„17. 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (Direktyva dėl

privatumo ir elektroninių ryšių) 13 straipsnis (OL L 201, 2002 7 31, p. 37).“

4 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2011 m. gegužės 25 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės ir administracinius aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai šių priemonių tekstus.

Valstybės narės, tvirtindamos tas priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Valstybės narės nustato tokios nuorodos darymo tvarką.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų įstatymų ir kitų teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

5 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja kitą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

6 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2009 m. lapkričio 25 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
J. BUZEK

Tarybos vardu
Pirmininkė
Å. TORSTENSSON

I PRIEDAS

„I PRIEDAS

10 STRAIPSNYJE (IŠLAIDŲ KONTROLĖ), 29 STRAIPSNYJE (GALIMYBĖ NAUDOTIS PAPILDOMOMIS PRIEMONĖMIS) IR 30 STRAIPSNYJE (PALANKESNIŲ SĄLYGŲ PAKEISTI PASLAUGŲ TEIKĖJĄ SUDARYMAS) NURODYTŲ PRIEMONIŲ IR PASLAUGŲ APIBŪDINIMAS**A dalis. 10 straipsnyje nurodytos priemonės ir paslaugos**a) *Detalios sąskaitos*

Valstybės narės turi užtikrinti, kad nacionalinės reguliavimo institucijos, laikydamosi atitinkamų įstatymų dėl asmens duomenų ir privatumo apsaugos reikalavimų, galėtų nustatyti sąskaitų, kurias ūkio subjektai nemokamai teikia abonentams, pagrindinį detalizavimo lygį, kad jie galėtų:

- i) patikrinti ir kontroliuoti mokesčius už naudojimąsi viešuoju telefono ryšio tinklu fiksuotoje vietoje ir (arba) už susijusias viešąsias telefono ryšio paslaugas; ir
- ii) tinkamai stebėti šių paslaugų naudojimą ir išlaidas ir taip galėtų pakankamai gerai kontroliuoti savo sąskaitas.

Tam tikrais atvejais taikant pagrįstus tarifus arba nemokamai, abonentams gali būti pasiūlyta sąskaitą papildomai detalizuoti.

Nemokami skambinančio abonto skambučiai, įskaitant skambučius į pagalbos linijas, neprivalo būti pateikiami tokio abonto detalioje sąskaitoje.

b) *Atrankinis siunčiamų skambučių ar padidinto tarifo SMS ar MMS ar, jei techniškai įmanoma, kitų panašių programų blokavimas nemokamai*

t. y. priemonė, kuria abonentas gali, paprašęs paskirtojo ūkio subjekto, kuris teikia telefono ryšio paslaugas, nemokamai blokuoti siunčiamus nustatytų rūšių skambučius, padidinto tarifo SMS ar MMS ar kitas panašias programas arba skambučius į tam tikrus numerius.

c) *Išankstinio apmokėjimo sistemos*

Valstybės narės turi užtikrinti, kad nacionalinės reguliavimo institucijos galėtų reikalauti, kad paskirtieji ūkio subjektai teiktų vartotojams galimybę sumokėti už prisijungimą prie viešojo telefono ryšio tinklo ir už viešąsias telefono ryšio paslaugas išankstinio apmokėjimo būdu.

d) *Prijungimo mokesčio mokėjimas dalimis*

Valstybės narės turi užtikrinti, kad nacionalinės reguliavimo institucijos galėtų reikalauti, kad paskirtieji ūkio subjektai leistų vartotojams dalimis sumokėti mokesčių už prijungimą prie viešojo telefono ryšio tinklo.

e) *Sąskaitų neapmokėjimas*

Valstybės narės turi leisti taikyti tam tikras proporcingas, nediskriminuojančias ir skelbiamas priemones, kai neapmokamos pagal 8 straipsnį paskirtųjų ūkio subjektų telefono ryšio sąskaitos. Šiomis priemonėmis turi būti užtikrinama, kad abonentai iš anksto būtų tinkamai įspėjami apie galimą paslaugos teikimo nutraukimą arba atjungimą nuo tinklo. Išskyrus sukčiavimo atvejus, nuolatinį vėlavimą apmokėti sąskaitas ar sąskaitų neapmokėjimą, šios priemonės turi užtikrinti, kiek tai techniškai įmanoma, kad paslaugos nutraukimas būtų taikomas tik tai paslaugai. Nuo tinklo už sąskaitų neapmokėjimą turėtų būti atjungiami tik po to, kai abonentas apie tai tinkamai įspėjamas. Prieš visišką atjungimą valstybės narės gali leisti tam tikrą laiką teikti tam tikras paslaugas, kai abonentui leidžiami tik tokie skambučiai, už kuriuos nereikia mokėti (pavyzdžiui, numeriu „112“).

f) *Konsultacijos dėl tarifų*

t. y. paslauga, naudodamiesi kuria abonentai gali prašyti ūkio subjekto pranešti apie alternatyvius mažesnius tarifus, jei tokių yra.

g) *Kainų kontrolė*

t. y. ūkio subjektų galimybė siūlyti kitų priemonių, jei nacionalinės reguliavimo institucijos nusprendžia, kad šios priemonės tinkamos viešųjų telefono ryšio paslaugų išlaidoms kontroliuoti, pvz., nemokamai pranešti abonentams apie neįprastą ar per intensyvų naudojamą paslaugomis.

B dalis. 29 straipsnyje nurodytų priemonių sąrašasa) *Toninis numerio rinkimas arba DTMF (dvigubo tono daugiadažnis veikimas)*

t. y. viešuoju ryšių tinklu ir (arba) viešosiomis telefono ryšio paslaugomis remiamas DTMF tonų, apibrėžtų standarte ETSI ETR 207, naudojimas perduodant signalus nuo galinio iki galinio taško visame tinkle tiek vienos valstybės narės viduje, tiek tarp valstybių narių.

b) *Linijos, iš kurios skambinama, nurodymas*

t. y. prieš sujungiant, asmeniui, kuriam skambinama, parodomas skambinančiojo numeris.

Galimybė naudotis šia priemone suteikiama laikantis atitinkamų teisės aktų dėl asmens duomenų ir privatumo apsaugos, visų pirma Direktyvos 2002/58/EB (Direktyvos dėl privatumo ir elektroninių ryšių).

Kiek techniškai įmanoma, operatoriai turėtų perduoti duomenis ir signalus, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos nurodyti linijos, iš kurios skambinama, numerį ir užtikrinti toninį numerio rinkimą skambinant į kitas valstybes nares.

C dalis. 30 straipsnyje nurodytų telefono ryšio numerio perkeliavimo nuostatų įgyvendinimas

Reikalavimas, kad visi nacionaliniame telefono ryšio numeracijos plane nurodytus telefono ryšio numerius turintys abonentai, kurie to pageidauja, galėtų išlaikyti savo telefono ryšio numerį (-ius) nepriklausomai nuo paslaugą teikiančio ūkio subjekto, taikomas:

- a) geografinių numerių atveju – konkrečioje vietoje; ir
- b) negeografinių numerių atveju – bet kurioje vietoje.

Ši dalis netaikoma telefono ryšio numerių perkėlimui tarp tinklų, teikiančių paslaugas fiksuotoje vietoje, ir judriojo telefono ryšio tinklų.

II PRIEDAS**PAGAL 21 STRAIPSNĮ SKELBTINA INFORMACIJA****(INFORMACIJOS SKAIDRUMAS IR SKELBIMAS)**

Nacionalinė reguliavimo institucija pagal 21 straipsnį turi užtikrinti, kad šiame priede nurodyta informacija būtų skelbiama. Kad vartotojai galėtų rinktis remdamiesi informacija, nacionalinė reguliavimo institucija turi nustatyti, kokią informaciją turi skelbti viešuosius telefono ryšio tinklus ir (arba) viešąsias telefono ryšio paslaugas teikiantys ūkio subjektai ir kokią informaciją turi skelbti pati nacionalinė reguliavimo institucija.

1. Ūkio subjekto (-ų) pavadinimas (-ai) ir adresas (-ai)

Ūkio subjektų, teikiančių viešuosius ryšių tinklus ir (arba) viešąsias telefono ryšio paslaugas, pavadinimai ir jų pagrindinės buveinės adresai.

2. Teikiamų paslaugų apibūdinimas

- 2.1. Teikiamų paslaugų apimtis

- 2.2. Standartiniai tarifai nurodant suteiktas paslaugas ir kiekvieną tarifo elementą (pvz., prisijungimo mokesčiai, visų rūšių mokesčiai už naudojimąsi paslaugomis, techninės priežiūros mokesčiai), įskaitant išsamią informaciją apie taikomas standartines nuolaidas ir specialias ar tikslines tarifų schemas ir visus papildomus mokesčius, taip pat įtraukiamos su galiniais įrenginiais susijusios sąnaudos.
- 2.3. Kompensacijų ir sumokėtų sumų grąžinimo politika, įskaitant konkrečią informaciją apie siūlomas kompensavimo ir sumokėtų sumų grąžinimo schemas.
- 2.4. Teikiamos priežiūros paslaugų rūšys.
- 2.5. Standartinės sutarčių sąlygos, įskaitant, kai tinka, minimalų sutarties galiojimo laikotarpį, sutarties nutraukimą bei su telefono ryšio numerių perkeliamumu ir kitais identifikatoriais susijusias procedūras ir tiesioginius mokesčius.
3. Ginčų sprendimo mechanizmai, įskaitant paties ūkio subjekto sukurtus mechanizmus.
4. Informacija apie teises, susijusias su universaliosiomis paslaugomis, įskaitant tam tikrais atvejais I priede nurodytas priemones ir paslaugas.

III PRIEDAS

PASLAUGOS KOKYBĖS PARAMETRAI

11 ir 22 straipsniuose nurodyti paslaugos kokybės parametrai apibūdinimai ir matavimo metodai

Ūkio subjektui, paskirtam teikti priegią prie viešojo ryšių tinklo

PARAMETRAS (1 pastaba)	APIBŪDINIMAS	MATAVIMO METODAS
Pirmo sujungimo trukmė	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Gedimų kiekis vienoje prieigos linijoje	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Gedimų šalinimo trukmė	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057

Ūkio subjektui, paskirtam teikti viešąsias telefono ryšio paslaugas

Skambučio sujungimo trukmė (2 pastaba)	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Atsakymo trukmė teikiant informacijos apie abonentus teikimo paslaugas	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Veikiančių taksofonų, iš kurių skambinant mokama monetomis ir kortele, dalis	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Skundai dėl sąskaitų teisingumo	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Nesėkmingų skambučių dalis (2 pastaba)	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057

ETSI EG 202 0571 versijos numeris yra 1.3.1 (2008 m. liepos mėn.).

1 pastaba

Pagal parametrus turėtų būti galima analizuoti veiklos rezultatus regioniniu lygiu (t. y. ne žemesniu nei Eurostato nustatytos Teritorinių statistinių vienetų klasifikacijos (NUTS) 2 lygiu).

2 pastaba

Valstybės narės gali nuspręsti nereikalauti naujausios informacijos, susijusios su šiais dviem parametrais, jei turima įrodymų, kad šiose dviuose srityse rezultatai yra patenkinami.“

II PRIEDAS

„VI PRIEDAS

SKAITMENINĖS VARTOTOJŲ ĮRANGOS SĄVEIKA, NURODYTA 24 STRAIPSNYJE

1. Įprastas kodavimo algoritmas ir laisvas priėmimas

Visa vartotojams skirta įranga įprastiems skaitmeniniams televizijos signalams priimti (t. y. transliavimas antžemine, kabeline ar palydovine perdavimo sistema, kuri visų pirma skirta fiksuotam priėmimui, pavyzdžiui, DVB-T, DVB-C arba DVB-S), parduodama, nuomojama ar kitaip teikiama Bendrijoje, galinti iškoduoti skaitmeninius televizijos signalus, turi galėti:

- leisti iškoduoti tokius signalus bendruoju Europos kodavimo algoritmu, kurį administruoja pripažinta Europos standartų organizacija, šiuo metu – ETSI;
- rodyti ekrane aiškiai perduotus signalus, jei tais atvejais, kai įranga yra nuomojama, nuomininkas laikosi atitinkamo nuomos susitarimo.

2. Analoginių ir skaitmeninių televizorių sąveika

Visi analoginiai televizoriai su integruotu ekranu, kurio įstrižainė didesnė kaip 42 cm, parduodami ar nuomojami Bendrijoje, turi turėti bent vieną atviros sąsajos lizdą, atitinkantį pripažintos Europos standartų organizacijos standartus, pavyzdžiui, Cenelec EN 50 049–1:1997 standartą, per kurį galima paprastai prijungti periferinę įrangą, ypač papildomus dekoderius ir skaitmeninius imtuvus.

Visi skaitmeniniai televizoriai su integruotu ekranu, kurio įstrižainė didesnė kaip 30 cm, parduodami ar nuomojami Bendrijoje, turi turėti bent vieną atviros sąsajos lizdą (kurio standartą nustatė pripažinta Europos standartų organizacija arba kuris atitinka tos organizacijos standartus, arba kuris atitinka visoje pramonės šakoje taikomas specifikacijas), pavyzdžiui, DVB paprastą sąsajos jungtį, per kurią galima paprastai prijungti periferinę įrangą ir kuri gali perduoti visus skaitmeninės televizijos signalų elementus, įskaitant informaciją apie interaktyvias ir tam tikromis sąlygomis prieinamas paslaugas.“

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2009/140/EB,

2009 m. lapkričio 25 d.

iš dalies keičianti Direktyvą 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos, Direktyvą 2002/19/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir susijusių priemonių sujungimo ir prieigos prie jų ir Direktyvą 2002/20/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų leidimo

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 95 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽³⁾, atsižvelgdami į 2009 m. lapkričio 13 d. Taikinimo komiteto patvirtintą bendrą tekstą,

kadangi:

- (1) Galiojančią ES elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų reguliavimo sistemą sudaro šios penkios direktyvos (Direktyva 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) ⁽⁴⁾, Direktyva 2002/19/EB (Prieigos direktyva) ⁽⁵⁾, Direktyva 2002/20/EB (Leidimų direktyva) ⁽⁶⁾, 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/22/EB dėl universaliųjų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis (Universaliųjų paslaugų direktyva) ⁽⁷⁾ ir 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių) ⁽⁸⁾ (toliau kartu vadinamos „pagrindų direktyva ir specifinėmis direktyvomis“) ir Komisija reguliariai peržiūri jų veikimą, siekdama visų pirma nustatyti, ar reikia jas keisti atsižvelgiant į technologinę plėtrą ir pokyčius rinkoje.

⁽¹⁾ OL C 224, 2008 8 30, p. 50.

⁽²⁾ OL C 257, 2008 10 9, p. 51.

⁽³⁾ 2008 m. rugsėjo 24 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje), 2009 m. vasario 16 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 103 E, 2009 5 5, p. 1), 2009 m. gegužės 6 d. Europos Parlamento pozicija, 2009 m. lapkričio 20 d. Tarybos sprendimas ir 2009 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija.

⁽⁴⁾ OL L 108, 2002 4 24, p. 33.

⁽⁵⁾ OL L 108, 2002 4 24, p. 7.

⁽⁶⁾ OL L 108, 2002 4 24, p. 21.

⁽⁷⁾ OL L 108, 2002 4 24, p. 51.

⁽⁸⁾ OL L 201, 2002 7 31, p. 37.

- (2) Todėl 2006 m. birželio 29 d. komunikate dėl ES elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų reguliavimo sistemos persvarstymo Komisija pateikė pirmines išvadas. Remiantis šiomis pirminėmis išvadomis buvo surengtos viešosios konsultacijos, per kurias buvo nustatyta, kad vis dar nesukurta elektroninių ryšių vidaus rinka, o tai vienas svarbiausių klausimų, kuriuos reikia spręsti. Visų pirma nustatyta, kad suskaidyta ir nenuosekli nacionalinių reguliavimo institucijų atliekama reguliavimo veikla ne tik kelia pavojų sektoriaus konkurencingumui, bet ir vartotojai negali naudotis esminiais tarpvalstybinės konkurencijos privalumais.

- (3) Todėl ES elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų reguliavimo sistema turėtų būti reformuota tam, kad sustiprintiną pagrindinėse rinkose didelę įtaką rinkai turinčių operatorių reguliavimo mechanizmą Bendrijos lygiu būtų baigta kurti elektroninių ryšių vidaus rinka. Šį procesą papildė 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1211/2009 dėl Europos elektroninių ryšių reguliuotojų institucijos (EERRI) ir Biuro įsteigimo ⁽⁹⁾. Vykdamas reformą taip pat reikia nustatyti veiksmingo ir suderinto spektro valdymo strategiją, kad būtų sukurta Bendra Europos informacijos erdvė, ir sustiprinti neigaliems paslaugų gavėjams skirtas nuostatas, kad būtų sukurta įtraukioji informacinė visuomenė.

- (4) Pripažįstama, kad internetas yra labai svarbi lavinimo priemonė, taip pat labai svarbus, kai praktiškai naudojamasi išraiškos laisve ir prieigos prie informacijos teise, todėl bet kokius šių pagrindinių teisių suvaržymus reikėtų taikyti vadovaujantis Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencija. Šiais klausimais Komisija turėtų imtis išsamių konsultacijų su visuomene.

- (5) Plėtojantis konkurencijai rinkose siekiama palaipsniui mažinti konkretiems sektoriams taikomas *ex ante* taisykles, o galiausiai siekiama, kad elektroninius ryšius reglamentuotų tik konkurencijos teisės nuostatos. Atsižvelgiant į tai, kad elektroninių ryšių rinkose pastaraisiais metais labai išaugo konkurencija, labai svarbu, kad *ex ante* reglamentuojančio pobūdžio įpareigojimai būtų nustatyti tik tais atvejais, kai nėra veiksmingos ir tvarios konkurencijos.

⁽⁹⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio 1 p.

- (6) Komisija, persvarstydama, kaip vykdoma pagrindų direktyva ir specialiosios direktyvos, turėtų vertinti, ar, atsižvelgiant į pokyčius rinkoje ir siekiant užtikrinti konkurenciją bei vartotojų apsaugą, ir toliau turėtų būti taikomos Direktyvos 2002/19/EB (Prieigos direktyva) 8–13a straipsnių ir Direktyvos 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyva) 17 straipsnio nuostatos dėl specialaus sektoriaus *ex ante* reguliavimo, ar šios nuostatos turėtų būti iš dalies pakeistos arba panaikintos.
- (7) Siekdamas užtikrinti, kad būtų laikomasi proporcingo ir suderinto požiūrio į kintančias konkurencijos sąlygas, nacionalinės reguliavimo institucijos galėtų apibrėžti mažesnes nei valstybės lygio rinkas ir panaikinti reglamentuojančio pobūdžio įpareigojimus rinkose ir (arba) geografinėse vietovėse, kuriose yra veiksminga infrastruktūros konkurencija.
- (8) Siekiant Lisabonos darbotvarkės tikslų būtina tinkamai skatinti investicijas į naujus didelės spartos tinklus, kurios remis inovacijas didinant turinio įvairovę interneto paslaugų srityje ir stiprins tarptautinį Europos Sąjungos konkurencingumą. Tokie tinklai atveria milžiniškas galimybes suteikti naudos vartotojams ir verslo įmonėms visoje Europos Sąjungoje. Todėl yra gyvybiškai svarbu skatinti tvarias investicijas į šių naujų tinklų plėtojimą, tuo pat metu pasitelkus reguliavimo nuspėjamumą ir nuoseklumą apsaugant konkurenciją bei skatinant vartotojų pasirinkimą.
- (9) Komisija 2006 m. kovo 20 d. komunikate dėl atotrūkio įdiegiant plačiajuosčių ryšių mažinimo pripažino, kad, turint mintyje galimybę naudotis sparčiojo ryšio tinklais paslaugomis, Europos Sąjungoje yra teritorinis susiskaidymas. Dėl geresnės prieigos prie radijo dažnių spektro bus galima lengviau plėtoti sparčiojo ryšio tinklo paslaugas atokiuose regionuose. Nepaisant to, kad didėja bendro plačiajuosčio ryšio prieigos linijų skaičius, prieiga įvairiuose regionuose ribota, nes dėl atokumo ir mažo gyventojų tankio labai padidėja sąnaudos. Siekiant užtikrinti investavimą į naujas technologijas nepakankamai išsivysčiusiuose regionuose, elektroninių ryšių reguliavimas turėtų būti suderintas su kitomis politikos priemonėmis, pavyzdžiui, valstybės pagalbos politika, sanglaudos politika ar platesni pramonės politikos tikslai.
- (10) Viešosios investicijos į tinklus turi būti vykdomos laikantis nediskriminavimo principo. Siekiant šio tikslo valstybės parama turėtų būti skiriama vadovaujantis atviromis, skaidriomis ir konkurencingomis procedūromis.
- (11) Kad nacionalinės reguliavimo institucijos pasiektų Pagrindų direktyvoje ir specialiosiose direktyvose nustatytus tikslus, visų pirma susijusių su galutinių paslaugos gavėjų sąveikumu, Pagrindų direktyvos taikymo sritis turėtų būti išplėsta: į ją turėtų būti įtraukti radijo ryšio įrenginių ir telekomunikacijų galinių įrenginių, kaip apibrėžta 1999 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 1999/5/EB dėl radijo ryšio įrenginių ir telekomunikacijų galinių įrenginių bei abipusio jų atitikties pripažinimo ⁽¹⁾, tam tikri aspektai bei vartotojams skirti skaitmeninės televizijos įrenginiai, siekiant neigaliems paslaugų gavėjams sudaryti palankesnes naudojimosi sąlygas.
- (12) Kai kurios apibrėžtys turėtų būti patikslintos arba pakeistos siekiant atsižvelgti į rinkos bei technologijų raidą ir pašalinti neaiškumus, nustatyti taikant reguliavimo sistemą.
- (13) Siekiant užtikrinti veiksmingesnį reguliavimo sistemos taikymą, nacionalinių reguliavimo institucijų autoritetą ir pagerinti jų sprendimų nuspėjamumą, turėtų būti stiprinamas šių institucijų nepriklausomumas. Todėl nacionalinėje teisėje turėtų būti speciali nuostata, kuria būtų užtikrinta, jog į nacionalinės reguliavimo institucijos, atsakingos už *ex ante* rinkos reguliavimą arba ginčų tarp įmonių sprendimą, atliekamas užduotis nebūtų kišamasi iš išorės ar nebūtų daromas politinis spaudimas, dėl kurio būtų pakenkta institucijos sprendimų nepriklausomumui. Dėl išorės poveikio nacionalinis įstatymų leidžiamasis organas nėra tinkamas pagal šią reguliavimo sistemą veikti kaip reguliavimo institucija. Todėl turėtų būti iš anksto nustatyta nacionalinės reguliavimo institucijos vadovo atleidimo taisyklės, kad nekiltų jokių pagrįstų abejonių dėl jos neutralumo ar dėl išorės veiksmų poveikio šiai institucijai. Svarbu, kad nacionalinės reguliavimo institucijos, atsakingos už *ex ante* rinkos reguliavimą, turėtų nuosavą biudžetą, kurį galėtų naudoti įdarbindamos reikiamą kvalifikuotų darbuotojų skaičių. Skaidrumui užtikrinti tas biudžetas turėtų būti skelbiamas kasmet.
- (14) Kad rinkos dalyviams būtų užtikrintas teisinis tikrumas, apeliacinės institucijos turėtų veiksmingai vykdyti savo funkcijas; visų pirma apeliacijų procedūros neturėtų būti nepagrįstai ilgos. Laikinosios priemonės gali būti taikomos tik tuo atveju, jeigu reikia skubiai sustabdyti nacionalinės reguliavimo institucijos sprendimo galiojimą tam, kad būtų užkirstas kelias didžiulei ir nepataisomai žalai, kurią gali patirti šių priemonių prašanti šalis, ir jeigu jų reikia interesams suderinti.

⁽¹⁾ OL L 91, 1999 4 7, p. 10.

- (15) Apeliacinės institucijos labai skirtingai taikė laikinąsias priemones sustabdyti nacionalinių reguliavimo institucijų sprendimų galiojimą. Siekiant didesnio nuoseklumo Bendrijos teismų praktikoje turėtų būti taikomas bendras standartas. Apeliacinės institucijos taip pat turėtų galėti prašyti EERRI paskelbtos informacijos. Atsižvelgiant į apeliacijų svarbą bendram reguliavimo sistemos veikimui, turėtų būti nustatytas mechanizmas, kuriuo remiantis būtų renkama informacija apie apeliacinius skundus ir sprendimus sustabdyti visų valstybių narių reguliavimo institucijų priimtus sprendimus ir kuriuo remiantis ta informacija būtų pateikiama Komisijai.
- (16) Siekiant veiksmingai atlikti nacionalinių reguliavimo institucijų reguliavimo užduotis, į jų renkamus duomenis turėtų būti įtraukti apskaitos duomenys dėl mažmeninių rinkų, susijusių su didmeninėmis rinkomis, kuriose operatorius turi didelę įtaką, dėl kurios nacionalinė reguliavimo institucija jam taiko reguliavimą. Taip pat turėtų būti įtraukiami duomenys, kuriuos naudodama nacionalinė reguliavimo institucija galėtų įvertinti galimą planuojamų tinklo topologijos atnaujinimų arba pakeitimų poveikį konkurencijos raidai arba didmeniniams produktams, kuriais gali naudotis kiti ūkio subjektai.
- (17) Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyvos) 6 straipsnyje numatytos nacionalinės konsultacijos turėtų būti surengtos prieš tos direktyvos 7 ir 7a straipsniuose numatytas Bendrijos konsultacijas tam, kad suinteresuotųjų šalių nuomonė būtų žinoma Bendrijos konsultacijų metu. Taip nereikėtų rengti dar vienų Bendrijos konsultacijų, jeigu dėl nacionalinių konsultacijų rezultatų planuojamą priemonę reikėtų keisti.
- (18) Siekiant veiksmingai prisidėti prie vidaus rinkos kūrimo ir užbaigimo reikia, kad nacionalinių reguliavimo institucijų veiksmų laisvė būtų suderinta su nuoseklia reguliavimo tvarka ir su nuosekliu reguliavimo sistemos taikymu. Todėl nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų remti Komisijos ir EERRI vykdomą veiklą vidaus rinkos srityje.
- (19) Bendrijos mechanizmas, kuriuo pasinaudodama Komisija gali reikalauti, kad nacionalinės reguliavimo institucijos panaikintų planuojamas priemones, susijusias su rinkos apibrėžimu ir didelę įtaką rinkoje turinčių operatorių nustatymu, buvo sėkmingai panaudotas taikant aplinkybių, kuriomis būtų galima taikyti *ex ante* reguliavimą, ir operatorių, kuriems toks reguliavimas taikomas, nuoseklų nustatymo metodą. Iš Komisijos vykdomos rinkos stebėsenos, ypač iš Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyvos) 7 straipsnyje nurodytos procedūros taikymo patirties matyti, kad nacionalinėms reguliavimo institucijoms nuosekliai taikant priemones padėčiai ištaisyti, net ir panašiomis rinkos sąlygomis, gali būti apsunkinamas elektroninių ryšių vidaus rinkos veikimas. Todėl Komisija gali dalyvauti užtikrinant, kad priemonės padėčiai ištaisyti būtų taikomos nuosekliau, priimdama nuomones dėl nacionalinių reguliavimo institucijų siūlomų planuojamų priemonių. Norėdama pasinaudoti nacionalinių reguliavimo institucijų patirtimi rinkos tyrimo srityje, Komisija, prieš priimdama sprendimus ir (arba) nuomones turėtų pasikonsultuoti su EERRI.
- (20) Svarbu, kad reguliavimo sistema būtų įgyvendinama laiku. Kai Komisija priima sprendimą, kuriame reikalaujama, kad nacionalinė reguliavimo institucija panaikintų planuojamą priemonę, pastaroji turėtų pateikti Komisijai patikslintą priemonę. Pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyvos) 7 straipsnį turėtų būti nustatytas pranešimo Komisijai apie patikslintą priemonę terminas, kad rinkos dalyviai galėtų žinoti, kokia yra rinkos peržiūros trukmė, ir kad būtų geriau užtikrintas teisinis tikrumas.
- (21) Atsižvelgiant į trumpus terminus, taikomus pagal Bendrijos konsultacijų mechanizmą, Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti rekomendacijas ir (arba) gaires, pagal kurias būtų supaprastinta Komisijos ir nacionalinių reguliavimo institucijų keitimosi informacija tvarka (pavyzdžiui, tais atvejais, kai rinkos yra stabilios arba kai priemonės, apie kurias buvo pranešta anksčiau, keičiamos nedaug). Komisija taip pat turėtų būti įgaliota numatyti atleidimą nuo pranešimo apie priemonę tam, kad tam tikrais atvejais tvarka būtų supaprastinta.
- (22) Laikantis Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos ir Jungtinių Tautų neįgaliųjų teisių konvencijos, taikant reguliavimo sistemą turėtų būti užtikrinta, kad visi paslaugų gavėjai, įskaitant neįgalius, vyresnio amžiaus ir specialiųjų socialinių poreikių turinčius galutinius paslaugų gavėjus, galėtų lengvai naudotis nebrangiomis aukšto lygio paslaugomis. Amsterdamo sutarties baigiamojo akto 22 deklaracijoje numatyta, kad rengiant priemones pagal Sutarties 95 straipsnį, Bendrijos institucijos atsižvelgtų į neįgalių asmenų poreikius.
- (23) Jeigu rinka yra konkurencinga, galutiniai paslaugų gavėjai turi daug galimybių rinktis turinį, paslaugas ir taikomąsias programas. Nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų skatinti galutinius paslaugų gavėjus ugdyti savo gebėjimus turėti prieigą prie savo pasirinktos informacijos ir ją plauti ir naudoti savo pasirinktą programinę įrangą ir paslaugas.
- (24) Radijo dažniai turėtų būti laikomi ribotu viešuoju ištekliu, savo verte svarbiu visuomenei ir rinkai. Visuomenė turi būti suinteresuota, kad spektras būtų valdomas kuo veiksmingiau ekonominėje, socialinėje ir aplinkos srityse, atsižvelgiant į didelę radijo dažnių spektro svarbą elektroniniams ryšiams, kultūros įvairovės ir žiniasklaidos pluralizmo tikslus ir socialinę bei teritorinę sanglaudą. Todėl turėtų būti laipsniškai šalinamos veiksmingo spektro valdymo kliūtys.

- (25) Su radijo dažnių spektro politika susijusios Bendrijos priemonės neturėtų turėti įtakos priemonėms, kurių imamasi Bendrijos ar nacionaliniu lygmeniu laikantis Bendrijos teisės, kad būtų pasiekti bendrus interesus atspindintys tikslai, visų pirma susiję su turinio reguliavimu ir garso bei vaizdo ir žiniasklaidos politika, taip pat turėtų būti nepažeidžiama valstybių narių teisė organizuoti savo radijo dažnių spektrą ir naudotis juo viešosios tvarkos, visuomenės saugumo ir gynybos tikslais.
- (26) Atsižvelgiant į tai, kad padėtis valstybėse narėse yra skirtinga, perėjus nuo analoginės prie skaitmeninės antžeminės televizijos dėl gerokai efektyvesnės skaitmeninės transliavimo technologijos Bendrijoje padidėtų vertingo spektro dažnių, vadinamųjų papildomų skaitmeninių dažnių, prieinamumas.
- (27) Prieš pasiūlant specialią derinimo priemonę pagal 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. 676/2002/EB dėl radijo spektro politikos teisinio reguliavimo pagrindų Europos bendrijoje (Sprendimą dėl radijo spektro) ⁽¹⁾, Komisija turėtų atlikti poveikio įvertinimus, įvertindama siūlomų priemonių sąnaudas ir naudą, pavyzdžiui, masto ekonomijos užtikrinimą ir paslaugų sąveikumą vartotojų naudai, poveikį spektro naudojimo efektyvumui arba suderinto naudojimo įvairiose Europos Sąjungos dalyse poreikį.
- (28) Nors spektro valdymas tebėra valstybių narių kompetencijos sritis, strateginis planavimas, koordinavimas ir atitinkamai atvejais derinimas Bendrijos lygiu gali padėti užtikrinti, kad spektro naudotojai pasinaudotų visa vidaus rinkos teikiama nauda ir kad ES interesus būtų galima veiksmingai ginti pasaulio mastu. Siekiant šių tikslų prireikus gali būti rengiami teisės aktai, pagal kuriuos kuriamos daugiametės radijo spektro politikos programos, kad būtų nustatoma naudojimosi radijo dažnių spektru Bendrijoje strateginio planavimo ir derinimo politikos kryptys ir tikslai. Šios politikos kryptys ir tikslai gali būti susiję su radijo spektro prieinamumo ir veiksmingo naudojimo sąlygomis, kurios reikalingos vidaus rinkai sukurti ir veikti, taip pat tam tikrais atvejais jie gali būti susiję su bendrųjų leidimų išdavimo ir individualių radijo dažnių naudojimo teisių suteikimo procedūrų derinimu, kad būtų galima įveikti, jei reikia, vidaus rinkos kliūtis. Šios politikos kryptys ir tikslai turi atitikti šią direktyvą ir specialiąsias direktyvas.
- (29) Komisija nurodė ketinanti prieš įsigaliojant šiai direktyvai iš dalies keisti savo 2002 m. liepos 26 d. sprendimą 2002/622/EB dėl Radijo spektro politikos grupės įsteigimo ⁽²⁾, kad būtų numatoma priemonė, pagal kurią Europos Parlamentas ir Taryba galėtų prašyti (žodžiu arba raštu) Radijo spektro politikos grupės (RSPG) pateikti nuomonę arba pranešimą apie su elektroniniais ryšiais susijusią radijo spektro politiką, ir kad RSPG galėtų patarti Komisijai pasiūlytų radijo spektro politikos programų turinio klausimais.
- (30) Šios direktyvos spektro valdymo nuostatos turėtų būti suderinamos su radijo spektro valdymo srityje veikiančių tarptautinių ir regioninių organizacijų, pavyzdžiui, Tarptautinės telekomunikacijų sąjungos (ITU) ir Europos pašto ir telekomunikacijų administracijų konferencijos (CEPT), veikla, kad būtų užtikrintas veiksmingas spektro valdymas ir jo naudojimo suderinimas visoje Bendrijoje ir tarp valstybių narių bei kitų ITU narių.
- (31) Radijo dažniai turėtų būti valdomi taip, kad būtų išvengta žalingųjų trukdžių. Todėl turėtų būti pateikta derama šios pagrindinės sąvokos apibrėžtis siekiant užtikrinti, kad reguliavimo priemonės būtų naudojamos tik tais atvejais, kai būtina išvengti tokių trukdžių.
- (32) Dabartinė spektro valdymo ir skirstymo sistema iš esmės grindžiama administraciniais sprendimais, kurie nėra pakankamai lankstūs siekiant prisitaikyti prie technologijų ir ekonominės raidos, visų pirma prie greito belaidžių technologijų vystymosi ir vis didėjančios plačiajuosčio ryšio paklausos. Dėl pernelyg didelio nacionalinių politikų susiskaidymo didėja sąnaudos, spektro naudotojai praranda rinkos galimybes, lėtėja inovacijų procesas, todėl šis susiskaidymas yra žalingas vidaus rinkai, vartotojams ir ekonomikai apskritai. Be to, radijo dažnių gavimos ir naudojimo sąlygos gali skirtis atsižvelgiant į operatoriaus teikiamų paslaugų rūšį, o šių operatorių teikiamos elektroninės paslaugos vis dažniau sutampa; dėl to kyla įtampa tarp teisių turėtojų, skiriasi spektro gavimo sąnaudos ir gali atsirasti vidaus rinkos veikimo iškraipymų.
- (33) Optimaliam radijo spektro panaudojimui vis mažiau prasmės atsižvelgti į valstybių sienas. Dėl galimybių naudotis spektro naudojimo teisėmis suskaidyto valdymo ribojamos investicijos ir inovacijos, operatoriai ir įrenginių gamintojai negali užsitikrinti masto ekonomijos, todėl trukdoma radijo spektrą naudojančių elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų vidaus rinkos raidai.

⁽¹⁾ OL L 108, 2002 4 24, p. 1.

⁽²⁾ OL L 198, 2002 7 27, p. 49.

- (34) Spektro valdymo ir spektro suteikimo lankstumas turėtų būti didinamas naudojant technologijų ir paslaugų atžvilgiu neutralius teisių suteikimo kriterijus, kad spektro naudotojai galėtų pasirinkti geriausias technologijas ir paslaugas, kurias taikytų dažnių juostose, skirtose, kaip paskelbta, elektroninių ryšių paslaugoms pagal atitinkamus nacionalinius dažnių paskirstymo planus laikantis Bendrijos teisės aktų nuostatų (toliau – technologijų ir paslaugų neutralumo principai). Administraciniai sprendimai dėl technologijų ir paslaugų turėtų būti taikomi, kai yra bendrojo intereso tikslų, ir jie turėtų būti aiškiai pagrįsti bei reguliariai peržiūrimi.
- (35) Tinkami technologinio neutralumo principo apribojimai turėtų būti pagrįsti atsižvelgiant į poreikį išvengti žalingųjų trukdžių, pavyzdžiui, reikalaujant laikytis spinduliavimo tinklėlio ir galingumo lygių, kad būtų užtikrinta visuomenės sveikatos apsauga ribojant elektromagnetinių laukų poveikį visuomenei, kad būtų užtikrintas tinkamas paslaugų veikimas pasitelkiant tinkamą paslaugų techninės kokybės lygį ir nebūtinai ribojant galimybę teikti daugiau nei vieną paslaugą toje pačioje dažnių juostoje, kad būtų užtikrintas teisingas spektro pasidalijimas, visų pirma kai teisę jį naudoti užtikrinama bendrąja teise, kad būtų užtikrintas spektro naudojimo efektyvumas arba kad laikantis Bendrijos teisės būtų pasiektas bendrojo intereso tikslas.
- (36) Spektro naudotojai taip pat turėtų turėti galimybę laisvai pasirinkti paslaugas, kurias jie nori teikti pasinaudodami spektru pagal pereinamojo laikotarpio priemones, susijusias su anksčiau įgytomis teisėmis. Prireikus turėtų būti leidžiama daryti proporcingas paslaugų neutralumo principo išimtis, pagal kurias reikalaujama, kad būtų teikiama konkreti paslauga siekiant įgyvendinti aiškiai apibrėžtus bendrojo intereso tikslus, pavyzdžiui, užtikrinti gyvybės apsaugą, skatinti socialinę, regioninę ir teritorinę sanglaudą, arba kad būtų išvengta neveiksmingo spektro panaudojimo. Kita vertus, turėtų būti leidžiama imtis priemonių, pagal kurias reikalaujama, kad būtų teikiama konkreti paslauga siekiant įgyvendinti aiškiai apibrėžtus bendrojo intereso tikslus, pavyzdžiui, užtikrinti gyvybės apsaugą, skatinti socialinę, regioninę ir teritorinę sanglaudą, arba kad būtų išvengta neveiksmingo spektro panaudojimo. Į šiuos tikslus turėtų būti įtrauktas kultūrinės bei kalbų įvairovės skatinimas ir žiniasklaidos pluralizmas, kaip valstybių narių apibrėžta pagal Bendrijos teisę. Išskyrus tuos atvejus, kai būtina užtikrinti gyvybės apsaugą arba išskirtiniais atvejais įvykdyti kitus valstybių narių pagal Bendrijos teisę nustatytus bendrojo intereso tikslus, išimtyms neturėtų būti išskirtinai naudojamos tam tikroms paslaugoms teikti, o jomis turėtų būti nustatomas prioritetas, kad būtų palikta kuo daugiau galimybių toje pačioje juostoje teikti kitas paslaugas ar naudoti kitas technologijas.
- (37) Valstybės narės yra kompetentingos apibrėžti visų kultūrinės bei kalbų įvairovės ir žiniasklaidos pluralizmo skatinimo išimčių taikymo sritį ir pobūdį.
- (38) Kadangi spektro paskirstymas specifinėms technologijoms arba paslaugoms yra technologijų ir paslaugų neutralumo principų išimtis ir sumažina teikiamų paslaugų arba naudojamų technologijų pasirinkimo laisvę, bet kuris pasiūlymas dėl tokio spektro paskirstymo turėtų būti skaidrus ir aptariamasis surengus viešąsias konsultacijas.
- (39) Siekdamas skaidrumo ir veiksmingumo, nacionalinės reguliavimo institucijos gali leisti spektro naudotojams laisvai perduoti arba nuomoti savo naudojimo teises trečiosioms šalims. Tai leistų nustatyti spektro vertę rinkoje. Atsižvelgdamos į įgaliojimą užtikrinti veiksmingą spektro naudojimą, nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų imtis veiksmų ir užtikrinti, kad prekyba neiškreiptų konkurencijos, jei spektras nepanaudojamas.
- (40) Siekiant pradėti taikyti technologinio bei paslaugų neutralumo principus ir vykdyti prekybą esamomis spektro naudojimo teisėmis, gali reikėti nustatyti pereinamojo laikotarpio taisykles, įskaitant sąžiningos konkurencijos užtikrinimo priemones, nes pagal naująją sistemą tam tikriems spektro naudotojams gali būti suteiktos teisės pradėti konkuruoti su tais spektro naudotojais, kurie įgijo teises naudoti spektrą daug sunkesnėmis sąlygomis. Priešingai, kai teisės buvo suteiktos nukrypstant nuo bendrųjų taisyklių arba remiantis kriterijais, kurie nėra objektyvūs, skaidrūs, proporcingi ir nediskriminuojantys, tam, kad būtų pasiektas bendros svarbos tikslas, tokių teisių turėtojų padėtis neturėtų būti gerinama be pateisinamų priežasčių taip, kad būtų daroma žala naujiems konkurentams, išskyrus atvejus, kai būtina pasiekti šį bendros svarbos tikslą arba kitą susijusį bendros svarbos tikslą.
- (41) Siekiant skatinti vidaus rinkos veikimą ir remti tarpvalstybinių paslaugų vystymąsi, Komisijai turėtų būti suteiktas įgaliojimas patvirtinti technines įgyvendinamąsias priemones numeracijos srityje.
- (42) Elektroninių ryšių tinklus ir paslaugas teikiančioms įmonėms išduoti leidimai, kuriais remdamosi jos įgauna teisę pasinaudoti viešuoju ar privačiuoju turtu, yra elektroninių ryšių tinklų arba naujų tinklų elementų sukūrimo esminiai veiksniai. Todėl bereikalingas panaudos teisių suteikimo procedūrų sudėtingumas ir vilkinimas yra svarbios konkurencijos raidos kliūtys. Taigi atitinkamas teises turinčių įmonių panaudos teisių įsigijimas turėtų būti supaprastintas. Nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų turėti galimybę koordinuoti panaudos teisių įsigijimą, savo interneto svetainėse skelbdamos reikalingą informaciją.

- (43) Būtina didinti valstybių narių įgaliojimus panaudos teisių turėtojų atžvilgiu, kad būtų užtikrinta, jog nauji tinklai būtų diegiami ir plėtojami sąžiningai, veiksmingai bei nekenkiant aplinkai ir nepriklausomai nuo didelę įtaką rinkoje turinčio operatoriaus išpareigojimų leisti naudotis elektroninių ryšių tinklu. Pagerinus bendrą įrenginių naudojimą galima pastebimai pagerinti konkurenciją ir sumažinti bendras finansines ir su aplinkos apsauga susijusias sąnaudas įrengiant įmonėse elektroninių ryšių infrastruktūrą, visų pirma naujus vartotojų prijungimo tinklus. Nacionalinėms reguliavimo institucijoms turėtų būti suteikti įgaliojimai reikalauti, kad teisių įrengti įrenginius valstybinėje ar privačioje nuosavybėje, virš jos ar po ja turėtojai bendrai naudotųsi tokiais įrenginiais ar nuosavybe (įskaitant fizinę bendrą vietą), kad būtų skatinamos veiksmingos investicijos į infrastruktūrą ir būtų skatinamos inovacijos, po tinkamo viešųjų konsultacijų laikotarpio, per kurį visoms suinteresuotosioms šalims būtų suteikiama galimybė pareikšti nuomonę. Tokie bendro naudojimo ar koordinavimo susitarimai gali apimti taisykles dėl bendro naudojimosi įrenginiu ar nuosavybe sąnaudų pasidalijimo ir jais turėtų būti užtikrinama, kad atitinkamoms įmonėms būtų tinkamai atlyginama už prisiimamą riziką. Nacionalinės reguliavimo institucijos visų pirma turėtų galėti nustatyti reikalavimą bendrai naudoti tinklo elementus ir susijusius įrenginius, pavyzdžiui, vamzdžius, vamzdynus, stiebus, šulinius, skirstymo spintas, antenas, bokštus ir kitas atramines konstrukcijas, pastatus arba įvadus į pastatus, ir geriau koordinuoti inžinierinius darbus. Kompetentingos institucijos, ypač vietos valdžios institucijos, bendradarbiaudamos su nacionalinėmis reguliavimo institucijomis, taip pat turėtų nustatyti tinkamą koordinavimo tvarką, susijusią su viešaisiais darbais ir su kitais atitinkamais viešaisiais įrenginiais ar nuosavybe, kuri gali apimti tvarką, užtikrinančią, kad suinteresuotosios šalys gautų informaciją apie atitinkamus viešuosius įrenginius ar nuosavybę ir vykdomus arba planuojamus viešuosius darbus, kad jiems būtų laiku pranešta apie tokius darbus ir kad bendram naudojimui būtų sudarytos kuo palankesnės sąlygos.
- (44) Patikimas ir saugus informacijos perdavimas elektroninių ryšių tinklais tampa vis svarbesnis visai ekonomikai ir plačiau visuomenei. Sistemos sudėtingumas, techniniai gėdimai ar žmonių padarytos klaidos, taip pat avarijos arba išpuoliai gali turėti pasekmių fizinės infrastruktūros, kurią naudojant ES piliečiams teikiamos svarbios paslaugos, įskaitant e. valdžios paslaugas, veikimui arba galimybėms ja naudotis. Todėl nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų užtikrinti, kad būtų palaikomas viešųjų ryšių tinklų vientisumas ir saugumas. Europos tinklų ir informacijos apsaugos agentūra (ENISA) ⁽¹⁾ turėtų dalyvauti stiprinant elektroninių ryšių saugumo lygį, be kitų dalykų, skirdama ekspertus ir teikdama patarimus bei skatindama keistis geriausios praktikos pavyzdžiais. ENISA ir nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų turėti reikiamas priemones, kad galėtų vykdyti pareigas, įskaitant įgaliojimus gauti pakankamai informacijos, kad galėtų įvertinti tinklų ar paslaugų saugumo lygį, bei išsamius ir patikimus duomenis apie faktinius su saugumu susijusius incidentus, kurie padarė nemažą įtaką tinklų veikimui ar paslaugų teikimui. Atsižvelgiant į tai, kad sėkmingas tinkamų saugumo priemonių taikymas nėra vienkartinis veiksmas, bet tęstinis įgyvendinimo, peržiūros ir atnaujinimo procesas, turėtų būti reikalaujama, kad elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų teikėjai, atsižvelgdami į tokių priemonių modernumą, imtųsi priemonių pagal nustatytą riziką jų vientisumui ir saugumui užtikrinti.
- (45) Valstybės narės, prieš priimdamos specialias priemones, turėtų sudaryti galimybes numatyti tinkamą viešųjų konsultacijų laikotarpį siekdamas užtikrinti, kad įmonės, teikiančios prieigą prie viešųjų ryšių tinklų arba viešai prieinamas elektroninių ryšių paslaugas, imtųsi būtinų techninių ir organizacinių priemonių teikiamos prieigos prie tinklų ir paslaugų saugumui kylančios rizikos tinkamam valdymui arba šių tinklų vientisumui užtikrinti.
- (46) Kai reikia susitarti dėl bendrų saugumo reikalavimų, Komisijai turėtų būti suteiktas įgaliojimas priimti technines įgyvendinamąsias priemones, skirtas tinkamam elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų vidaus rinkoje saugumo lygiui pasiekti. ENISA turėtų dalyvauti derinant atitinkamas technines ir organizacines saugumo priemones, teikdama ekspertų patarimus. Nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų turėti įgaliojimą parengti privalomus nurodymus, susijusius su techninėmis įgyvendinamosiomis priemonėmis, priimtus vadovaujantis Direktyva 2002/21/EB (Pagrindų direktyva). Siekdamas vykdyti savo pareigas, nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų turėti įgaliojimus atlikti tyrimus ir nurodymų nesilaikymo atvejais skirti sankcijas.
- (47) Siekiant užtikrinti, kad nebūtų iškraipoma arba ribojama elektroninių ryšių rinkos konkurencija, nacionalinėms reguliavimo institucijoms turi būti leista taikyti priemones padėčiai ištaisyti, kurių tikslas – užkirsti kelią įmonei, kuri turi didelę įtaką vienoje rinkoje, įtakos sustiprėjimui kitoje glaudžiai susijusiose rinkoje. Turi būti aišku, kad įmonė, turinti didelę įtaką pirminėje rinkoje, gali būti laikoma įmone, turinčia didelę įtaką antrinėje rinkoje, tik tuo atveju, jei šių dviejų rinkų ryšiai yra tokie, kad įtaka pirminėje rinkoje daro poveikį šios įmonės įtakai antrinėje rinkoje, ir jei antrinėje rinkoje leidžiamas *ex ante* reguliavimas vadovaujantis rekomendacijos dėl atitinkamų produktų ir paslaugų rinkų elektroninių ryšių sektoriuje kriterijais ⁽²⁾.

(1) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 460/2004 (OL L 77, 2004 3 13, p. 1).

(2) 2003 m. vasario 11 d. Komisijos rekomendacija dėl atitinkamų produktų ir paslaugų rinkų elektroninių ryšių sektoriuje, kuria remiantis leidžiamas *ex ante* reguliavimas pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos (OL L 114, 2003 5 8, p. 45).

- (48) Siekiant užtikrinti, kad rinkos dalyviai neabejotų reguliavimo sąlygomis, reikia nustatyti rinkos tyrimų terminą. Svarbu reguliariai atlikti rinkos tyrimus per pagrįstą ir tinkamą laikotarpį. Nustatant tokį laikotarpį reikėtų atsižvelgti, ar anksčiau atliktas tos konkrečios rinkos tyrimas ir ar apie tai tinkamai pranešta. Jeigu nacionalinė reguliavimo institucija per nustatytą terminą neatlieka rinkos tyrimo, gali kilti pavojus vidaus rinkai, o įprastinė pažeidimų procedūra laiku gali neduoti norimų rezultatų. Kita vertus, nacionalinė reguliavimo institucija turėtų turėti galimybę prašyti EER-RI pagalbos rinkos tyrimui užbaigti. Pavyzdžiui, tokia pagalba galėtų būti teikiama iš kitų nacionalinių reguliavimo institucijų atstovų sudarius specialią darbo grupę.
- (49) Elektroninių ryšių sektoriuje technologinės inovacijos yra labai aukšto lygio, o rinkos labai dinamiškos, todėl svarbu greitai, koordinuotai ir suderintai pritaikyti reguliavimą Bendrijos lygiu, nes, kaip rodo patirtis, nacionalinėms reguliavimo institucijoms skirtingai taikant ES reguliavimo sistemą gali kilti kliūčių vidaus rinkos raidai.
- (50) Viena iš svarbių EERRI skirtų užduočių – prireikus rengti nuomones, susijusias su tarpvalstybiniais ginčais. Todėl tokiais atvejais nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų atsižvelgti į EERRI nuomonę.
- (51) Iš ES reguliavimo sistemos taikymo patirties matyti, kad dabartinės nuostatos, kuriomis remdamosi nacionalinės reguliavimo institucijos gali skirti baudas, netapo tinkama paskata laikytis reguliavimo reikalavimų. Tinkami vykdymieji įgaliojimai gali būti naudingi siekiant laiku taikyti ES reguliavimo sistemą ir taip paskatinti reguliavimo tikrumą, o tai yra svarbus investicijų skatinimo veiksnys. Visai reguliavimo sistemai būdinga tai, kad tuomet, kai nesilaikoma reikalavimų, trūksta veiksmingų įgaliojimų. Todėl į Direktyvą 2002/21/EB (Pagrindų direktyvą) įtraukus naujas nuostatas, kuriomis remiantis būtų galima spręsti problemas, kai nesilaikoma Pagrindų direktyvoje ir specialiosiose direktyvose numatytų įpareigojimų, būtų užtikrinta, kad bus taikomi nuoseklūs ir išsamūs principai taikant visą ES reguliavimo sistemą ir skiriant sankcijas.
- (52) Į dabartinę ES reguliavimo sistemą buvo įtrauktos tam tikros nuostatos, skirtos palengvinti perėjimą nuo senosios 1998 m. prie naujosios 2002 m. reguliavimo sistemos. Pereigą baigė visos valstybės narės, todėl šios priemonės turėtų būti panaikintos, nes dabar jos nebereikalingos.
- (53) Siekiant didinti ekonomikos augimą, inovacijas ir vartotojų turimą pasirinkimą, reikėtų kartu skatinti ir veiksmingas investicijas, ir konkurenciją.
- (54) Ekonominiu požiūriu veiksmingos investicijos į naują ir esamą infrastruktūrą ir, prireikus, reguliavimas, kurio tikslas yra veiksminga mažmeninių paslaugų sektoriaus konkurencija, – geriausias būdas skatinti konkurenciją. Veiksmingas infrastruktūrų konkurencijos lygis – tai infrastruktūrų daugėjimo mastas, užtikrinantis, kad būtų galima pagrįstai tikėtis, jog investuotojai gaus tinkamą investicijų grąžą, kuri bus grindžiama pagrįstais rinkos pasidalijimo raidos lūkesčiais.
- (55) Nustatydamos priegios prie naujos ir patobulintos infrastruktūros įpareigojimus, nacionalinės reguliavimo institucijos užtikrina, kad priegios sąlygos atspindėtų aplinkybes, kuriomis priimamas sprendimas investuoti, atsižvelgdamos, *inter alia*, į plėtros sąnaudas, į tai, kokia vartotojų dalis, tikėtina, naudosis naujais produktais ir paslaugomis, taip pat į tai, kokių mažmeninių kainų galima tikėtis. Be to, siekdamas užtikrinti tam tikrą aiškumo lygį, taip pat užtikrinti, kad investuotojai galėtų rengti ilgalaikius planus, nacionalinės reguliavimo institucijos turi turėti galimybių nustatyti, jei reikia, atitinkamais peržiūros etapais tarp savęs derančias priegios sąlygas. Šios sąlygos gali apimti kainodaros susitarimus, atsižvelgiant į jų apimtį arba sutarties galiojimo laikotarpį, jeigu šie susitarimai atitinka Bendrijos teisės aktų nuostatas ir neturi diskriminuojamo poveikio. Nustatant bet kokias priegios sąlygas turi būti atsižvelgiama į tai, kad reikia išsaugoti veiksmingą konkurenciją, kai teikiamos paslaugos vartotojams ir verslininkams.
- (56) Vertindamos planuojamų nustatyti įpareigojimų ir privalomų sąlygų proporcingumą, nacionalinės valstybių narių reguliavimo institucijos turėtų atsižvelgti į įvairiuose valstybės narės regionuose esančią skirtingą konkurencinę padėtį.
- (57) Kai nacionalinės reguliavimo institucijos taiko padėčiai ištaisyti skirtas priemones, kuriomis siekiama kontroliuoti kainas, jos turi stengtis sudaryti investuotojui sąlygas gauti tinkamą investicijų į tam tikrą naują projektą grąžą. Visų pirma rizika gali būti susijusi su investicijų į naujus priegios tinklus, kuriais galima teikti paslaugas, kurių paklausa investavimo metu dar nežinoma, projektais.
- (58) Bet koks Komisijos sprendimas, priimtas pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyvos) 19 straipsnio 1 dalį, gali būti susijęs tik su reguliavimo principais, taikymo būdais ir metodologija. Siekiant išvengti abejonių tokio sprendimo nuostatos, kurios paprastai atspindi nacionalines ypatybes, neturi būti išsamios, taip pat pagal tokį sprendimą neturi būti draudžiama taikyti alternatyvių būdų, kurių, kaip galima pagrįstai tikėtis, poveikis būtų panašus. Šis sprendimas turi būti proporcingas, be to, priėmus šį sprendimą neturi būti daroma poveikio nacionalinių reguliavimo institucijų priimtiems sprendimams, dėl kurių neatsiranda vidaus rinkos kliūčių.

- (59) Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyvos) I priede nurodytas rinkų, kurios turi būti įtrauktos į rekomendaciją dėl atitinkamų produktų ir paslaugų rinkų, sąrašas, o tai galėtų sudaryti *ex ante* reguliavimo pagrindą. Šis priedas turėtų būti panaikintas, nes įgyvendintas jo tikslas – jis jau buvo panaudotas Rekomendacijos dėl atitinkamų produktų ir paslaugų rinkų pirminei redakcijai parengti.
- (60) Naujiems rinkos dalyviams gali būti ekonomiškai neperspektyvu per pagrįstą laikotarpį dubliuoti dalį istorinio operatoriaus vietinio vartotojų prijungimo tinklo ar visą šį tinklą. Todėl suteikiant teises pasinaudoti didelę įtaką rinkoje turinčių operatorių atsietąja vietine linija ar dalinai atsietąja vietine linija, gali būti sudarytos palankesnės sąlygos patekti į rinką ir sustiprinti konkurenciją mažmeninėse plačiajuosčio ryšio priegios rinkose. Tais atvejais, kai teisių suteikimas į atsietąją vietinę liniją ar į dalinai atsietąją vietinę liniją yra techniškai ir ekonomiškai neperspektyvi, gali būti taikomi atitinkami įpareigojimai suteikti nefizinę ar virtualią prieigą prie tinklo suteikiant galimybes naudotis lygiavertėmis funkcijomis.
- (61) Funkcinio atskyrimo, pagal kurį reikalaujama, kad vertikalčiai integruotas operatorius steigtų verslo subjektus, kurių veikla yra atskirta, tikslas – užtikrinti, kad visiems teikėjams, įskaitant vertikalčiai integruoto operatoriaus tiekimo skyrius, būtų sudarytos visiškai lygiavertės galimybės pasinaudoti paslaugomis (produktais). Funkcinis atskyrimas gali pagerinti konkurenciją keliose svarbiose rinkose, nes smarkiai sumažėja diskriminavimo paskatos, lengviau patikrinti, kaip vykdomi nediskriminavimo įpareigojimai, taip pat lengviau priversti šiuos įpareigojimus vykdyti. Išskirtiniais atvejais funkcinį atskyrimą galima pateisinti kaip priemonę padėčiai ištaisyti, kai vis nepavyksta išvengti diskriminavimo keliose atitinkamose rinkose ir kai mažai tikimasi arba visai nesitikima, kad per pagrįstą laikotarpį atsiras infrastruktūros konkurencija po to, kai buvo imtasi vienos ar daugiau priemonių padėčiai ištaisyti, kurios, kaip manoma, buvo tinkamos. Tačiau labai svarbu užtikrinti, kad įmonė, kuriai taikomas funkcinis atskyrimas, neprarasėtų paskatų investuoti į savo tinklą ir kad tai neturėtų galimo neigiamo poveikio vartotojų gerovei. Taikant funkcinį atskyrimą reikalaujama, kad būtų atliekamas suderintas skirtingų rinkų, susijusių su priegios tinklu, tyrimas pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyvos) 16 straipsnyje nustatytą rinkos tyrimo procedūrą. Atlikdamos rinkos tyrimą ir išsamiai planuodamos priemonę padėčiai ištaisyti, nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų ypač daug dėmesio skirti produktams, kuriuos valdys atskiri verslo subjektai, taip pat turėtų būti atsižvelgiama į tinklo plėtojimo mastą ir technologinės pažangos laipsnį, nes šie veiksniai gali turėti įtakos fiksuotojo ryšio ir bevielų paslaugų pakeičiamumui. Tam, kad būtų išvengta konkurencijos iškraipymo vidaus rinkoje, funkcinio atskyrimo pasiūlymus turėtų iš anksto patvirtinti Komisija.
- (62) Funkcinio atskyrimo įgyvendinimas neturėtų trukdyti veikti atitinkamiems skirtingų verslo subjektų koordinavimo mechanizmams siekiant užtikrinti, kad būtų ginamos patronuojančiosios bendrovės ekonominės ir valdymo priežiūros teisės.
- (63) Dėl vykstančios vidaus rinkos integracijos elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų vidaus rinkoje reikia geriau koordinuoti *ex ante* reguliavimo taikymą, kaip numatyta elektroninių ryšių ES reguliacinėje sistemoje.
- (64) Jei vertikalčiai integruota įmonė nutaria perduoti didelę dalį arba visą savo vartotojų prijungimo tinklą atskiram juridiniam asmeniui, priklausančiam kitam savininkui, arba atskirai įsteigtam verslo subjektui, kuris užsiims vartotojų prijungimo paslaugomis, nacionalinė reguliavimo institucija turėtų įvertinti numatomo sandorio poveikį visiems galiojantiems reglamentuojančio pobūdžio įpareigojimams, kurie buvo nustatyti vertikalčiai integruotam operatoriui siekiant užtikrinti, kad nauja tvarka atitiktų Direktyvą 2002/19/EB (Priegios direktyvą) ir Direktyvą 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyvą). Atitinkama nacionalinė reguliavimo institucija turėtų atlikti naują rinkų, kuriose veikia atskirtas subjektas, tyrimą ir atitinkamai nustatyti, palikti tuos pačius, pakeisti arba panaikinti įpareigojimus. Šiuo tikslu nacionalinė reguliavimo institucija turėtų galėti prašyti įmonės pateikti informaciją.
- (65) Nors tikslinga, kad kai kuriomis aplinkybėmis nacionalinė reguliavimo agentūra nustatytų įpareigojimus operatoriams, kurie neturi didelės įtakos rinkoje tam, kad būtų pasiekti tam tikri tikslai, pavyzdžiui, ryšys tarp galutinių paslaugos gavėjų arba paslaugų sąveikumą, tačiau būtina užtikrinti, kad tokie įpareigojimai būtų nustatyti pagal ES reguliavimo sistemą ir visų pirma laikantis joje numatytų pranešimo procedūrų.
- (66) Komisija turėtų būti įgaliota patvirtinti įgyvendinamąsias priemones, siekdama pritaikyti skaitmeninės televizijos ir radijo programų kontrolės paslaugų teikimo, nurodytų I priede, sąlygas prie rinkos pokyčių ir technologinės pažangos. Ta pati nuostata taikoma ir II priede pateiktam būtiniausių dalykų sąrašui, kuris turi būti viešai paskelbtas, kad būtų laikomasi skaidrumo įpareigojimo.
- (67) Rinkos dalyviams palengvinus radijo dažnių išteklių gavimą bus pašalintos patekimo į rinką kliūtys. Be to, technologinė pažanga mažina žalingų trukdžių tam tikrose dažnių juostose riziką, todėl mažėja individualių naudojimo teisių poreikis. Todėl spektro naudojimo elektroninių ryšių paslaugoms teikti sąlygos turėtų būti įprastai nustatytos bendruosiuose leidimuose, išskyrus tuos atvejus, kai atsižvelgiant į spektro naudojimą būtinos individualios teisės siekiant apsaugoti nuo žalingų trukdžių, užtikrinti paslaugų techninę kokybę, užtikrinti veiksmingą spektro naudojimą arba siekiant konkretaus visuotinės svarbos tikslo. Sprendimai dėl individualių teisių reikalingumo turėtų būti priimami skaidriai ir proporcingai.

- (68) Paslaugų ir technologijų neutralumo reikalavimo taikymas suteikiant naudojimo teises, taip pat išaugusios galimybės perduoti vienos įmonės teises kitai įmonei, turėtų suteikti daugiau laisvės ir priemonių visuomenei naudoti elektroninius ryšius, teikti paslaugas, o kartu turėtų būti sudarytos palankesnės sąlygos siekti bendrojo intereso tikslų. Vis dėlto transliuotojams nustatytuose tam tikruose visuotinės svarbos įpareigojimuose, susijusiuose su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimu, gali būti reikalaujama suteikiant naudojimo teises remtis konkrečiais kriterijais, kai tai yra itin svarbu norint pasiekti konkretų bendrojo intereso tikslą, kurį nustatė valstybės narės laikydamosi Bendrijos teisės. Su bendrojo intereso tikslų siekimu susijusios procedūros visomis aplinkybėmis turėtų būti skaidrios, objektyvios, proporcingos ir nediskriminuojančios.
- (69) Atsižvelgiant į individualių naudojimo teisių, kurios negali būti parduodamos, ribojamąjį poveikį laisvai gauti radijo dažnius, jų galiojimo trukmė turėtų būti ribojama. Kai į naudojimo teises yra įtraukta nuostata dėl jų galiojimo atnaujinimo, kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos pirmiausia turėtų atlikti peržiūrą, įskaitant viešąsias konsultacijas, atsižvelgdamos į rinką, aprėptį ir technologinę pažangą. Atsižvelgiant į spektro trūkumą, įmonėms suteiktos individualios teisės turėtų būti reguliariai peržiūrimos. Atlikdamos šią peržiūrą, kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos turėtų derinti teisių turėtojų interesus ir poreikį skatinti pradėti spektro prekybą, taip pat lankstesnį spektro naudojimą išduodant, jei įmanoma, bendruosius leidimus.
- (70) Nedideli teisių ir įpareigojimų pakeitimai – tai iš esmės administraciniai pakeitimai, dėl kurių bendrojo leidimo ir individualių naudojimo teisių pobūdis kinta ne iš esmės, taigi dėl jų kitos įmonės neįgyja lyginamųjų pranašumų.
- (71) Nacionalinės kompetentingos institucijos turėtų būti įgaliotos užtikrinti veiksmingą spektro naudojimą ir, jei spektro išteklių neišnaudojami, imtis veiksmų siekiant užkirsti kelią antikonkurenciniam kaupimui, kuris gali trukdyti naujiems dalyviams patekti į rinką.
- (72) Nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų galėti imtis veiksmingų veiksmų norėdamos stebėti, kaip laikomasi bendrosios teisės arba naudojimo teisės sąlygų, ir užtikrinti, kad šių sąlygų būtų laikomasi, taip pat jos turėtų turėti įgaliojimą skirti veiksmingas finansines ar administracines sankcijas tais atvejais, kai šios sąlygos pažeidžiamos.
- (73) Į teisę suteikiančias sąlygas turėtų būti įtrauktos konkrečios sąlygos, kuriose numatytas prieinamumas neįgaliems paslaugų gavėjams ir galimybės valdžios institucijoms ir skubią pagalbą teikiančioms tarnyboms susisiekti vienoms su kitomis ir su plačiąja visuomene prieš, po ar didelių nelaimių metu. Be to, atsižvelgdamos į techninių inovacijų svarbą, valstybės narės turėtų galėti suteikti teises naudoti spektrą eksperimentiniams tikslams, griežtai taikant konkrečius apribojimus ir sąlygas, grindžiamas tokių teisių eksperimentiniu pobūdžiu.
- (74) 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2887/2000 dėl atsietos prieigos prie vietinės linijos ⁽¹⁾ buvo veiksmingas pirminiame rinkos atvėrimo etape. Direktyvoje 2002/21/EB (Pagrindų direktyvoje) Komisija raginama stebėti perėjimą nuo 1998 m. reguliavimo sistemos prie 2002 m. sistemos ir teikti pasiūlymus tinkamu laiku panaikinti šį reglamentą. Pagal 2002 m. sistemą nacionalinės reguliavimo institucijos privalo tirti didmeninę atsietos metalinių vietinių linijų ir vietinių dalinių linijų, skirtų teikti plačiajuosčio ryšio ir balso telefonijos paslaugas, panaudos rinką, kaip apibrėžta Rekomendacijoje dėl atitinkamų produktų ir paslaugų rinkų. Kadangi visos valstybės narės bent vieną kartą tyrė šią rinką ir kadangi nustatyti atitinkami įpareigojimai pagal 2002 m. sistemą, Reglamentas Nr. 2887/2000 yra nereikalingas, todėl turėtų būti panaikintas.
- (75) Direktyvai 2002/21/EB (Pagrindų direktyva), Direktyvai 2002/19/EB (Prieigos direktyva) ir Direktyvai 2002/20/EB (Leidimų direktyva) įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti priimtos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽²⁾.
- (76) Pirmiausia Komisijai turėtų būti įgaliota priimti rekomendacijas ir (arba) įgyvendinamąsias priemones, susijusias su Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyvos) 7 straipsnyje numatytu pranešimu, su derinimu, atliekamu spektro ir numeracijos srityse, taip pat tinklų ir paslaugų saugumo klausimais, su atitinkamų produktų ir paslaugų rinkų nustatymu, su tarpvalstybinių rinkų nustatymu, su standartų įgyvendinimu ir su suderintu reguliavimo sistemos nuostatų taikymu. Taip pat turėtų būti suteiktas įgaliojimas priimti įgyvendinamąsias priemones, skirtas atnaujinti Leidimų direktyvos I ir II priedus pagal rinkos raidą ir technologinę pažangą. Kadangi šios priemonės yra bendro pobūdžio ir skirtos pakeisti neesmines šių direktyvų nuostatas, papildant jas naujomis neesminėmis nuostatomis, jos turi būti patvirtintos taikant Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnyje numatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu,

⁽¹⁾ OL L 336, 2000 12 30, p. 4.

⁽²⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

2. 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

1 straipsnis

Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyvos) pakeitimai

Direktyva 2002/21/EB iš dalies keičiama taip:

1. 1 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Ši direktyva nustato elektroninių ryšių paslaugų, elektroninių ryšių tinklų, susijusių priemonių ir susijusių paslaugų reguliavimo suderintą sistemą ir tam tikrus galinių įrenginių aspektus, siekiant palengvinti neigalių paslaugų gavėjų prieigą. Ji nustato nacionalinių reguliavimo institucijų užduotis ir procedūras, kurios užtikrintų, kad reguliavimo sistema būtų suderintai taikoma visoje Bendrijoje.“;

b) įterpiama ši dalis:

„3a. Priemonėmis, kurių valstybės narės imasi nustatydamos galutinių paslaugų vartotojų prieigą prie paslaugų bei programinės įrangos ir galimybes jas naudoti elektroninių ryšių tinkluose, gerbiamos fizinių asmenų pagrindinės teisės ir laisvės, garantuojamos Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencija ir bendraisiais Bendrijos teisės principais.“

Šias galutinių paslaugų vartotojų prieigą prie paslaugų bei programinės įrangos ir galimybes jas naudoti elektroninių ryšių tinkluose nustatančias priemones, galinčias apriboti tas pagrindines teises ar laisves, galima nustatyti tik tuo atveju, jei jos yra tinkamos, proporcingos ir būtinos demokratinėje visuomenėje, ir jų įgyvendinimui turi būti taikomos tinkamos procedūrinės apsaugos priemonės, atitinkančios nustatytą Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijoje ir bendruosius Bendrijos teisės principus, įskaitant veiksmingą teismingą apsaugą ir teisingą procesą. Atitinkamai šių priemonių galima imtis tik deramai laikantis nekaltumo prezumpcijos principo ir užtikrinant teisę į privatumą. Turi būti garantuojamas išankstinis teisingas ir nešališkas procesas, įskaitant atitinkamo asmens ar asmenų teisę būti išklausytiems, esant būtinybei – tinkamai pagrįstais skubos atvejais turi būti taikomos atitinkamos sąlygos ir procedūrinės priemonės, atitinkančios nustatytą Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijoje. Turi būti garantuojama veiksminga ir tinkamu laiku atlikta teisminė peržiūra.“;

a) a punktas pakeičiamas taip:

„a) „elektroninių ryšių tinklas“ – perdavimo sistemos ir atitinkamais atvejais komutavimo ar maršruto parinkimo įranga bei kiti išteklių, įskaitant neaktyvius tinklo elementus, kurie leidžia perduoti signalus laidais, radijo, optinėmis ar kitomis elektromagnetinėmis priemonėmis, įskaitant palydovinius tinklus, fiksuoto (linijų ir paketų perjungiamojo, įskaitant internetą) ir judriojo ryšio antžeminius tinklus, elektros perdavimo kabelines sistemas, tokiu mastu, kokiu jos yra naudojamos signalams perduoti, radijo ir televizijos programų transliavimui naudojami tinklai ir kabelinės televizijos tinklai, neatsižvelgiant į perduodamos informacijos pobūdį;“;

b) b punktas pakeičiamas taip:

„b) „transnacionalinės rinkos“ – rinkos, nustatytos pagal 15 straipsnio 4 dalį, apimančios Bendriją ar esminę jos dalį, esančią daugiau nei vienoje valstybėje;“;

c) d punktas pakeičiamas taip:

„d) „viešasis ryšių tinklas“ – elektroninių ryšių tinklas, naudojamas vien tik ar didžiąja dalimi viešai prienamoms elektroninių ryšių paslaugoms teikti, kuriuo informaciją galima perduoti iš vieno galinio taško į kitą;“;

d) įterpiamas šis punktas:

„da) „tinklo galinis taškas (NTP)“ – fizinis taškas, kuriame abonto įranga prijungiama prie viešojo ryšių tinklo; tinkluose, kuriose atliekamas perjungimas ar maršruto parinkimas NTP įvardijamas konkrečiu tinklo adresu, kuris gali būti susietas su abonto numeriu ar pavadinimu;“;

e) e punktas pakeičiamas taip:

„e) „susijusios priemonės“ – susijusios paslaugos, su elektroninių ryšių tinklu ir (arba) elektroninių ryšių paslauga susijusi fizinė infrastruktūra ir kitos priemonės ar elementai, kurie leidžia ir (arba) padeda teikti paslaugas per tą tinklą ir (arba) paslaugą arba galėtų tai daryti ir kurie apima, *inter alia*, pastatus ar įėjimus į pastatus, pastatų elektros laidų sistemas, antenas, bokštus ir kitas atramines konstrukcijas, vamzdynus, kanalus, stiebus, šulinius ir skirstomąsias spintas;“;

f) įterpiamas šis punktas:

„ea) „susijusios paslaugos“ – su elektroninių ryšių tinklu ir (arba) elektroninių ryšių paslauga susijusios paslaugos, kurios leidžia ir (arba) padeda teikti paslaugas pasitelkiant tą tinklą ir (arba) paslaugą arba galėtų tai daryti ir kurios apima, *inter alia*, numerių susiejimo ar lygiavertes funkcijas atliekančias sistemas, kontroliuojamojo prisijungimo sistemas ir elektroninių programų gidus, taip pat kitas paslaugas, pavyzdžiui, galimybės nustatyti tapatybę, vietą ir prisijungimo būvį paslaugas;“;

g) 1 punktas pakeičiamas taip:

„l) „specifinės direktyvos“ – Direktyva 2002/20/EB (Leidimų direktyva), Direktyva 2002/19/EB (Prieigos direktyva), Direktyva 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyva) ir 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (*) (toliau – Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių);

(*) OL L 201, 2002 7 31, p. 37.“;

h) įterpiami šie punktai:

„q) „spektro paskyrimas“ – tam tikros dažnių juostos skyrimas vienos ar, tam tikrais atvejais, kelių radijo ryšio tarnybų darbui nustatytomis sąlygomis;

r) „žalingieji trukdžiai“ – trukdžiai, kurie kelia pavojų radijo navigacijos tarnybos ar bet kurių kitų saugos tarnybų veikimui ar kitaip smarkiai pablogina, trukdo ar nuolat pertraukia radijo ryšį pagal taikomas tarptautinės, Bendrijų ar nacionalinės teisės nuostatas;

s) „skambutis“ – viešųjų telefono ryšio paslaugų priemonėmis sukurtas sujungimas, sudarantis dvipusio ryšio galimybę.“;

3. 3 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos vykdytų savo įgaliojimus nešališkai, skaidriai ir laiku. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų pakankamai finansinių ir žmogiškųjų išteklių joms paskirtoms užduotims vykdyti.“;

b) įterpiamos šios dalys:

„3a. Nepažeidžiant 4 ir 5 dalių nuostatų, nacionalinės reguliavimo institucijos, atsakingos už *ex ante* rinkos reguliavimą arba ginčų tarp įmonių sprendimą pagal šios direktyvos 20 ar 21 straipsnį, vykdydamos tas užduotis, kurios yra joms paskirtos pagal nacionalinę teisę, įgyvendinančią Bendrijos teisę, veikia nepriklausomai ir nesiekia gauti arba nepriima kitų institucijų nurodymų. Tai nekliudo vykdyti jų priežiūrą pagal nacionalinę konstitucinę teisę. Tik pagal 4 straipsnį įsteigtos apeliacinės institucijos gali sustabdyti nacionalinių reguliavimo institucijų sprendimų galiojimą arba juos panaikinti. Valstybės narės užtikrina, kad pirmoje pastraipoje nurodytos nacionalinės reguliavimo institucijos vadovas arba, kai taikoma, šią funkciją vykdančios kolegijos atitinkami nariai ar jo (jų) pavaduotojas (-ai) būtų atleistas (-i) iš pareigų tik tuomet, jei nebeatitinka šiems pareigoms vykdyti reikalingų sąlygų, kurios yra iš anksto numatytos nacionalinėje teisėje. Sprendimas atleisti atitinkamos nacionalinės reguliavimo institucijos vadovą arba, kai taikoma, šią funkciją vykdančios kolegijos atitinkamus narius iš pareigų paskelbiamas viešai atleidimo metu. Atleistam nacionalinės reguliavimo institucijos vadovui arba, kai taikoma, šią funkciją vykdančios kolegijos atitinkamiems nariams, nurodomos atleidimo priežastys, ir jis (jie), jei bendrąja tvarka priežastys neskelbiamos, turi teisę reikalauti, kad jos būtų paskelbtos, ir tos priežastys tokiu atveju turi būti paskelbtos.

Valstybės narės užtikrina, kad pirmoje pastraipoje nurodytos nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų atskirus metinius biudžetus. Biudžetai skelbiami viešai. Valstybės narės taip pat užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų pakankamai finansinių ir žmogiškųjų išteklių tam, kad galėtų aktyviai dalyvauti Europos elektroninių ryšių reguliuotojų institucijos (EERRI) (*) veikloje ir prie jos prisidėti.

3b. Valstybės narės užtikrina, kad atitinkamos nacionalinės reguliavimo institucijos aktyviai remtų EERRI tikslus skatinti didesnę reguliavimo veiklos koordinavimą ir nuoseklumą.

3c. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos, priimdamos savo sprendimus dėl nacionalinių rinkų, atidžiai atsižvelgtų į EERRI priimtas nuomones ir bendrąsias pozicijas.

(*) 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1211/2009 dėl Europos elektroninių ryšių reguliuotojų institucijos (EERRI) ir Biuro įsteigimo“;

4. 4 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad nacionaliniu lygiu veiktų veiksmingi mechanizmai, pagal kuriuos bet kuris paslaugų gavėjas ar įmonė, teikianti elektroninių ryšių tinklus ir (arba) paslaugas, kuriai turi įtakos nacionalinės reguliavimo institucijos sprendimas, turėtų teisę paduoti apeliacinei institucijai, nepriklausomai nuo suinteresuotų šalių, apeliacinį skundą dėl to sprendimo. Ši institucija, kuri gali būti teismas, turi turėti atitinkamas kvalifikacijas, kad galėtų veiksmingai vykdyti savo funkcijas. Valstybės narės užtikrina, kad būtų tinkamai atsižvelgiama į bylos sudėtį ir kad veiktų veiksmingas apeliacijų mechanizmas.

Kol nagrinėjamas apeliacinis skundas, galioja nacionalinės reguliavimo institucijos sprendimas, išskyrus tuos atvejus, kai pagal nacionalinę teisę nustatomos laikinosios priemonės.“;

b) įterpiama ši 3 dalis:

„3. Valstybės narės renka informaciją apie apeliacijų bendrąjį turinį, apeliacijų prašymų skaičių, apeliacijų procedūrų trukmę ir priimtų sprendimų nustatyti laikinąsias priemones skaičių. Valstybės narės tokią informaciją teikia Komisijai ir EERRI joms pateikus pagrįstą prašymą.“;

5. 5 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad įmonės, teikiančios elektroninių ryšių tinklus ir paslaugas, pateiktų visą informaciją, taip pat ir finansinę informaciją, kurios reikia nacionalinėms reguliavimo institucijoms atitinkamai su šios direktyvos ir specifinių direktyvų nuostatomis ar pagal jas priimtais sprendimais užtikrinti. Visų pirma nacionalinės reguliavimo institucijos turi turėti įgaliojimus iš tų įmonių taip pat reikalauti pateikti informaciją, susijusią su būsimu tinklo plėtojimu ar paslaugų raida, kurie galėtų turėti įtakos didmeninėms paslaugoms, kurias jos teikia konkurentams. Iš įmonių, kurios turi didelę įtaką didmeninėms rinkoms, taip pat gali būti reikalaujama pateikti apskaitos duomenis apie su tomis didmeninėmis rinkomis susijusias mažmenines rinkas.

Gavusios prašymą, įmonės informaciją pateikia tiksliai tokiais terminais ir taip išsamiai, kaip nurodo nacionalinė reguliavimo institucija. Nacionalinės reguliavimo institucijos prašoma informacija turi atitikti jos vykdomą užduotį. Nacionalinė reguliavimo institucija nurodo priežastis, kodėl prašo informacijos, ir informaciją tvarko laikydamasi 3 dalies.“;

6. 6 ir 7 straipsniai pakeičiami taip:

„6 straipsnis

Konsultacijų ir skaidrumo mechanizmas

Išskyrus atvejus, kai taikoma 7 straipsnio 9 dalis, 20 ar 21 straipsnis, valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai nacionalinės reguliavimo institucijos pagal šią direktyvą ar specifines direktyvas ketina taikyti priemones arba kai jos ketina numatyti apribojimus pagal 9 straipsnio 3 ir 4 dalis, kurie turi didelį poveikį atitinkamoms rinkoms, suinteresuotosioms šalims jos suteiktą galimybę per pagrįstai nustatytą laiką pateikti pastabas dėl planuojamos priemonės.

Nacionalinės reguliavimo institucijos skelbia nacionalinių konsultacijų procedūras.

Valstybės narės užtikrina, kad būtų įsteigtas vienas informacijos punktas, per kurį būtų galima sužinoti apie visas vykstančias konsultacijas.

Konsultacijų procedūros rezultatus nacionalinė reguliavimo institucija skelbia viešai, išskyrus atvejus, kai pagal Bendrijos ar nacionalinę teisę dėl verslo konfidencialumo informacija yra konfidenciali.

7 straipsnis

Elektroninių ryšių vidaus rinkos konsolidavimas

1. Atlikdamos savo užduotis pagal šią direktyvą ir specifines direktyvas, nacionalinės reguliavimo institucijos kuo labiau atsižvelgia į 8 straipsnyje nustatytus tikslus, įskaitant ir tai, kiek jie susiję su vidaus rinkos veikimu.

2. Nacionalinės reguliavimo institucijos prisideda prie vidaus rinkos plėtos skaidriai bendradarbiaudamos tarpusavyje ir su Komisija bei EERRI, kad visose valstybėse narėse šios direktyvos ir specifinių direktyvų nuostatos būtų taikomos nuosekliai. Dėl to jos pirmiausia bendradarbiauja su Komisija ir EERRI, kad nustatytų, kokie teisės aktai ir kokios priemonės padėčiai ištaisyti geriausiai tinka vienai ar kitai situacijai rinkoje.

3. Išskyrus atvejus, kai pagal 7b straipsnį priimtose rekomendacijose arba gairėse numatyta kitaip, pasibaigus 6 straipsnyje nurodytoms konsultacijoms, kai nacionalinė reguliavimo institucija ketina imtis priemonių:

a) kurioms taikomi šios direktyvos 15 ar 16 straipsniai arba Direktyvos 2002/19/EB (Prieigos direktyvos) 5 ar 8 straipsniai, ir

b) kurios daro poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai,

ji tuo pat metu priemonės projektą padaro prieinamą Komisijai, EERRI ir nacionalinėms reguliavimo institucijoms kitose valstybėse narėse, tuo pačiu metu kartu pagal 5 straipsnio 3 dalį nurodo, kuo priemonė yra paremta, ir apie ją praneša Komisijai, EERRI bei kitoms nacionalinėms reguliavimo institucijoms. Nacionalinės reguliavimo institucijos, EERRI ir Komisija pastabas atitinkamai nacionalinei reguliavimo institucijai gali pateikti ne vėliau kaip per mėnesį. Vieno mėnesio termino pratęsti negalima.

4. Kai planuojama priemone, kuriai taikoma 3 dalis, siekiama:

- a) apibūdinti atitinkamą rinką, kuri skiriasi nuo rinkų, apibūdintų rekomendacijoje pagal 15 straipsnio 1 dalį, arba
- b) spręsti, ar pagal 16 straipsnio 3, 4 ar 5 dalis laikyti įmonę, atskirai ar kartu su kitomis įmonėmis, turinčia didelę įtaką rinkoje,

ir kai ši planuojama priemonė galėtų daryti poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai, ir kai Komisija yra nacionalinei reguliavimo institucijai nurodžiusi, kad planuojama priemonė sukurs kliūtį bendrojoje rinkoje, arba jei Komisija turi rimtų abejonių dėl planuojamos priemonės suderinamumo su Bendrijos teise, ypač su 8 straipsnyje nurodytais tikslais, planuojama priemonė netaikoma dar du mėnesius. Šio termino pratęsti negalima. Tokiu atveju Komisija informuoja kitas nacionalines reguliavimo institucijas apie šias abejones.

5. Per 4 dalyje nurodytą dviejų mėnesių laikotarpį Komisija gali

- a) priimti sprendimą, kuriuo reikalaujama, kad atitinkama nacionalinė reguliavimo institucija panaikintų planuojamą priemonę, ir (arba)
- b) priimti sprendimą panaikinti savo išlygas dėl 4 dalyje nurodytos priemonės projekto.

Prieš priimdama sprendimą Komisija atidžiai atsižvelgia į EERRI nuomonę. Kartu su šiuo sprendimu pateikiama išsami ir objektyvi analizė, kodėl Komisija mano, kad planuojama priemonė neturėtų būti patvirtinta, ir konkretūs pasiūlymai, kaip planuojama priemonė turėtų būti pakeista.

6. Per šešis mėnesius po to, kai pagal 5 dalį Komisija priėmė sprendimą, kuriame reikalaujama, kad nacionalinė reguliavimo institucija panaikintų planuojamą priemonę, nacionalinė reguliavimo institucija planuojamą priemonę iš dalies pakeičia arba panaikina. Jeigu planuojama priemonė iš dalies keičiama, nacionalinė reguliavimo institucija 6 straipsnyje nurodyta tvarka surengia viešąsias konsultacijas ir pagal 3 dalies nuostatas vėl praneša Komisijai apie iš dalies pakeistą planuojamą priemonę.

7. Atitinkama nacionalinė reguliavimo institucija atidžiai atsižvelgia į kitų nacionalinių reguliavimo institucijų, EERRI ir Komisijos pastabas ir po to, išskyrus atvejus, kai taikomi 4 dalis ir 5 dalies a punktas, gali priimti planuojamą priemonę, o tai padariusi apie ją informuoja Komisiją.

8. Nacionalinė reguliavimo institucija Komisijai ir EERRI pateikia visas patvirtintas galutines priemones, kurioms taikomos 7 straipsnio 3 dalies a ir b punktuose nurodytos sąlygos.

9. Išskirtinėmis aplinkybėmis, kai nacionalinė reguliavimo institucija mano, kad nukrypstant nuo 3 ir 4 dalyse numatytų procedūrų reikia skubiai veikti, kad būtų galima išsaugoti konkurenciją ir apsaugoti paslaugų gavėjų interesus, ji gali nedelsdama imtis proporcingų ir laikinų priemonių. Apie tokias priemones ji nedelsdama praneša Komisijai, kitoms nacionalinėms reguliavimo institucijoms ir EERRI, kartu išsamiai nurodydama priežastis. Sprendimą tokias priemones taikyti nuolat ar pratęsti jų galiojimo laiką, nacionalinė reguliavimo institucija priima pagal 3 ir 4 dalių nuostatas.“;

7. įterpiami šie straipsniai:

„7a straipsnis

Padėties ištaisymo priemonių nuoseklus taikymo tvarka

1. Jeigu pagal planuojamą priemonę, kuriai galioja 7 straipsnio 3 dalis, taikant 16 straipsnį kartu su Direktyvos 2002/19/EB (Prieigos direktyva) 5 ir 9–13 straipsniais ir Direktyvos 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyva) 17 straipsnį, siekiama nustatyti, iš dalies pakeisti arba panaikinti operatoriaus pareigas, Komisija per šios direktyvos 7 straipsnio 3 dalyje numatytą vieno mėnesio laikotarpį gali nurodyti atitinkamai nacionalinei reguliavimo institucijai ir EERRI priežastis, kodėl ji mano, kad taikant planuojamą priemonę bus sukuriama kliūtis bendrojoje rinkoje, arba kad ji turi rimtų abejonių dėl to, ar ši priemonė suderinama su Bendrijos teise. Tokiu atveju planuojamos priemonės negalima priimti dar tris mėnesius nuo Komisijos pranešimo.

Jeigu tokio pranešimo negauta, atitinkama nacionalinė reguliavimo institucija gali priimti planuojamą priemonę, atidžiai atsižvelgdama į visas Komisijos, EERRI arba kitų nacionalinių reguliavimo institucijų pateiktas pastabas.

2. Per 1 dalyje nurodytą trijų mėnesių laikotarpį Komisija, EERRI ir atitinkama nacionalinė reguliavimo institucija glaudžiai bendradarbiauja siekdamas nustatyti tinkamiausią ir veiksmingiausią priemonę, atsižvelgdamos į 8 straipsnyje nustatytus tikslus, kartu tinkamai atsižvelgdamos į rinkos dalyvių nuomonę ir į poreikį užtikrinti nuoseklios reguliavimo praktikos plėtrą.

3. Per 1 dalyje nurodyto trijų mėnesių laikotarpio pirmąsias šešias savaites EERRI savo narių balsų dauguma priima nuomonę dėl pirmoje dalyje minimo Komisijos pranešimo, nurodo, ar, jos manymu, reikėtų iš dalies pakeisti arba panaikinti planuojamą priemonę, ir, kai tikslinga, pateikia konkrečių pasiūlymų, kaip tai padaryti. Ši nuomonė turi būti pagrįsta ir skelbiama viešai.

4. Jei savo nuomonėje EERRI sutinka su Komisijos pateiktomis rimtomis abejonėmis, ji glaudžiai bendradarbiauja su atitinkama nacionaline reguliavimo institucija, kad būtų nustatyta pati tinkamiausia ir veiksmingiausia priemonė. Prieš baigiantis 1 dalyje nurodytam trijų mėnesių laikotarpiui nacionalinė reguliavimo institucija gali:

a) atidžiai atsižvelgdama į 1 dalyje nurodytą Komisijos pranešimą ir EERRI nuomonę ir patarimus, iš dalies pakeisti arba panaikinti planuojamą priemonę;

b) nekeisti savo planuojamos priemonės.

5. Jei EERRI nesutinka su Komisijos pateiktomis rimtomis abejonėmis arba nuomonės nepateikia, arba jeigu nacionalinė reguliavimo institucija iš dalies pakeičia savo planuojamą priemonę arba jos nepakeičia pagal 4 dalį, Komisija, atidžiai atsižvelgdama į EERRI nuomonę, jei tokios būta, per vieną mėnesį nuo 1 dalyje nurodyto trijų mėnesių laikotarpio pabaigos gali:

a) siekdama šio tikslo priimti rekomendaciją, pagal kurią būtų reikalaujama, kad atitinkama nacionalinė reguliavimo institucija iš dalies pakeistų arba atsiimtų siūlomą priemonės projektą, pateikiant konkrečių pasiūlymų, ir nurodo šios rekomendacijos priėmimo priežastis, visų pirma tais atvejais, jei EERRI nesutinka su Komisijos pateiktomis rimtomis abejonėmis;

b) priimti sprendimą panaikinti savo išlygas pagal 1 dalį.

6. Per vieną mėnesį nuo Komisijos rekomendacijos priėmimo pagal 5 dalies a punktą arba po jos išlygų panaikinimo pagal 5 dalies b punktą atitinkama nacionalinė reguliavimo institucija praneša Komisijai ir EERRI apie patvirtintą galutinę priemonę.

Šis laikotarpis gali būti pratęstas, kad nacionalinė reguliavimo institucija, vadovaudamasi 6 straipsnyje nurodyta procedūra, galėtų surengti viešąją konsultaciją.

7. Jeigu nacionalinė reguliavimo institucija, remdamasi pagal 5 dalies a punktą priimta rekomendacija, nusprendžia iš dalies nekeisti planuojamos priemonės arba jos nepanaikinti, ji pateikia pagrįstą paaiškinimą.

8. Nacionalinė reguliavimo institucija gali atsiimti siūlomą priemonės projektą bet kuriuo procedūros etapu.

7b straipsnis

Igyvendinimo nuostatos

1. Surengusi viešąsias konsultacijas bei konsultacijas su nacionalinėmis reguliavimo institucijomis ir atidžiai atsižvelgdama į EERRI nuomonę, Komisija gali priimti su 7 straipsniu susijusias rekomendacijas ir (arba) gaires, kuriomis nustatoma pagal 7 straipsnio 3 dalį reikalaujamų pranešimų forma, turinys ir pateiktinos informacijos išsamumas, aplinkybės, kuriomis pranešimo nebūtina pateikti, ir terminų apskaičiavimas.

2. 1 dalyje nurodytos priemonės priimamos taikant 22 straipsnio 2 dalyje nurodytą patariamąją procedūrą.“;

8. 8 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Išskyrus tuos atvejus, kai su radijo dažniais susijusiame 9 straipsnyje nurodyta kitaip, valstybės narės atidžiai atsižvelgia į tai, jog yra pageidautina, kad jų reguliavimas technologiniu požiūriu būtų neutralus, ir užtikrina, kad vykdydamos šioje direktyvoje ir specifinėse direktyvose nurodytas užduotis, ypač tas, kuriomis siekiama užtikrinti veiksmingą konkurenciją, to paties principo laikytųsi nacionalinės reguliavimo institucijos.“;

b) 2 dalies a ir b punktai pakeičiami taip:

„a) užtikrindamos, kad paslaugų gavėjai, įskaitant neįgalius, vyresnio amžiaus ir specialių socialinių poreikių turinčius paslaugų gavėjus, galėtų rinktis naudingiausią paslaugą, kainą ir kokybę;

b) užtikrindamos, kad elektroninių ryšių sektoriuje, pirmiausia perduodant turinį, konkurencija nebūtų iškraipoma ar ribojama;“

c) išbraukiamas 2 dalies c punktas;

d) išbraukiamas 3 dalies c punktas;

e) 3 dalies d punktas pakeičiamas taip:

„d) bendradarbiaudamos tarpusavyje, su Komisija ir EERRI, kad būtų išplėtotą nuosekli reguliavimo praktika ir nuosekliai taikoma ši direktyva ir specifinės direktyvos.“;

f) 4 dalies e punktas pakeičiamas taip:

„e) tenkindamos specifinių socialinių grupių, ypač neįgalių, vyresnio amžiaus ir turinčių specialių socialinių poreikių paslaugų gavėjų, poreikius;“

g) 4 dalyje įterpiamas šis punktas:

„g) sudarydamos galutiniams paslaugų gavėjams galimybes turėti prieigą prie savo pasirinktos informacijos ir ją platinti, ir naudoti savo pasirinktą programinę įrangą ir paslaugas;“

h) įterpiama ši dalis:

„5. Siekdamos 2, 3 ir 4 dalyse nurodytų politikos tikslų, nacionalinės reguliavimo institucijos taiko objektyvius, skaidrius, nediskriminacinius ir proporcingus reguliavimo principus, *inter alia*:

- a) skatindamos reguliavimo nuspėjamumą užtikrindamos nuoseklų reguliavimo būdų taikymą atitinkamai persvarstymo laikotarpiams;
- b) užtikrindamos, kad panašiomis aplinkybėmis nebūtų diskriminuojamos elektroninių ryšių tinklus ir paslaugas teikiančios įmonės;
- c) apsaugodamos vartotojams naudingą konkurenciją ir atitinkamai atvejais skatindamos infrastruktūra pagrįstą konkurenciją;
- d) skatindamos veiksmingas investicijas į naujas bei pagerintas infrastruktūras ir inovacijas, be kita ko, užtikrintų, kad nustatydamos bet kokias prieigos sąlygas jos tinkamai atsižvelgia į investuojančioms įmonėms tenkančią riziką, ir leistų investuotojams ir norintiesiems turėti prieigą sudaryti įvairius bendradarbiavimo susitarimus, kad būtų įvairinama investicijų rizika, bet užtikrinama, kad išsaugoma rinkos konkurencija ir laikomasi nediskriminavimo principo;
- e) deramai atsižvelgdamos į įvairias su konkurencija ir vartotojais susijusias sąlygas įvairiose valstybės narės geografinėse vietovėse;
- f) nustatydamos *ex ante* reguliacinio pobūdžio pareigas tik tais atvejais, kai nėra realios ir tvarios konkurencijos, arba atšaukdamos tokias pareigas, kai tik ši sąlyga įvykdoma.“

9. Įterpiamas 8a straipsnis:

„8a straipsnis

Radio spektro politikos strateginis planavimas ir koordinavimas

1. Valstybės narės bendradarbiauja tarpusavyje ir su Komisija vykdydamos radio spektro naudojimo strateginį planavimą, koordinavimą ir derinimą Europos bendrijoje. Šiuo tikslu jos atsižvelgia, *inter alia*, į ES politikos kryptčių ekonominius, saugos, sveikatos, visuomenės interesus, saviraiškos

laivės, kultūrinius, mokslinius, socialinius ir techninius aspektus, taip pat į įvairius radio spektro naudotojų bendruomenių interesus, kad būtų optimizuotas radio spektro naudojimas ir išvengta žalingųjų trukdžių.

2. Bendradarbiaudamos tarp savęs ir su Komisija, valstybės narės remia radio spektro politikos požiūrių derinimą Europos bendrijoje ir atitinkamai atvejais radio spektro, kuris yra būtinas norint sukurti elektroninių ryšių vidaus rinką ir užtikrinti jos veikimą, gavimo bei veiksmingo naudojimo sąlygų suderinimą.

3. Komisija, atidžiai atsižvelgdama į Radio spektro politikos grupės (RSPG), įsteigtos remiantis 2002 m. liepos 26 d. Komisijos sprendimu 2002/622/EB dėl Radio spektro politikos grupės įsteigimo (*), nuomonę, gali teikti Europos Parlamentui ir Tarybai pasiūlymus dėl teisės aktų, kuriais nustatomos daugiametės radio spektro politikos programos. Šiose programose nustatomos naudojimosi radio dažnių spektru strateginio planavimo ir derinimo pagal šios direktyvos ir specialiųjų direktyvų nuostatas politikos kryptys ir tikslai.

4. Kai reikia užtikrinti veiksmingą Europos Bendrijos interesus derinimą radio spektro klausimais kompetentingose tarptautinėse organizacijose, Komisija, atidžiai atsižvelgdama į RSPG nuomonę, gali pasiūlyti Europos Parlamentui ir Tarybai bendrus politikos tikslus.

(*) OL L 198, 2002 7 27, p. 49.“;

10. 9 straipsnis pakeičiamas taip:

„9 straipsnis

Elektroninių ryšių paslaugoms skirtų radio dažnių valdymas

1. Deramai atsižvelgdamos į tai, kad radio dažniai yra viešoji gėrybė, turinti svarbią socialinę, kultūrinę ir ekonominę vertę, valstybės narės pagal 8 ir 8a straipsnius savo teritorijoje užtikrina veiksmingą elektroninių ryšių paslaugoms teikti skirtų radio dažnių valdymą. Jos užtikrina, kad kompetentingos nacionalinės institucijos skirstytų elektroninių ryšių paslaugoms naudojamą spektrą ir suteiktų bendrąsias arba individualias teises naudoti tokius radio dažnius remdamosi objektyviais, skaidriais, nediskriminuojančiais ir proporcingais kriterijais.

Įgyvendindamos šio straipsnio nuostatas valstybės narės turi laikytis atitinkamų tarptautinių susitarimų, įskaitant ITU radio ryšio reglamentą, ir gali atsižvelgti į viešosios tvarkos sumetimus.

2. Valstybės narės, atsižvelgdamos į tai, kad radijo dažnius reikia efektyviai ir veiksmingai naudoti, taip pat siekiant naudoti vartotojams, pavyzdžiui, masto ekonomijos ir paslaugų sąveikumo, stengiasi radijo dažnių naudojimą derinti visoje Bendrijoje. Tai darydamos jos veikia laikydamosi 8a straipsnio ir Sprendimo Nr. 676/2002/EB (Radijo spektro sprendimas).

3. Išskyrus atvejus, kai antroje pastraipoje numatyta kitaip, valstybės narės užtikrina, kad visų rūšių radijo ryšio tinklo ir bevielės prieigos technologijos galėtų būti naudojamos radijo dažnių juostose, kurios, kaip turi būti paskelbta jų nacionaliniame dažnių paskirstymo plane laikantis Bendrijos teisės aktų nuostatų, gali būti naudojamos elektroninių ryšių paslaugoms.

Tačiau valstybės narės atskiriems radijo ryšio tinklams ar bevielio prisijungimo technologijos rūšims, naudojamoms elektroninių ryšių paslaugoms, gali pritaikyti proporcingus ir nediskriminuojančius apribojimus, jei būtina:

- a) išvengti žalingųjų trukdžių,
- b) apsaugoti visuomenės sveikatą nuo elektromagnetinių laukų poveikio,
- c) užtikrinti techninę paslaugos kokybę,
- d) užtikrinti kuo didesnę radijo dažnių pasidalomąjį naudojimą,
- e) užtikrinti veiksmingą spektro naudojimą;
- f) pasiekti bendrojo intereso tikslą pagal 4 dalį.

4. Išskyrus atvejus, kai antroje pastraipoje numatyta kitaip, valstybės narės užtikrina, kad visų rūšių elektroninių ryšių paslaugos galėtų būti teikiamos radijo dažnių juostose, kurios, kaip turi būti paskelbta jų nacionaliniame dažnių paskirstymo plane laikantis Bendrijos teisės aktų nuostatų, gali būti naudojamos elektroninių ryšių paslaugoms. Tačiau valstybės narės gali numatyti proporcingus ir nediskriminacinius teikiamų elektroninių ryšių paslaugų rūšių apribojimus, įskaitant, prirėikus, Tarptautinės telekomunikacijų sąjungos radijo ryšio reglamentų reikalavimų patenkinimą.

Priemonės, pagal kurias reikalaujama, kad elektroninių ryšių paslauga būtų teikiama konkrečioje elektroninių ryšių paslaugoms skirtoje juostoje, turi būti pagrindžiamos būtinybe užtikrinti valstybių narių pagal Bendrijos teisę nustatyto bendrojo intereso tikslui pasiekti, pavyzdžiui vienas iš toliau išvardytų tikslų, tačiau jais neapsiribojant:

- a) gyvybės apsauga,
- b) socialinės, regioninės ar teritorinės sanglaudos skatinimas,

- c) neveiksmingo radijo dažnių naudojimo išvengimas arba
- d) kultūrinės bei kalbų įvairovės ir žiniasklaidos pluralizmo skatinimas, pavyzdžiui, teikiant radijo ir televizijos transliavimo paslaugas.

Priemonė, pagal kurią draudžiama teikti kitas elektroninių ryšių paslaugas konkrečioje juostoje, gali būti numatyta tik tuomet, jei ją galima pagrįsti poreikiu teikti gyvybės apsaugos paslaugas. Valstybės narės taip pat gali išskirtiniais atvejais išplėsti tokios priemonės taikymą, kad būtų įvykdyti kiti valstybių narių pagal Bendrijos teisę nustatyti visuotinės svarbos tikslai.

5. Valstybės narės reguliariai peržiūri, ar 3 ir 4 dalyje nurodyti apribojimai yra būtini, ir viešai skelbia šių peržiūrų rezultatus.

6. 3 ir 4 dalys taikomos elektroninio ryšio paslaugoms teikti skirtam spektrui, bendrosioms bei individualioms teisėms naudoti radijo dažnius, suteiktoms nuo 2011 m. gegužės 25 d.

Iki 2011 m. gegužės 25 d. jau paskirstytam spektrui, galiojančioms bendrosioms ir individualioms naudojimo teisėms taikomas 9a straipsnis.

7. „Nepažeidžiant specifinių direktyvų nuostatų ir atsižvelgiant į atitinkamas nacionalines aplinkybes, valstybės narės gali nustatyti taisykles, kad būtų išvengta spektro kaupimo, visų pirma naudojimo teisių turėtojams nustatyti griežtus faktinio naudojimosi teisėmis terminus ir taikyti sankcijas, įskaitant finansines baudas arba teisių panaikinimą tais atvejais, kai nesilaikoma tų terminų. Šios taisyklės nustatomos ir taikomos proporcingai, nediskriminuojant ir skaidriai.

11. Įterpiami šie straipsniai:

„9a straipsnis

Galiojančių teisių apribojimų peržiūra

1. Penkerius metu nuo 2011 m. gegužės 25 d. valstybės narės gali leisti radijo dažnių naudojimo teisių turėtojams, kuriems jos buvo suteiktos iki tos datos ir galios ne trumpiau kaip penkerius metus nuo tos datos, pateikti kompetentingai nacionalinei institucijai paraišką dėl tų teisių apribojimo pakartotinio įvertinimo pagal 9 straipsnio 3 ir 4 dalis.

Prieš priimdama sprendimą, kompetentinga nacionalinė reguliavimo institucija praneša teisių turėtojui apie pakartotinio įvertinimą, nurodydama teisių apimtį po pakartotinio įvertinimo, ir leidžia jam per pagrįstą laikotarpį atsiimti paraišką.

Jeigu teisių turėtojas atsiima paraišką, teisės nesikeičia iki galiojimo pabaigos arba iki penkerių metų laikotarpio pabaigos, atsižvelgiant į tai, kuri data yra ankstesnė.

2. Pasibaigus 1 dalyje nurodytam penkerių metų laikotarpiui, valstybės narės imasi visų tinkamų priemonių, kad užtikrintų, jog 9 straipsnio 3 ir 4 dalys būtų taikomos visoms likusioms bendrosioms ar individualioms naudojimo teisėms ir elektroninėms ryšio paslaugoms skirto spektro paskyrimams, kurie galiojo 2011 m. gegužės 25 d.

3. Taikydamos šį straipsnį valstybės narės imasi tinkamų priemonių sąžiningai konkurencijai skatinti.

4. Priemonės, priimtose taikant šį straipsnį nesuteikia naujos naudojimo teisės todėl joms netaikomos atitinkamos Direktyvos 2002/20/EB (Leidimų direktyva) 5 straipsnio 2 dalies nuostatos.

9b straipsnis

Individualių radijo dažnių naudojimo teisių perdavimas ar nuoma

1. Valstybės narės užtikrina, kad įmonės, laikydamosi nacionalinių radijo dažnių naudojimo teisių sąlygų, pagal nacionalines procedūras galėtų kitoms įmonėms perduoti arba išnuomoti individualias radijo dažnių naudojimo teises juostose, kuriose tai daryti numatyta pagal 3 dalį priimtose įgyvendinimo priemonėse.

Valstybės narės gali numatyti, kad pagal valstybių narių įstatymuose nustatytas procedūras įmonės kitoms įmonėms perduotų arba išnuomotų kitų radijo dažnių juostų individualias radijo dažnių naudojimo teises.

Individualioms radijo dažnių naudojimo teisėms nustatytos sąlygos po šių teisių perdavimo arba nuomos nesikeičia, išskyrus atvejus, kai nacionalinė kompetentinga institucija nustato kitaip.

Valstybės narės taip pat gali nuspręsti, kad šios dalies nuostatos gali būti netaikomos tais atvejais, jei individualios radijo dažnių naudojimo teisės įmonei iš pradžių suteiktos nemokamai.

2. Valstybės narės užtikrina, kad apie įmonės ketinimą perduoti teises naudoti radijo dažnius, taip pat apie faktinį jų perdavimą, pagal nacionalines procedūras būtų pranešta kompetentingai nacionalinei institucijai, atsakingai už individualių naudojimo teisių suteikimą, ir kad apie tai būtų paskelbta viešai. Jeigu radijo dažnio naudojimas buvo suderintas taikant Sprendimą Nr. 676/2002/EB (Sprendimą dėl radijo spektro) arba kitas Bendrijos priemones, toks perdavimas turi atitikti tokį suderintą naudojimą.

3. Komisija gali partvirtinti atitinkamų įgyvendinamųjų priemonių, kad būtų nustatytos dažnių juostos, kurių radijo dažnių naudojimo teises įmonės gali perleisti arba išnuomoti vienos kitoms. Šios priemonės neapima dažnių, kurie naudojami transliavimui.

Techninės įgyvendinamosios priemonės, skirtos šios direktyvos neesminėms nuostatomis iš dalies pakeisti ją papildant, tvirtinamos laikantis 22 straipsnio 3 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.“;

12. 10 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 ir 2 dalys pakeičiamos taip:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos kontroliuotų visų nacionalinių numeracijos išteklių naudojimo teisių suteikimą ir nacionalinių numeracijos planų valdymą. Valstybės narės užtikrina, kad visoms viešai prieinamoms elektroninių ryšių paslaugoms būtų teikiama pakankamai numerių ir numerių intervalų. Nacionalinės reguliavimo institucijos nustato nacionalinių numeracijos išteklių naudojimo teisių suteikimo objektyvią, skaidrią ir nediskriminacinę tvarką.

2. Nacionalinės reguliavimo institucijos užtikrina, kad nacionaliniai numeracijos planai ir procedūros būtų taikomi vienodai visiems viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjams. Svarbiausia valstybės narės užtikrina, kad įmonė, kuriai buvo suteikta teisė naudotis numerių intervalu, nediskriminuotų kitų elektroninių ryšių paslaugų teikėjų nustatydamą numerių sekas, kuriomis pasiekiamos jų paslaugos.“;

b) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Valstybės narės remia konkrečių numerių ar numeracijos intervalų suderinimą Bendrijoje, jei tuo kartu skatinamas vidaus rinkos veikimas ir visoje Europoje teikiamų paslaugų plėtojimas. Komisija gali šiuo klausimu imtis atitinkamų techninių įgyvendinamųjų priemonių.

Šios priemonės, skirtos šios direktyvos neesminėms nuostatomis iš dalies pakeisti ją papildant, patvirtinamos laikantis 22 straipsnio 3 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.“;

13. 11 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies trečia įtrauka pakeičiama taip:

„— nedelsdama ir be jokios diskriminacijos veiktų laikydamosi paprastos, veiksmingos, skaidrios ir viešai prieinamos tvarkos ir bet kuriuo atveju priimtų sprendimą per šešis mėnesius nuo paraiškos pateikimo, išskyrus ekspropriacijos atvejus, ir“;

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai viešosioms ar vietinės valdžios institucijoms nuosavybės teise priklauso ar jos kontroliuoja įmonės, teikiančias viešuosius elektroninių ryšių tinklus ir (arba) viešai prieinamas elektroninių ryšių paslaugas, 1 dalyje nurodytų teisių suteikimo funkcija ir su nuosavybe ar kontrole susijusi veikla būtų veiksmingai struktūriškai atskirtos.“;

14. 12 straipsnis pakeičiamas taip:

„12 straipsnis

Elektroninių ryšių tinklų teikėjų bendra vieta ir bendras tinklo komponentų ir su jais susijusių įrenginių naudojimas

1. Kai elektroninių ryšių tinklus teikianti įmonė pagal nacionalinius įstatymus turi teisę įrengti įrenginius valstybinėje ar privačioje nuosavybėje, virš jos ar po ja, arba gali pasinaudoti nuosavybės eksproprijavimo ar naudojimo tvarka, nacionalinės reguliavimo institucijos, visiškai atsižvelgdamos į proporcingumo principą, turi galimybę nustatyti, kad tokie įrenginiai ar nuosavybė, įskaitant, *inter alia*, pastatus ar įėjimus į pastatus, pastatų elektros laidų sistemas, stiebus, antenas, bokštus ir kitas atramines konstrukcijas, kanalus, vamzdynus, šulinius, skirstymo spintas, būtų naudojami bendrai.

2. Valstybės narės gali reikalauti, kad 1 dalyje nurodyti teisių turėtojai bendrai naudotųsi įrenginiais ar nuosavybe (įskaitant fizinę bendrą vietą) arba imtųsi priemonių viešųjų darbų koordinavimui palengvinti, kad būtų apsaugota aplinka, visuomenės sveikata, užtikrintas visuomenės saugumas arba kad būtų atsižvelgiama į miesto ir šalies planavimo tikslus ir tik po tinkamo viešųjų konsultacijų laikotarpio, per kurį visoms suinteresuotosioms šalims suteikiama galimybė pareikšti nuomonę. Į tokius bendro naudojimo ar koordinavimo susitarimus gali būti įtrauktos taisyklės dėl įrenginių ar nuosavybės bendro naudojimo sąnaudų pasidalijimo.

3. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinėms reguliavimo institucijoms taip pat būtų suteikti įgaliojimai po tinkamo viešųjų konsultacijų laikotarpio, per kurį visoms suinteresuotosioms šalims suteikiama galimybė pareikšti nuomonę, nustatyti 1 dalyje nurodytiems teisių turėtojams ir (arba) pastatų elektros laidų sistemų savininkams įpareigojimus bendrai naudotis šiomis sistemomis pastatų viduje arba iki pirmojo koncentracijos arba skirstymo taško, jei jis yra pastato išorėje, tais atvejais, jei naujos tokios pačios infrastruktūros kūrimas ekonominiu požiūriu neveiksmingas arba fiziškai nepraktiškas. Į tokius bendro naudojimo ir koordinavimo susitarimus gali būti įtrauktos įrenginių ar nuosavybės bendro naudojimo sąnaudų, kurios prirėkus koreguojamos atsižvelgiant į riziką, pasidalijimo taisyklės.

4. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos nacionalinės reguliavimo institucijos galėtų reikalauti, jog įmonės teiktų būtiną informaciją, jei kompetentingos institucijos to prašo, kad šios institucijos kartu su nacionalinėms reguliavimo institucijomis galėtų nustatyti 1 dalyje nurodytų įrenginių pobūdžio, prieinamumo bei geografinės buvimo vietos išsamų sąrašą ir pateiktų jį suinteresuotosioms šalims.

5. Pagal šį straipsnį nacionalinių reguliavimo institucijų taikomos priemonės turi būti objektyvios, skaidrios, nediskriminacinės ir proporcingos. Jei įmanoma, šios priemonės turi būti įgyvendinamos derinant su vietos valdžios institucijomis.“;

15. Įterpiamas šis skyrius:

„IIIa SKYRIUS

TINKLŲ IR PASLAUGŲ SAUGUMAS IR VIENTISUMAS

13a straipsnis

Saugumas ir vientisumas

1. Valstybės narės užtikrina, kad įmonės, teikiančios viešuosius ryšių tinklus ar viešai prieinamas elektroninių ryšių paslaugas, imtųsi tinkamų techninių ir organizacinių priemonių teikiamų tinklų ir paslaugų saugumui kylančios rizikos tinkamam valdymui užtikrinti. Atsižvelgiant į naujausius technikos laimėjimus, šiomis priemonėmis užtikrinamas saugumo lygis, atitinkantis atsiradusią riziką. Visų pirma imama si priemonių siekiant užkirsti kelią su saugumu susijusiems incidentams arba sumažinti jų poveikį paslaugų gavėjams ir sujungtiams tinklams.

2. Valstybės narės užtikrina, kad įmonės, teikiančios viešuosius ryšių tinklus, imtųsi visų tinkamų priemonių savo tinklų vientisumui garantuoti, ir tokiu būdu užtikrintų šiais tinklais teikiamų paslaugų nepertraukiamumą.

3. Valstybės narės užtikrina, kad įmonės, teikiančios viešuosius ryšių tinklus ar viešai prieinamas elektroninių ryšių paslaugas, praneštų kompetentingai nacionalinei reguliavimo institucijai apie saugumo ar vientisumo pažeidimus, kurie turėjo didelės įtakos tinklų veikimui arba paslaugų teikimui.

Prirėkus atitinkama nacionalinė reguliavimo institucija praneša kitų valstybių narių nacionalinėms reguliavimo institucijoms ir Europos tinklų ir informacijos apsaugos agentūrai (ENISA). Atitinkama nacionalinė reguliavimo institucija gali informuoti visuomenę arba reikalauti, kad tai padarytų įmonės, jei ji nustato, kad pažeidimo atskleidimas atitinka visuomenės interesus.

Kartą per metus atitinkama nacionalinė reguliavimo institucija pateikia Komisijai ir ENISA apibendrintą pagal šią dalį gautų pranešimų ir įvykdytų veiksmų ataskaitą.

4. Komisija, atidžiai atsižvelgdama į ENISA nuomonę, gali patvirtinti tinkamas technines įgyvendinamąsias priemones, kad suderintų 1, 2 ir 3 dalyse nurodytas priemones, įskaitant priemones, kuriomis apibrėžiamos aplinkybės, forma ir procedūros, taikomos nustatant pranešimo reikalavimus. Šios techninės įgyvendinamosios priemonės bus kuo labiau grindžiamos Europos ir tarptautiniais standartais ir nekludės valstybėms narėms patvirtinti papildomus reikalavimus siekiant 1 ir 2 dalyse nurodytų tikslų.

Šios įgyvendinamosios priemonės, skirtos šios direktyvos esminėms nuostatomis iš dalies pakeisti ją papildant, patvirtinamos laikantis 22 straipsnio 3 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

13b straipsnis

Įgyvendinimas ir vykdymo užtikrinimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų įgaliojimą duoti privalomus nurodymus, įskaitant ir tuos, kurie susiję su įgyvendinimo terminu, įmonėms, teikiančioms viešuosius ryšių tinklus arba viešai prieinamas elektroninių ryšių paslaugas, tam, kad būtų įgyvendintas 13a straipsnis.

2. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų įgaliojimą reikalauti, kad įmonės, teikiančios viešuosius ryšių tinklus arba viešai prieinamas elektroninių ryšių paslaugas:

- a) teiktų informaciją, reikalingą paslaugų ir tinklų saugumui ir (arba) vientisumui įvertinti, įskaitant dokumentus, susijusius su jų saugumo politika ir
- b) leistų kvalifikuotai nepriklausomai įstaigai arba kompetentingai nacionalinei institucijai atlikti jų saugumo auditą ir pateiktų šio audito rezultatus nacionalinei reguliavimo institucijai. Audito išlaidas apmoka įmonė.

3. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų visus reikalingus įgaliojimus tirti nurodymų nesilaikymo atvejus, taip pat atvejus, susijusius su nesilaikymo poveikiu tinklų saugumui ir vientisumui.

4. Šios nuostatos nepažeidžia šios direktyvos 3 straipsnio.“;

16. 14 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Kai įmonė turi didelę įtaką tam tikroje rinkoje (pirminėje rinkoje), gali būti laikoma, kad ji turi didelę įtaką rinkoje ir glaudžiai susijusioje rinkoje (antrinėje rinkoje), jei tų dviejų rinkų ryšiai yra tokie, kad įtaka pirminėje rinkoje daro poveikį jos įtakai antrinėje rinkoje ir taip dar labiau sustiprėja įmonės įtaka rinkoje. Todėl priemonės padėčiai ištaisyti, kuriomis siekiama užkirsti kelią tokiam įtakos sustiprėjimui, gali būti taikomos antrinėje rinkoje pagal Direktyvos 2002/19/EB (toliau – Prieigos direktyva) 9, 10, 11 ir 13 straipsnius, o tais atvejais, kai paaiškėja, jog tokios priemonės yra nepakankamos, priemonės padėčiai ištaisyti gali būti taikomos pagal Direktyvos 2002/22/EB (toliau – Universaliųjų paslaugų direktyva) 17 straipsnį.“;

17. 15 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

- a) Antraštė pakeičiama taip:

„Rinkų nustatymo ir apibrėžimo procedūra“;

- b) 1 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„1. Po viešųjų konsultacijų, įskaitant konsultacijas su nacionalinėmis reguliavimo institucijomis, bei atidžiai atsižvelgdama į EERRI nuomonę, Komisija, laikydama 22 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros, priima rekomendaciją dėl atitinkamų produktų ir paslaugų rinkų (toliau – rekomendacija). Rekomendacijoje bus nurodytos tos elektroninių ryšių sektoriaus produktų ir paslaugų rinkos, kurių charakteristikos pagrįstai leidžia joms taikyti specifines direktyvose nurodytus reglamentuojančio pobūdžio įpareigojimus, jų netaikant rinkoms, kurios konkrečiais atvejais gali būti apibrėžtos pagal konkurencijos teisę. Komisija rinkas apibrėžia pagal konkurencijos teisės principus.“;

- c) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Atidžiai atsižvelgdamos į rekomendaciją ir gaires, nacionalinės reguliavimo institucijos pagal nacionalines aplinkybes ir konkurencijos teisės principus apibrėžia atitinkamas rinkas, pirmiausia atitinkamas geografines rinkas savo teritorijoje. Prieš apibrėždamos rinkas, kurios skiriasi nuo rekomendacijoje apibrėžtų rinkų, nacionalinės reguliavimo institucijos laikosi 6 ir 7 straipsniuose nurodytos tvarkos.“;

- d) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Pasikonsultavusi, įskaitant konsultacijas su nacionalinėmis reguliavimo institucijomis, Komisija, atidžiai atsižvelgdama į EERRI nuomonę ir laikydama 22 straipsnio 3 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu gali priimti sprendimą, nustatantį transnacionalines rinkas.“;

18. 16 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 ir 2 dalys pakeičiamos taip:

„1. Nacionalinės reguliavimo institucijos atlieka atitinkamų rinkų tyrimą, atsižvelgdamos į rekomendacijoje nustatytas rinkas ir atidžiai atsižvelgdamos į gaires. Valstybės narės užtikrina, kad šis tyrimas atitinkamais atvejais būtų atliekamas kartu su nacionalinėmis konkurencijos institucijomis.

2. Tais atvejais, kai pagal šio straipsnio 3 ar 4 dalis, Direktyvos 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyva) 17 straipsnį arba pagal Direktyvos 2002/19/EB (Priėgigos direktyva) 8 straipsnį reikalaujama, kad nacionalinė reguliavimo institucija nustatytų, ar įmonėms reikia skirti, palikti galioti, pakeisti ar panaikinti įpareigojimus, ji, remdamasi šio straipsnio 1 dalyje nurodytu tyrimu, turi nustatyti, ar konkurencija atitinkamoje rinkoje yra veiksminga.“;

b) 4, 5 ir 6 dalys pakeičiamos taip:

„4. Jei nacionalinė reguliavimo institucija nustato, kad atitinkamoje rinkoje nėra veiksmingos konkurencijos, ji pagal 14 straipsnį nustato įmones, atskirai arba kartu su kitomis įmonėmis turinčias didelę įtaką toje rinkoje, ir nacionalinė reguliavimo institucija joms nustato atitinkamus konkrečius šio straipsnio 2 dalyje minėtus reglamentuojančio pobūdžio įpareigojimus, arba jei jie jau nustatyti, juos palieka galioti ar iš dalies pakeičia.

5. 15 straipsnio 4 dalyje minimame sprendime minėtų transnacionalinių rinkų atveju rinkos tyrimą atitinkamos nacionalinės reguliavimo institucijos atlieka kartu, atidžiai atsižvelgdamos į gaires, ir bendrai sprendžia, ar pradėti taikyti, palikti galioti, keisti ar panaikinti šio straipsnio 2 dalyje minėtus reglamentuojančio pobūdžio įpareigojimus.

6. Pagal šio straipsnio 3 ir 4 dalis taikant priemones laikomasi 6 ir 7 straipsniuose nurodytos tvarkos. Nacionalinės reguliavimo institucijos atlieka atitinkamos rinkos tyrimą ir praneša apie atitinkamą planuojamą priemonę pagal 7 straipsnį:

a) per trejus metus nuo ankstesnės su šia rinka susijusios priemonės patvirtinimo. Tačiau išimtiniais atvejais šis laikotarpis gali būti pratęstas ne daugiau negu trejais papildomais metais, jei nacionalinė reguliavimo institucija Komisijai praneša apie siūlomo pratęsimo priežastis, o Komisija per vieną mėnesį nuo pranešimo apie pratęsimą nepareiškia prieštaravimų;

b) tų rinkų, apie kurias anksčiau nebuvo pranešta Komisijai, atveju – per dvejus metus po patikslintos rekomendacijos dėl atitinkamų rinkų priėmimo arba

c) naujųjų valstybių narių, kurios įstojo į Sąjungą, atveju – per dvejus metus po jų įstojimo.“;

c) pridedama ši dalis:

„7. Jeigu nacionalinė reguliavimo institucija nepabaiigia rekomendacijoje nurodytos atitinkamos rinkos tyrimo per 6 dalyje nustatytą terminą, EERRI, esant prašymui, padeda atitinkamai nacionalinei reguliavimo institucijai pabaigti konkrečios rinkos tyrimą ir nustatyti taikytinus konkrečius įpareigojimus. Gavusi pagalbą, atitinkama nacionalinė reguliavimo institucija per šešis mėnesius praneša Komisijai apie planuojamą priemonę pagal 7 straipsnį.“;

19. 17 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies pirmajame sakinyje žodis „standartų“ pakeičiamas žodžiais „neprivalomų standartų“;

b) 2 dalies trečia pastraipa pakeičiama taip:

„Jei tokių standartų ir (arba) specifikacijų nėra, valstybės narės skatina įgyvendinti Tarptautinės telekomunikacijų sąjungos (angl. ITU), Europos pašto ir telekomunikacijų administracijų konferencijos (angl. CEPT), Tarptautinės standartizacijos organizacijos (ISO) ir Tarptautinės elektrotechnikos komisijos (angl. IEC) priimtus tarptautinius standartus ir rekomendacijas.“;

c) 4 ir 5 dalys pakeičiamos taip:

„4. Tais atvejais, kai Komisija ketina tam tikrų standartų ir (arba) specifikacijų įgyvendinimą padaryti privalomą, ji apie tai paskelbia pranešimą Europos Sąjungos Oficialiajame leidinyje ir paragina visas suinteresuotas šalis viešai pareikšti pastabas. Komisija imasi tinkamų įgyvendinamųjų priemonių ir atitinkamų standartų įgyvendinimą paskelbia privalomą, o Europos Sąjungos Oficialiajame leidinyje skelbiamame standartų ir (arba) specifikacijų sąrašė juos pavadina privalomaisiais standartais.

5. Kai Komisija mano, kad 1 dalyje minėti standartai ir (arba) specifikacijos nebeprisideda prie suderinto elektroninių ryšių paslaugų teikimo arba kad jie nebetenkina vartotojų poreikių ar klaido technologijų plėtotei, Komisija, laikydamasi 22 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros, išbraukia juos iš 1 dalyje minėto standartų ir (arba) specifikacijų sąrašė.“;

d) 6 dalyje žodžiai „22 straipsnio 3 dalyje nurodyta tvarka išbraukia juos iš 1 dalyje minėto standartų ir (arba) specifikacijų sąrašė“ pakeičiami žodžiais „imasi atitinkamų įgyvendinimo priemonių ir iš 1 dalyje minėto standartų ir (arba) specifikacijų sąrašė šiuos standartus ir (arba) specifikacijas išbraukia“;

e) Įterpiama ši 6a dalis:

„6a. 4 ir 6 dalyje nurodytos įgyvendinamosios priemonės, skirtos neesminėms šios direktyvos nuostatomis iš dalies pakeisti ją papildant, priimamos taikant 22 straipsnio 3 dalyje numatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.“;

20. 18 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalyje įterpiamas šis c punktas:

„c) teikėjus, teikiančius skaitmeninės televizijos paslaugas ir įrangą, bendradarbiauti teikiant neįgaliems galutiniams paslaugų gavėjams sąveikias televizijos paslaugas.“;

b) 3 dalis išbraukiama;

21. 19 straipsnis pakeičiamas taip:

„19 straipsnis

Suderinimo procedūros

1. Nepažeidžiant šios direktyvos 9 straipsnio ir Direktyvos 2002/20/EB (toliau – Leidimų direktyva) 6 ir 8 straipsnių, jei Komisija nustato, kad nacionalinės reguliavimo institucijos skirtingai atlieka šioje direktyvoje ir specialiosiose direktyvose nurodytas reguliavimo užduotis ir dėl to gali kilti kliūčių vidaus rinkai, Komisija, atidžiai atsižvelgdama į EERRI nuomonę, gali priimti rekomendaciją arba sprendimą dėl suderinto šios direktyvos ir specialiųjų direktyvų nuostatų taikymo tam, kad būtų įgyvendinami 8 straipsnyje išdėstyti tikslai.

2. Priimdama rekomendaciją pagal 1 dalį, Komisija laikosi 22 straipsnio 2 dalyje nurodytos patiriamosios procedūros.

Valstybės narės užtikrina, kad atlikdamos užduotis nacionalinės reguliavimo institucijos atidžiai atsižvelgtų į šias rekomendacijas. Jei nacionalinė reguliavimo institucija nusprendžia rekomendacijos nesilaikyti, ji apie tai praneša Komisijai pagrįsdama savo poziciją.

3. Pagal 1 dalį priimti sprendimai gali apimti tik suderinto arba koordinuoto metodo, kuris taikomas sprendžiant toliau išvardytus klausimus, nustatymą:

a) tais atvejais, kai nacionalinės reguliavimo institucijos, taikydamos 15 ir 16 straipsnių nuostatas ir reguliuodamos elektroninių ryšių rinkas, nenuosekliai taiko bendruosius reguliavimo metodus, taigi kyla kliūčių vidaus rinkai. Šie sprendimai nėra susiję su nacionalinių reguliavimo institucijų specialiaisiais pranešimais pagal 7a straipsnį.

Tokiu atveju Komisija pateikia sprendimo projektą tik:

— praėjus mažiausiai dviem metams po Komisijos rekomendacijos, skirtos tai pačiai problemai spręsti, priėmimo, ir

— atidžiai atsižvelgdama į EERRI nuomonę dėl tokio sprendimo priėmimo tvarkos, kurią, Komisijos prašyta, EERRI pateikia per 3 mėn.;

b) numeracijos, įskaitant numerių intervalus, numerių ir identifikatorių perkėlimo, numerių ir adresų transliavimo sistemų ir prieigos prie 112 skubios pagalbos iškvietimo tarnybų klausimus.

4. 1 dalyje minėtas sprendimas, kuriuo siekiama iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, priimamas taikant 22 straipsnio 3 dalyje nustatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

5. EERRI gali savo iniciatyva patarti Komisijai, ar turėtų būti patvirtinta priemonė pagal 1 dalį“;

22. 20 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Tais atvejais, kai dėl galiojančių įpareigojimų pagal šią direktyvą ar specialiąsias direktyvas tarp įmonių, teikiančių elektroninių ryšių tinklus ar paslaugas valstybėje narėje arba tarp tokių įmonių ir kitų įmonių valstybėje narėje, kurios naudojasi panaudos prievolėmis ir (arba) tarpusavio sąsaja pagal šią direktyvą ar specialiąją direktyvą, kyla ginčas, atitinkama nacionalinė reguliavimo institucija bet kurios ginčo šalies prašymu ir nepažeisdama 2 dalies nuostatų priima sprendimą, įpareigojantį išspręsti ginčą per kuo trumpesnę laiką, bet kuriuo atveju per keturis mėnesius, išskyrus ypatingas aplinkybes. Atitinkama valstybė narė reikalauja, kad visos šalys visapusiškai bendradarbiautų su nacionaline reguliavimo institucija.“;

23. 21 straipsnis pakeičiamas taip:

„21 straipsnis

Tarpvalstybinių ginčų sprendimas

1. Jei tarp šalių skirtingose valstybėse narėse kyla ginčas dėl šios direktyvos ar specifinių direktyvų, ir kai ginčas priklauso kelių valstybių narių nacionalinių reguliavimo institucijų kompetencijai, taikomos šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalių nuostatos.

2. Ginčą atitinkamoms nacionalinėms reguliavimo institucijoms spręsti gali pateikti bet kuri šalis. Kompetentingos nacionalinės reguliavimo institucijos koordinuoja savo pastangas ir turi teisę konsultuotis su EERRI, kad ginčas būtų išspręstas darniai pagal 8 straipsnyje išdėstytus tikslus.

Bet kokie įpareigojimai, kuriuos įmonėms taiko nacionalinės reguliavimo institucijos, sprendžiant ginčus atitinka šią direktyvą ir specifines direktyvas.

Nacionalinės reguliavimo institucijos, kurios yra kompetentingos spręsti tokį ginčą, gali paprašyti EERRI priimti nuomonę dėl veiksmų, kurių turi būti imtasi pagal Pagrindų direktyvos ir (arba) specialiųjų direktyvų nuostatas ginčui išspręsti.

Jeigu toks prašymas pateikiamas EERRI, visos nacionalinės reguliavimo institucijos, kurios yra kompetentingos spręsti bet kurį ginčo aspektą, prieš imdamosi veiksmų ginčui išspręsti, laukia, kol EERRI priims nuomonę. Tai neapriboja nacionalinių reguliavimo institucijų galimybes prireikus imtis skubių priemonių.

Bet kokie ginčą sprendžiančios nacionalinės reguliavimo institucijos įmonei nustatyti įpareigojimai turi atitikti šios direktyvos arba specialiųjų direktyvų nuostatas, o juos nustatant atidžiai atsižvelgiama į EERRI priimtą nuomonę.

3. Valstybės narės gali numatyti galimybę kompetentingoms nacionalinėms reguliavimo institucijoms kartu atsisaikyti spręsti ginčą, kai veikia kiti mechanizmai, įskaitant tarpininkavimą, kurie geriau ir laiku pagal 8 straipsnio nuostatas išspręstų ginčą.

Apie tai jos nedelsdamos praneša šalims. Jei per keturis mėnesius ginčas neišspręstas ir nukentėjusioji šalis jo neperduoda teismui, nacionalinės reguliavimo institucijos bet kurios šalies prašymu koordinuoja savo pastangas ginčą išspręsti pagal 8 straipsnio nuostatas ir atidžiai atsižvelgdamos į EERRI priimtą nuomonę.

4. Šio straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka netrukdo bet kuriai šaliai pateikti ieškinį.“;

24. Įterpiamas šis 21a straipsnis:

„21a straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės nustato taisykles dėl sankcijų, taikomų už nacionalinių nuostatų, priimtų remiantis šia direktyva ir specifinėmis direktyvomis, pažeidimus, ir imasi visų būtinų priemonių jų įgyvendinimui užtikrinti. Numatytos sankcijos turi būti tinkamos, veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios. Valstybės narės praneša apie šias nuostatas Komisijai vėliausiai iki 2011 m. gegužės 25 d. ir nedelsdamos praneša jai apie visus vėlesnius tų nuostatų pakeitimus.“;

25. 22 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Darant nuorodą į šią dalį, taikomos Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į to sprendimo 8 straipsnio nuostatas.“;

b) 4 dalis išbraukiama;

26. 27 straipsnis išbraukiamas;

27. I priedas išbraukiamas;

28. II priedas pakeičiamas taip:

„II PRIEDAS

Kriterijai, kuriuos turi taikyti nacionalinės reguliavimo institucijos, vertindamos bendrą dominuojančią padėtį pagal 14 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą.

Laikoma, kad dviejų ar daugiau įmonių bendra padėtis yra dominuojanti, kaip apibrėžta 14 straipsnyje, jei, net ir nesant tarp jų struktūrinių ar kitokių ryšių, jos veikia rinkoje, kurioje nėra veiksmingos konkurencijos ir kurioje nėra vienos įmonės, turinčios didelę įtaką rinkai. Remiantis galiojančiais Bendrijos teisės aktais ir Europos Bendrijų Teisingumo Teismo praktika bendros dominuojančios padėties klausimu, tokia padėtis greičiausiai susidarytų koncentruotoje rinkoje, kuriai būdingos tam tikros savybės, iš kurių elektroninių ryšių srityje labiausiai būtų tikėtinos šios:

- mažas paklausos elastingumas,
- panašios rinkos dalys,
- didelės teisinės ir ekonominės patekimo į rinką kliūtys,
- vertikalioji integracija ir kolektyvinis atsisakymas vykdyti tiekimą,
- kompensuojamos perkamosios galios nebuvimas,
- potencialios konkurencijos nebuvimas.

Čia pateiktas sąrašas yra orientacinis ir nėra baigtinis, o kriterijai nėra išsamūs. Sąrašas tik iliustruoja, kokius įrodymus galima naudoti teigiant, kad egzistuoja bendra dominuojanti padėtis.“

2 straipsnis

Direktyvos 2002/19/EB (Prieigos direktyvos) pakeitimai

Direktyva 2002/19/EB iš dalies keičiama taip:

1. 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) a punktas pakeičiamas taip:

„a) „panauda“ – įmonės teisė naudotis kitos įmonės įrenginiais ir (arba) paslaugomis apibrėžtomis sąlygomis išskirtiniu ar neišskirtiniu pagrindu elektroninių ryšių paslaugoms, informacinės visuomenės paslaugoms teikti, be kita ko, tais atvejais, kai jomis naudojama siekiant teikti informacinės visuomenės paslaugas arba transliacijų turinio paslaugas. Ji apima, *inter alia*, teisę naudotis tinklo elementais ir susijusiais įrenginiais, kurie gali sujungti įrangą fiksuoto ir nefiksuoto ryšio priemonėmis (pirmiausia – tai teisė naudotis vietos linija ir įrenginiais bei paslaugomis, būtinomis elektroninių ryšių paslaugoms vietos linija teikti); teisę naudotis fizine infrastruktūra, įskaitant pastatus, kabelių kanalus ir stiebus; teisę naudotis atitinkamomis programinės įrangos sistemomis, įskaitant veiklos palaikymo sistemas; teisę naudotis informacijos sistemomis ar duomenų bazėmis, skirtomis išankstinių užsakymų, teikimo, užsakymo, priežiūros ir remonto prašymų bei sąskaitų rengimui; teisę naudotis numerių susiejimo ar lygiavertės funkcijas atliekančiomis sistemomis; teisę naudotis fiksuotojo ir judriojo ryšio tinklais, visų pirma tarptinklinio ryšio paslaugoms teikti; teisę naudotis kontroliuojamo prisijungimo sistemomis skaitmeninės televizijos paslaugoms teikti; ir teisę naudotis virtualaus tinklo paslaugomis.“;

b) e punktas pakeičiamas taip:

„e) „vietinė linija“ – fizinė linija, jungianti tinklo galinį tašką su viešojo fiksuoto elektroninio ryšio tinklo skirstomuoju stovu ar ekvivalentinius įrenginius.“;

2. 4 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Siekiant užtikrinti paslaugų teikimą ir sąveiką visoje Bendrijoje, viešųjų ryšių tinklų operatoriai turi teisę, o, gavę kitų pagal Direktyvos 2002/20/EB (Leidimų direktyva) 4 straipsnį taip pat įgaliotų įmonių prašymą, yra įpareigoti derėtis dėl tarpusavio sujungimo viešai prieinamų elektroninių ryšių paslaugoms teikti. Operatoriai kitoms įmonėms panaudą ir sujungimą teikia tokiomis sąlygomis, kurios atitinka nacionalinės reguliavimo institucijos jiems nustatytus įpareigojimus pagal 5–8 straipsnius“;

3. 5 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis iš dalies pakeičiama taip:

i) pirma pastraipa pakeičiama taip:

„1. Nacionalinės reguliavimo institucijos, siekdamos Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 8 straipsnyje išdėstytų tikslų, skatina ir atitinkamai atvejais užtikrina pagal šios direktyvos nuostatas pakankamą panaudą ir sujungimą bei paslaugų sąveiką, vykdydamos savo pareigas taip, kad būtų skatinamas veiklos efektyvumas, tviri konkurencija, veiksmingos investicijos ir inovacijos ir kuo didesnė nauda galutiniams paslaugų gavėjams.“;

ii) įterpiamas šis punktas:

„ab) pateisinamais atvejais ir tokiu mastu, koks būtinas, įpareigojimus įmonėms, kurios kontroliuoja prieigą prie galutinių paslaugų gavėjų, kad jos galėtų teikti sąveikiąsias paslaugas.“;

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Pagal 1 dalį nustatomi įpareigojimai ir sąlygos turi būti objektyvūs, skaidrūs, proporcingi ir nediskriminuojantys; jie turi būti įgyvendinami Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 6, 7 ir 7a straipsniuose nustatyta tvarka.“;

c) 3 dalis išbraukiama;

d) 4 dalis pakeičiama taip:

„3. 1 dalyje paminėtu panaudos ir sujungimo aspektu valstybės narės užtikrina, kad nacionalinei reguliavimo institucijai būtų suteikti įgaliojimai įsikišti savo iniciatyva, kai tai pateisinama siekiant užtikrinti Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 8 straipsnio politikos tikslus, laikantis šios direktyvos nuostatų ir Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 6, 7, 20 ir 21 straipsniuose nurodytos tvarkos.“;

4. 6 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Atsižvelgdama į rinkos raidą ir technologinę pažangą, Komisija gali priimti įgyvendinimo priemones, kad iš dalies pakeistų I priedą. Priemonės, skirtos neesminėms šios direktyvos nuostatomis iš dalies pakeisti, tvirtinamos laikantis 14 straipsnio 3 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.“;

5. 7 straipsnis išbraukiamas;

6. 8 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalyje žodžiai „9–13 straipsniuose“ pakeičiami žodžiais „9–13a straipsniuose“;

b) 3 dalis iš dalies keičiama taip:

i) pirma pastraipa iš dalies keičiama taip:

— pirmoje įtraukoje žodžiai „5 straipsnio 1 ir 2 dalių bei 6 straipsnio“ pakeičiami žodžiais „5 straipsnio 1 dalies ir 6 straipsnio“;

- antroje įtraukoje žodžiai „1997 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 97/66/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos telekomunikacijų sektoriuje“ (*) pakeičiami žodžiais „2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių) (**)

(*) OL L 24, 1998 1 30, p. 1.

(**) OL L 201, 2002 7 31, p. 37.“;

- ii) antra pastraipa pakeičiama taip:

„Išimtinėmis aplinkybėmis, kai nacionalinė reguliavimo institucija ketina operatoriams, turintiems didelę įtaką rinkoje, nustatyti kitus, 9–13 straipsniuose nenurodytus priegigos ar sujungimo įpareigojimus, ji tokią prašymą pateikia Komisijai. Komisija atidžiai atsižvelgia į Europos elektroninių ryšių reguliuotojų institucijos (EERRI) (*) nuomonę. Komisija, laikydamasi 14 straipsnio 2 dalyje nustatytos tvarkos, priima sprendimą, kuriuo nacionalinei reguliavimo institucijai leidžia ar neleidžia taikyti tokias priemones.

(*) 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1211/2009 [dėl Europos elektroninių ryšių reguliuotojų institucijos (EERRI) ir Biuro įsteigimo]“;

7. 9 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

- a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Pagal 8 straipsnio nuostatas nacionalinės reguliavimo institucijos gali nustatyti panaudai ir (arba) sujungimui taikomus skaidrumo įpareigojimus ir reikalauti, kad operatoriai viešai skelbtų konkrečią informaciją, kaip, pavyzdžiui, apskaitos informacija, techninės specifikacijos, tinklo charakteristikos, paslaugų teikimo ir naudojimo sąlygos, įskaitant bet kokias priegigos prie paslaugų ir programų ir (arba) jų naudojimo suvaržymo sąlygas, jei tokias sąlygas leidžia taikyti valstybės narės, laikydamasi Bendrijos teisės aktų, bei kainas.“;

- b) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Nepaisydamos 3 dalies, kai operatoriui pagal 12 straipsnį taikomas įpareigojimas, susijęs su didmeniniu pagrindu teikiama tinklo infrastruktūros panauda, nacionalinės reguliavimo institucijos užtikrina, kad būtų skelbiamas standartinis pasiūlymas, kuriame būtų bent tie elementai, kurie nurodyti II priede.“;

- c) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Komisija gali priimti reikalingus II priedo pakeitimus tam, kad pritaikytų šį priedą prie technologinės pažangos ir rinkos raidos. Priemonės, skirtos neesminėms šios direktyvos nuostatomis iš dalies pakeisti, tvirtinamos laikantis 14 straipsnio 3 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu. EERRI gali padėti Komisijai įgyvendinti šioje dalyje nurodytas nuostatas.“;

8. 12 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

- a) 1 dalies a punktas pakeičiamas taip:

„a) suteiktų trečiosioms šalims konkrečių tinklo elementų ir (arba) priemonių panaudą, įskaitant šiuo metu neveikiančių tinklo dalių panaudą ir (arba) atsiotos vietinės linijos panaudą, tam, kad, *inter alia*, būtų sudarytos sąlygos pasirinkti ir (arba) iš anksto pasirinkti operatorių ir (arba) pateikti pasiūlymą dėl abonento linijų perpardavimo“;

- b) 1 dalies f punktas pakeičiamas taip:

„f) leistų naudotis bendra vieta ar kitaip bendrai naudotis įrenginiais“;

- c) 1 dalis papildoma j punktu:

„j) teiktų susijusių paslaugų, pavyzdžiui, tapatybės, vietos ir prisijungimo statuso nustatymo, panaudą“;

- d) 2 dalies įvadinė frazė ir a punktas pakeičiami taip:

„2. Kai nacionalinės reguliavimo institucijos svarsto 1 dalyje nurodytus įpareigojimus, ypač kai jos vertina, kaip tokius įpareigojimus nustatyti proporcingai Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 8 straipsnyje nustatytiems tikslams, jos visų pirma atsižvelgia į šiuos veiksnius:

- a) techninį ir ekonominį tikslumą naudoti ar įrengti alternatyvias priemones atsižvelgiant į rinkos plėtrą ir konkretaus sujungimo ir (arba) panaudos pobūdį ir tipą, be kita ko, į kitų pirminės panaudos produktų, pavyzdžiui, kanalų panaudos, patikimumą“;

- e) 2 dalies c ir d punktai pakeičiami taip:

„c) pradines įrenginio savininko investicijas, atsižvelgiant į bet kokias padarytas viešąsias investicijas ir riziką, susijusią su investicinių projektų vykdymu;

- d) ilgalaikės konkurencijos apsaugos poreikį, ypatingą dėmesį skiriant infrastruktūrų konkurencijos ekonominio naudingumo požiūriu skatinimui;“;

- f) įterpiama ši 3 dalis:

„3. Taikydamos operatoriui įpareigojimus teikti panaudą pagal šio straipsnio nuostatas, nacionalinės reguliavimo institucijos gali nustatyti technines ar eksploatacines sąlygas, kurių tokios panaudos teikėjas ir (arba) gavėjas privalo laikytis, kai būtina užtikrinti normalų tinklo darbą. Įpareigojimai laikytis specialių techninių standartų arba specifikacijų turi atitikti pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 17 straipsnio 1 dalį nustatytus standartus ir specifikacijas.“;

9. 13 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Nacionalinė reguliavimo institucija pagal 8 straipsnio nuostatas gali nustatyti įpareigojimus, susijusius su sąnaudų padengimu ir kainų kontrole, įskaitant reikalavimus, kad kainos būtų pagrįstos sąnaudomis, ir reikalavimus dėl sąnaudų apskaitos sistemų, reikalavimus, susijusius su konkrečiu sujungimo ir (arba) panaudos rūšimi, kai rinkos analizė rodo, kad veiksmingos konkurencijos nebuvimas reiškia, jog atitinkamas operatorius gali išlaikyti pernelyg dideles kainas ar daryti kainų spaudimą, tuo darant žalą galutiniams paslaugų gavėjams. Siekiant skatinti operatorių investuoti į naujos kartos tinklus, nacionalinės reguliavimo institucijos atsižvelgia į operatoriaus investicijas, kad jis galėtų gauti tam tikrą pagrįstą panaudoto kapitalo grąžos normą, atsižvelgiant į bet kokią konkrečią tam tikram naujų investicijų į tinklus projektui būdingą riziką.“;

10. Įterpiami šie straipsniai:

„13a straipsnis

Funkcinis atskyrimas

1. Kai nacionalinė reguliavimo institucija padaro išvadą, kad pagal 9–13 straipsnius nustatytais atitinkamais įpareigojimais nepavyko užtikrinti veiksmingos konkurencijos ir kad esama svarbių, nuolatos pasikartojančių konkurencijos problemų ir (arba) rinkos trūkumų, susijusių su tam tikrų prieigos produktų didmeninėmis rinkomis, ji gali, laikydamasi 8 straipsnio 3 dalies antros pastraipos nuostatų, išimties tvarka nustatyti įpareigojimą vertikalčiai integruotoms įmonėms, kad pastarosios skirtų visą su didmeniniu atitinkamų panaudos produktų teikimu susijusią veiklą vykdyti savarankiškai veikiantiems verslo subjektams.

Toks verslo subjektas teikia panaudos produktus ir paslaugas visoms įmonėms, įskaitant kitus patronuojančiosios bendrovės verslo skyrius, per tokius pačius terminus, tokiomis pačiomis sąlygomis, įskaitant kainas ir paslaugų lygį, taip pat naudodamas tas pačias sistemas ir procesus.

2. Nacionalinė reguliavimo institucija, ketindama nustatyti funkcinio atskyrimo įpareigojimą, pateikia Komisijai prašymą, į kurį įtraukia:

- a) įrodymą, kuriuo grindžiama 1 dalyje nurodyta nacionalinės reguliavimo institucijos išvada;
- b) pagrįstą įvertinimą, kad per pagrįstą laikotarpį nevyks veiksminga bei tvari infrastruktūrų konkurencija arba ji bus silpna;

c) tikėtino poveikio reguliavimo institucijai, įmonei, visų pirma atskirtosios įmonės darbuotojams, ir apskritai visam elektroninių ryšių sektoriui, ir paskatoms investuoti į visą sektorių, visų pirma poreikiui užtikrinti socialinę ir teritorinę sanglaudą ir kitiems suinteresuotiesiems subjektams tyrimą, pirmiausia įskaitant tikėtiną poveikį konkurencijai ir potencialius padarinius vartotojams;

d) priežasčių, kuriomis grindžiama, kodėl šis įpareigojimas būtų pats veiksmingiausias priemonių padėčiai ištaisyti, kurias taikant siekiama spręsti nustatytas konkurencijos ir (arba) rinkos nepakankamumo problemas, taikymo būdas, analizė;

3. Į planuojamas priemones įtraukiami šie aspektai:

a) tikslus atskyrimo pobūdis ir lygis, pirmiausia nurodant atskiro verslo subjekto statusą;

b) atskiro verslo subjekto turtas ir produktai bei paslaugos, kurias teiks tas subjektas;

c) valdymo tvarka siekiant užtikrinti atskiro verslo subjekto samdomų darbuotojų nepriklausomumą, taip pat atitinkamų paskatų struktūrą;

d) įpareigojimų laikymosi užtikrinimo taisyklės;

e) veikimo procedūrų skaidrumo užtikrinimo taisyklės, pirmiausia suinteresuotųjų šalių atžvilgiu;

f) atitikties užtikrinimo stebėsenos programą, įskaitant metinės ataskaitos skelbimą.

4. Vadovaudamasi Komisijos sprendimu dėl pagal 8 straipsnio 3 dalį priimtų planuojamų priemonių, nacionalinė reguliavimo institucija atlieka koordinuotą įvairių su vartotojų prijungimo tinklu susijusių rinkų tyrimą Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyvos) 16 straipsnyje nustatyta tvarka. Remdamasi šiuo įvertinimu, nacionalinė reguliavimo institucija skiria, palieka galioti, pakeičia ar panaikina įpareigojimus pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 6 ir 7 straipsnius.

5. Įmonei, kuriai taikomas funkcinis atskyrimas, gali būti nustatyti 9–13 straipsniuose nurodyti įpareigojimai bet kurioje konkrečioje rinkoje, jeigu pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 16 straipsnį buvo nustatyta, kad ji turi didelę įtaką toje rinkoje, arba nustatyti bet kurie kiti įpareigojimai, kuriuos nustatyti leido Komisija pagal 8 straipsnio 3 dalį.

13b straipsnis

Vertikaliai integruotos įmonės savanoriškas atskyrimas

1. Jeigu pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 16 straipsnį buvo nustatyta, kad įmonės turi didelę įtaką vienoje ar keliuose atitinkamose rinkose, jei įmonės ketina perduoti vietos vartotojų prijungimo tinklo aktyvus arba didesnę jų dalį atskiram juridiniam subjektui, priklausančiam skirtingiems savininkams, ar įsteigti atskirą verslo subjektą tam, kad galėtų teikti visiems mažmeniniams teikėjams, išskaitant savo mažmeninės prekybos skyrius, visiškai lygiaverčius panaudos produktus, tai tokios įmonės iš anksto turi apie tai informuoti nacionalinę reguliavimo instituciją, ir tinkamais terminais, kad nacionalinė reguliavimo institucija galėtų įvertinti numatomo sandorio poveikį.

Įmonės taip pat praneša nacionalinei reguliavimo institucijai apie visus šių ketinimų pasikeitimus ir apie galutinius atskyrimo proceso rezultatus.

2. Nacionalinė reguliavimo institucija įvertina, kokią poveikį turės numatytas sandoris galiojantiems reglamentuojančio pobūdžio įpareigojimams pagal Direktyvą 2002/21/EB (Pagrindų direktyva).

Šiuo tikslu nacionalinė reguliavimo institucija pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 16 straipsnyje nurodytą procedūrą atlieka koordinuotą su vartotojų prijungimo tinklu susijusių skirtingų rinkų tyrimą.

Remdamasi šiuo įvertinimu, nacionalinė reguliavimo institucija skiria, palieka galioti, pakeičia ar panaikina įpareigojimus pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 6 ir 7 straipsnius.

3. Teisiškai atskiram ir (arba) savarankiškai veiklą vykdančiam verslo subjektui gali būti nustatyti bet kurie 9–13 straipsniuose nurodyti įpareigojimai konkrečioje rinkoje, jeigu pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 16 straipsnį buvo nustatyta, kad ji turi didelę įtaką rinkoje, arba nustatyti bet kurie kiti įpareigojimai, kuriuos nustatyti leido Komisija pagal 8 straipsnio 3 dalį.“;

11. 14 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Darant nuorodą į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į minėto sprendimo 8 straipsnio nuostatas.“;

b) 4 dalis išbraukiama.

12. II priedas iš dalies pakeičiamas taip:

a) pavadinimas pakeičiamas taip:

„PAGRINDINIS PUNKTŲ, BŪTINŲ NURODYTI STANDARTINIAME PASIŪLYME DĖL DIDMENINĖS PRIEIGOS PRIE TINKLO INFRASTRUKTŪROS, ĮSKAITANT IŠ DALIES ARBA VISIŠKAI ATSIETĄ PRIEIGĄ PRIE VIETINĖS LINIJOS FIKSUOTOJE VIETOJE, SARAŠAS, KURĮ TURI PASKELBTI NUSTATYTI DIDELĘ ĮTAKĄ RINKOJE TURINTYS OPERATORIAI;“

b) a sąvoka pakeičiama taip:

„a) dalinė vietinė linija – vietinės linijos dalis, jungianti abonento valdoje esantį tinklo galinį tašką su koncentracijos tašku arba nustatytu tarpiniu viešojo fiksuoto elektroninių ryšių tinklo prieigos tašku;“

c) c sąvoka pakeičiama taip:

„c) visiškai atsieta prieiga prie vietinės linijos – vietinės linijos gavėjui suteikta prieiga prie didelę įtaką rinkoje turinčio vietinės linijos operatoriaus vietinės linijos ar dalinės vietinės linijos, leidžiant naudoti visus tinklo infrastruktūros pajėgumus;“

d) d sąvoka pakeičiama taip:

„d) iš dalies atsieta prieiga prie vietinės linijos – vietinės linijos gavėjui suteikiama prieiga prie didelę įtaką rinkoje turinčio vietinės linijos operatoriaus vietinės linijos ar dalinės vietinės linijos, leidžiant naudoti tam tikrą tinklo infrastruktūros pajėgumų dalį, pvz., dažnių spektro arba atitinkamo ekvivalento dalį;“

e) A dalies 1, 2 ir 3 punktai pakeičiami taip:

„1. Tinklo elementai, prie kurių suteikiama prieiga, apima svarbiausią šiuos elementus, kartu su atitinkamais susijusiais įrenginiais:

a) (visiškai ir iš dalies) atsietą prieigą prie vietinių linijų;“

- b) (visiškai ir iš dalies) atsietą prieigą prie vietinių dalinių linijų, įskaitant, tam tikrais atvejais, prieigą prie tinklo dalių, kurios nėra aktyvios, kad būtų plečiami tranzitiniai tinklai;
- c) prireikus, kanalus, suteikiančius galimybę įrengti prieigos ir tranzitinių tinklus.
2. Informacija apie fizines prieigos vietas, tarp jų skirstymo spintas ir paskirstymo stovus, vietinių linijų ir dalinių linijų, kanalų ir tranzitinio tinklo įrangos buvimą tam tikrose konkrečiose prieigos tinklo dalyse ir kanaluose.
3. Techninės sąlygos, susijusios su prieiga prie vietinių linijų, dalinių linijų ir kanalų ir jų naudojimu, įskaitant vytos poros, optinio pluošto, arba atitinkamo ekvivalento, kabelių paskirstymo įrangos, kanalų ir susijusių įrenginių technines charakteristikas.“
- f) B dalies 1 punktą pakeičiamas taip:

„1. Informacija apie didelę įtaką rinkoje turinčių operatorių atitinkamas esamas vietas arba įrangos vietą ir planuojamą įrangos atnaujinimą (*);

(*) Gali būti, kad vengiant visuomenės saugumo problemų ši informacija bus prieinama tik suinteresuotojoms šalims.“;

3 straipsnis

Direktyvos 2002/20/EB (Leidimų direktyvos) pakeitimai

Direktyva 2002/20/EB iš dalies keičiama taip:

1. 2 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Taip pat vartojama ši sąvoka:

„bendrosios teisės – pagal šią direktyvą valstybių narių sukurta teisinė sistema, pagal kurią užtikrinamos teisės teikti elektroninių ryšių tinklus ar paslaugas ir nustatomi sektoriui specifiniai įpareigojimai, kurie gali būti taikomi visiems ar tik tam tikros rūšies elektroninių ryšių tinklams ir paslaugoms.“;

2. 3 straipsnio 2 dalis papildoma tokia pastraipa:

„Neturi būti reikalaujama, kad įmonės, teikiančios tarpvalstybines elektroninių ryšių paslaugas keliose valstybėse narėse padalinių turinčioms įmonėms, atitinkamoje valstybėje narėje pateiktų daugiau negu vieną pranešimą.“;

3. 5 straipsnis pakeičiamas taip:

„5 straipsnis

Radijo dažnių ir numerių naudojimo teisės

1. Valstybės narės sudaro palankesnes sąlygas naudoti radijo dažnius pagal bendrąsias teises. Prireikus valstybės narės gali suteikti individualias naudojimo teises siekdamos:

- išvengti žalingų trukdžių,
- užtikrinti paslaugų techninę kokybę,
- užtikrinti veiksmingą spektro naudojimą, arba
- pasiekti kitus visuotinės svarbos tikslus, kuriuos nustatė valstybė narė laikydamasi Bendrijos teisės.

2. Tais atvejais, kai radijo dažnių ar numerių naudojimui būtina suteikti individualias naudojimo teises, valstybės narės įmonės prašymu suteikia tokias teises įmonėms, kad jos galėtų teikti tinklus ar paslaugas pagal 3 straipsnyje nurodytas bendrąsias teises pagal šios direktyvos 6, 7 straipsnių ir 11 straipsnio 1 dalies c punkto nuostatas ir pagal kitas taisykles, užtikrinančias tų išteklių veiksmingą naudojimą pagal Direktyvą 2002/21/EB (Pagrindų direktyva).

Nepažeidžiant valstybių narių nustatytų konkrečių kriterijų ir procedūrų, pagal kuriuos radijo ir televizijos transliacijų turinio teikėjams suteikiamos radijo dažnių naudojimo teisės, kad pagal Bendrijos teisę būtų pasiekti visuotinės svarbos tikslai, radijo dažnių ir numerių naudojimo teisės suteikiamos laikantis atvirų, objektyvių, skaidrių, nediskriminuojančių ir proporcingų procedūrų, o radijo dažnių atveju laikomasi Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyvos) 9 straipsnio nuostatų. Reikalavimo taikyti atvirą procedūrą galėtų būti nesilaikoma tais atvejais, kai norint pasiekti visuotinės svarbos tikslą, kurį nustatė valstybės narės laikydamosi Bendrijos teisės, radijo ir televizijos transliacijų turinio teikėjams svarbu suteikti individualias radijo dažnių naudojimo teises.

Suteikdamos naudojimo teises, valstybės narės išsamiai nurodo, ar šias teises teisių turėtojas gali perduoti ir kokiomis sąlygomis. Radijo dažnių atveju tokios nuostatos atitinka Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyvos) 9 ir 9b straipsnius.

Jeigu valstybės narės suteikia naudojimo teises ribotam laikui, teisių galiojimo trukmė pritaikoma pagal atitinkamą paslaugą, atsižvelgiant į siekiamą tikslą, taip pat deramai atsižvelgiant į būtinybę skirti pakankamai laiko investicijų amortizacijai.

Kai individualaus radijo dažnių naudojimo teisės suteikiamos dešimčiai ar daugiau metų ir kai tokios teisės negali būti perduotos arba nuomojamos kitai įmonei, kaip leidžiama Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyvos) 9b straipsnyje, nacionalinė reguliavimo institucija, visų pirma remdamasi pagrįstu teisės turėtojo prašymu, užtikrina, kad ji turi būdų patikrinti, ar kriterijai, pagal kuriuos buvo suteiktos individualios naudojimo teisės, tebetaikomi ir ar jų laikomasi visą leidimo galiojimo laiką. Jeigu suteikiant individualias naudojimo teises šie kriterijai nebetaikomi, individualios naudojimo teisės pakeičiamos bendrosiomis teisėmis naudoti radijo dažnius, pranešus iš anksto ir praėjus nustatytam pagrįstam laikotarpiui, arba šias teises galima laisvai perduoti ar išnuomoti kitai įmonei pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyvos) 9b straipsnį.

3. Sprendimai dėl naudojimo teisių suteikimo priimami, pranešami ir paskelbiami kuo greičiau, kai tik nacionalinė reguliavimo institucija gauna visą paraišką: numerių, kurie skiriami specialiais tikslais nacionaliniame numeracijos plane, atveju – per tris savaites, radijo dažnių, kurie skiriami naudoti elektroninių ryšių paslaugoms nacionaliniame dažnių plane, atveju – per šešias savaites. Nurodyti terminai turi nepažeisti jokių taikytinų tarptautinių susitarimų, susijusių su radijo dažnių naudojimu ar orbitinėmis padėtimis.

4. Jei, pasikonsultavus su suinteresuotosiomis šalimis pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 6 straipsnį, nusprendžiama, kad išskirtinės ekonominės vertės numerių naudojimo teisė turi būti suteikiama konkurencinės ar lyginamosios atrankos tvarka, valstybės narės ilgiausią trijų savaičių laikotarpį gali pratęsti dar iki trijų savaičių.

Radijo dažnių naudojimo teisė konkurencine ir lyginamąja tvarka suteikiama pagal 7 straipsnį.

5. Valstybės narės neriboja suteikiamų naudojimo teisių skaičiaus, išskyrus atvejus, kai tai būtina veiksmingam radijo dažnių naudojimui pagal 7 straipsnį užtikrinti.

6. Nacionalinės kompetentingos institucijos užtikrina, kad radijo dažniai būtų naudojami rezultatyviai ir veiksmingai pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 8 straipsnio 2 dalį ir 9 straipsnio 2 dalį. Jos taip pat užtikrina, kad perduodant ar sukaupus radijo dažnių naudojimo teises nebūtų iškraipyta konkurencija. Dėl to valstybės narės gali imtis atitinkamų priemonių, pavyzdžiui, jos gali nustatyti įpareigojimą perduoti radijo dažnių naudojimo teises arba jas perleisti pagal nuomos sutartį.“

4. 6 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Bendrajam leidimui teikti elektroninių ryšių tinklus arba paslaugas, radijo dažnių naudojimo teisėms ir

numerių naudojimo teisėms gali būti taikomos tik priėde išvardytos sąlygos. Tokios sąlygos yra nediskriminuojančios, proporcingos ir skaidrios, o radijo dažnių naudojimo atveju atitinka Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 9 straipsnį.“;

b) 2 dalyje žodžiai „Direktyvos 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyva) 16, 17, 18 ir 19 straipsnius“ pakeičiami žodžiais „Direktyvos 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyva) 17 straipsnį“;

5. 7 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis iš dalies keičiama taip:

i) įvadinis sakiny pakeičiamas taip:

„1. Jeigu valstybė narė svarsto, ar apriboti išduodamų radijo dažnių naudojimo teisių skaičių arba ar pratęsti išduotų teisių galiojimo trukmę pagal sąlygas, kurios skiriasi nuo tokioms teisėms taikomų sąlygų, ji, *inter alia*,“;

ii) c punktas pakeičiamas taip:

„c) paskelbia sprendimą apriboti naudojimo teisių suteikimą arba naudojimo teisių atnaujinimą, nurodydama priežastis;“;

b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Kai radijo dažnių naudojimo teisių suteikimą reikia riboti, valstybės narės tokias teises teikia remdamosi atrankos kriterijais, kurie turi būti objektyvūs, skaidrūs, nediskriminuojantys ir proporcingi. Į tokius kriterijus būtina tinkamai atsižvelgti siekiant Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyvos) 8 straipsnyje nurodytų tikslų ir laikantis šios direktyvos 9 straipsnyje nurodytų reikalavimų.“;

c) 5 dalyje žodžiai „9 straipsnį“ pakeičiami žodžiais „9b straipsnį“;

6. 10 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1, 2 ir 3 dalys pakeičiamos taip:

„1. Nacionalinės reguliavimo institucijos, vadovaudamosi 11 straipsniu, stebi ir prižiūri, kaip laikomasi bendrojo leidimo arba naudojimo teisių sąlygų ir 6 straipsnio 2 dalyje nurodytų konkrečių įpareigojimų.

Nacionalinės reguliavimo institucijos turi įgaliojimą reikalauti, kad elektroninių ryšių tinklus ar paslaugas teikiančios įmonės, kurioms taikomas bendrasis leidimas arba kurios turi radijo dažnių ar numerių naudojimo teises, pagal 11 straipsnį pateiktą informaciją, būtiną patikrinimui, kaip laikomasi bendrųjų ar panaudos teisių sąlygų bei konkrečių 6 straipsnio 2 dalyje nurodytų įpareigojimų.

2. Jeigu nacionalinė reguliavimo institucija nustato, kad įmonė nesilaiko vienos ar daugiau bendrųjų ar panaudos teisių sąlygų ar konkrečių 6 straipsnio 2 dalyje nurodytų įpareigojimų, ji apie tai praneša įmonei ir suteikia galimybę per pagrįstą laiką pareikšti savo nuomonę.

3. Atitinkama institucija turi turėti įgaliojimą reikalauti, kad 2 dalyje nurodytas pažeidinėjimas būtų nutrauktas nedelsiant arba per pagrįstą laiką, ir imasi atitinkamų proporcingų priemonių atitinkamai užtikrinti.

Valstybės narės atitinkamoms institucijoms suteikia įgaliojimus atitinkamai atvejais:

- a) skirti, prireikus, atgrasančias finansines baudas, kurios gali apimti periodines baudas, taikomas atgailine data; ir
- b) nurodyti nutraukti arba atidėti paslaugų arba į paslaugų rinkinį įeinančių paslaugų teikimą, nes, jei šios paslaugos ir toliau būtų teikiamos, būtų daroma didelė žala konkurencijai, iki tol, kol bus patenkinami priegios įpareigojimai, nustatyti atliekant Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 16 straipsnyje minimą rinkos tyrimą.

Apie priemones ir priežastis, kodėl jų imamasi, nedelsiant pranešama atitinkamai įmonei ir nustatomas pagrįstas laikas įmonei tą priemonę įvykdyti.“;

- b) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Nepažeisdamos 2 ir 3 dalies nuostatų, valstybės narės suteikia įgaliojimus atitinkamai institucijai prireikus skirti finansines baudas įmonėms už įpareigojimo, nustatyto šios direktyvos 11 straipsnio 1 dalies a arba b punkte arba Direktyvos 2002/19/EB (Priegios direktyva) 9 straipsnyje, nevykdymą ir informacijos nepateikimą per pagrįstą laikotarpį, kurį nurodė nacionalinė reguliavimo institucija.“;

- c) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Rimtų arba pasikartojančių bendrųjų ar panaudos teisių sąlygų arba konkrečių 6 straipsnio 2 dalyje nurodytų įpareigojimų pažeidimų atvejais, kai šio straipsnio 3 dalyje nurodytos priemonės, kuriomis siekiama užtikrinti, kad būtų laikomasi reikalavimų, neduoda rezultatų, nacionalinės reguliavimo institucijos gali nebeleisti įmonei teikti elektroninių ryšių tinklų ar paslaugų arba sustabdyti ar atimti naudojimo teises. Veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios sankcijos ir baudos gali būti taikomos pažeidimų laikotarpiu net ir tais atvejais, jei vėliau padėtis buvo ištaisyta.“;

- d) 6 dalis pakeičiama taip:

„6. Nepaisant 2, 3 ir 5 dalių nuostatų, jeigu atitinkama institucija turi įrodymų apie bendrųjų ar panaudos teisių sąlygų ar konkrečių 6 straipsnio 2 dalyje nurodytų įpareigojimų pažeidimus, keliančius tiesioginį ir rimtą pavojų visuomenės saugai ir saugumui ar visuomenės sveikatai arba sudarančius didelių ekonominių ar eksploatavimo problemų kitiems elektroninių ryšių tinklų ar paslaugų teikėjams ar naudotojams ar kitiems radijo spektro paslaugų gavėjams, ji gali imtis skubių laikinų priemonių padėčiai ištaisyti dar nepriėmusi galutinio sprendimo. Po to atitinkamai įmonei suteikiama pagrįsta galimybė pareikšti savo nuomonę ir pasiūlyti priemones padėčiai ištaisyti. Prireikus atitinkama institucija gali patvirtinti laikinąsias priemones, kurios galioja ne ilgiau kaip 3 mėnesius, tačiau kurios tais atvejais, kai vykdymo procedūros dar nėra užbaigtos, gali būti pratęstos dar ne ilgesniam nei trijų mėnesių laikotarpiui.“;

7. 11 straipsnio 1 dalis iš dalies keičiama taip:

- a) a punktas pakeičiamas taip:

„a) sistemingai arba kiekvienu konkrečiu atveju tikrinant, kaip laikomasi priedo A dalies 1 ir 2 sąlygų, B dalies 2 ir 6 sąlygų ir C dalies 2 ir 7 sąlygų bei įpareigojimų, nurodytų 6 straipsnio 2 dalyje;“;

- b) pridedami šie punktai:

„g) rezultatyviam radijo dažnių naudojimui ir veiksmingam valdymui užtikrinti;

h) siekiant įvertinti būsimus tinklų ar paslaugų pokyčius, galinčius turėti įtakos didmeninėms paslaugoms, kuriomis gali naudotis konkurentai.“

c) antra pastraipa pakeičiama taip:

„Pirmos pastraipos a, b, d, e, f, g ir h punktuose nurodytos informacijos negalima reikalauti prieš patekimą į rinką ar nustatyti, kad jos pateikimas yra patekimo į rinką sąlyga.“;

8. 14 straipsnis pakeičiamas taip:

„14 straipsnis

Teisių ir įpareigojimų pakeitimai

1. Valstybės narės užtikrina, kad teisės, sąlygos ir procedūros, susijusios su bendraisiais leidimais ir naudojimo teisėmis arba teisėmis įrengti įrenginius, gali būti iš dalies keičiamos tik objektyviai pagrįstais atvejais ir proporcingai, prireikus atsižvelgiant į konkrečias sąlygas, taikomas perduodamoms radijo dažnių naudojimo teisėms. Išskyrus atvejus, kai siūlomi pakeitimai yra nedideli ir dėl jų buvo susitarta su individualių ar bendrųjų teisių turėtoju, apie ketinimą daryti tokias pataisas tinkamai pranešama, o suinteresuotosioms šalims, įskaitant paslaugų gavėjus ir vartotojus, suteikiama pakankamai laiko (ne mažiau kaip keturios savaitės, išskyrus išimtiniais atvejais) savo nuomonei apie siūlomus pakeitimus pareikšti.

2. Valstybės narės neapriboja ir nepanaikina teisių įrengti įrenginius arba radijo dažnių naudojimo teisių, kol nėra praėjęs jų galiojimo laikas, išskyrus atvejus, kai tai pateisinama ir taikoma pagal priedą ir atitinkamas nacionalines nuostatas dėl kompensacijos už panaikintas teises.“;

9. 15 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad visa svarbi informacija apie teises, sąlygas, procedūras, mokesčius, rinkliavas ir sprendimus dėl bendrųjų teisių, naudojimo teisių ir teisių įrengti įrenginius būtų skelbiama ir nuolat tinkamai atnaujinama ir kad ji būtų lengvai prieinama visoms suinteresuotoms šalims.“;

10. 17 straipsnio 1 ir 2 dalys pakeičiamos taip:

„1. Nepažeisdamos Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyvos) 9a straipsnio, valstybės narės užtikrina, kad 2009 m. gruodžio 31 d. jau naudojamos bendrosios ir individualios naudojimo teisės atitiktų šios direktyvos 5, 6, 7 straipsnius ir priedą ne vėliau kaip iki 2011 m. gruodžio 19 d.

2. Jeigu, taikant 1 dalį, susiaurėja teisės ar sutrumpėja įpareigojimų galiojimo terminas pagal jau galiojančias bendrąsias ir individualias naudojimo teises, valstybės narės gali pratęsti šių teisių ir įpareigojimų galiojimą ne ilgiau kaip iki

2012 m. rugsėjo 30 d., jei tai neturi įtakos kitų įmonių teisėms pagal Bendrijos teisę. Apie tokius pratęsimus valstybės narės praneša Komisijai ir nurodo jų priežastis.“;

11. Priedas iš dalies keičiamas taip, kaip nurodyta šios direktyvos I priede;

4 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentas (EB) Nr. 2887/2000 panaikinamas.

5 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip 2011 m. gegužės 25 d. įgyvendina šią direktyvą.

Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų priemonių tekstą.

Jos taiko šias priemones 2011 m. gegužės 26 d. Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodų darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių nacionalinės teisės nuostatų tekstus.

6 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja kitą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

7 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybės narėms.

Priimta Strasbūre 2009 m. lapkričio 25 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
J. BUZEK

Tarybos vardu
Pirmininkė
Å. TORSTENSSON

PRIEDAS

Direktyvos 2002/20/EB (Leidimų direktyva) priedas iš dalies keičiamas taip:

1. Pirma pastraipa pakeičiama šia antrašte:

„Šiame priede išvardytos sąlygos – tai pats didžiausias sąrašas sąlygų, kurios gali būti nustatomos bendrosioms teisėms (A dalis), teisėms naudoti radijo dažnius (B dalis) ir teisėms naudoti numerius (C dalis), kaip nurodyta 6 straipsnio 1 dalyje ir 11 straipsnio 1 dalies a punkte, ir kurios yra leistinos pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyvos) 5, 6, 7, 8 ir 9 straipsnius.“;

2. A dalis iš dalies keičiama taip:

a) 4 punktas pakeičiamas taip:

„4. Galimybė galutiniams paslaugų gavėjams paskambinti į nacionalinio numeracijos plano numerius, Europos telefonijos numeracijos erdvės numerius, nemokamo tarptautinio telefono ryšio ir, kai tai įmanoma techniškai ir ekonominiu požiūriu, kitų valstybių narių numeracijos planuose galiojančius numerius, bei sąlygos pagal Direktyvą 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyva).“;

b) 7 punktas pakeičiamas taip:

„7. Asmens duomenų ir privatumo apsauga, skirta elektroninių ryšių sektoriui, pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/58/EB (Direktyvą dėl privatumo ir elektroninių ryšių) (*)

(*) OL L 201, 2002 7 31, p. 37.“;

c) 8 punktas pakeičiamas taip:

„8. Vartotojų apsaugos taisyklės, skirtos elektroninių ryšių sektoriui, įskaitant sąlygas pagal Direktyvą 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyva), ir prieinamumo sąlygos neigaliems paslaugų gavėjams pagal šios direktyvos 7 straipsnį.“;

d) 11 punkte žodžiai „Direktyvą 97/66/EB“ pakeičiami žodžiais „Direktyvą 2002/58/EB“;

e) įterpiamas šis punktas:

„11a. Valdžios institucijų pranešimų plačiajai visuomenei, skirtų įspėti visuomenę apie tiesioginį pavojų arba sumažinti didžiulių katastrofų pasekmes naudojimo sąlygos.“;

f) 12 punktas pakeičiamas taip:

„12. Naudojimo sąlygos didelių nelaimių ar nacionalinių ekstremalių situacijų atveju siekiant užtikrinti ryšį tarp pagalbos tarnybų ir valdžios institucijų.“;

g) 16 punktas pakeičiamas taip:

„16. Viešųjų tinklų apauga nuo neteisėtos prisijungimo pagal Direktyvą 2002/58/EB (Direktyvą dėl privatumo ir elektroninių ryšių).“;

h) įtraukiamas šis 9 punktas:

„19. Skaidrumo įpareigojimai, nustatyti viešuosius elektroninių ryšių tinklus teikiančioms įmonėms, kurios teikia elektroninių ryšių paslaugas, kuriomis gali naudotis visuomenė, siekiant užtikrinti ryšių galutinę sąveiką pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyvos) 8 straipsnyje išdėstytus tikslus ir principus, informacijos apie bet kokias prieigos prie paslaugų ir programų ir (arba) jų naudojimo suvaržymo sąlygas, jei tokias sąlygas leidžia taikyti valstybės narės, laikydamosi Bendrijos teisės aktų, atskleidimas; prireikus ir kai tinkama – galimybė nacionalinėms reguliavimo institucijoms gauti šią informaciją, būtiną šios atskleistos informacijos tikslumui patikrinti.“

3. B dalis iš dalies keičiama taip:
- a) 1 punktas pakeičiamas taip:
- „1. Įpareigojimas teikti paslaugą ar naudoti tam tikros rūšies technologiją, kuriai naudoti suteiktos dažnio naudojimo teisės, atitinkamais atvejais įskaitant aprėpties ir kokybės reikalavimus.“;
- b) 2 punktas pakeičiamas taip:
- „2. Rezultatyvus ir veiksmingas dažnių naudojimas pagal Direktyvą 2002/21/EB (Pagrindų direktyva).“;
- c) įtraukiamas šis 9 punktas:
- „9. Įpareigojimai, būdingi eksperimentiniam radijo dažnių naudojimui.“;
4. C dalies 1 punktas pakeičiamas taip:
- „1. Paslaugos, kuriai bus naudojamas numeris, nurodymas, įskaitant visus reikalavimus, susijusius su tos paslaugos teikimu ir, siekiant išvengti abejonių, tarifų nustatymo principai ir didžiausios kainos, kurie gali būti taikomi konkrečiam numerių intervalui, siekiant užtikrinti vartotojų apsaugą pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 8 straipsnio 4 dalies b punktą.“
-

KOMISIJOS PAREIŠKIMAS DĖL TINKLO NEUTRALUMO

Komisija mano, jog itin svarbu užtikrinti, kad internetas ir toliau būtų atviras ir neutralus, ir visapusiškai atsižvelgia į kitų teisės aktų leidėjų pageidavimą, kad tinklo neutralumas dabar būtų pripažintas politikos tikslu ir reguliavimo principu, kurį turėtų palaikyti nacionalinės reguliavimo institucijos ⁽¹⁾, taip pat būtų griežtinami susiję skaidrumo reikalavimai ⁽²⁾ ir sukurtos apsaugos priemonės, kuriomis naudodamosi nacionalinės reguliavimo institucijos siektų, kad paslaugų kokybė nesuaprasėtų ir kad nesutriktų ar nesulėtėtų duomenų srauto perdavimas viešaisiais tinklais ⁽³⁾. Komisija atidžiai stebės, kaip šios nuostatos įgyvendinamos valstybėse narėse, ir savo metinėje pažangos ataskaitoje Europos Parlamentui ir Tarybai ypač daug dėmesio skirs Europos piliečių „tinklo teisių“ apsaugai. Šiuo metu Komisija stebės, kokį poveikį „tinklo teisėms“ daro rinka ir technologijų raida, ir iki 2010 m. pabaigos informuos Europos Parlamentą ir Tarybą, ar reikia papildomų gairių, taip pat naudodamasi turimomis konkurencijos teisės priemonėmis spręs klausimus, susijusius su veikla, kuria pažeidžiamos konkurencijos taisyklės.

⁽¹⁾ Pagrindų direktyvos 8 straipsnio 4 dalies g punktas.

⁽²⁾ Universaliųjų paslaugų direktyvos 20 straipsnio 1 dalies b punktas ir 21 straipsnio 3 dalies c ir d punktai.

⁽³⁾ Universaliųjų paslaugų direktyvos 22 straipsnio 3 dalis.

2009 m. prenumeratos kainos (be PVM, įskaitant paprastosios siuntos išlaidas)

ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 000 EUR per metus (*)
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	100 EUR per mėnesį (*)
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, spausdintinė versija ir metinis kompaktinis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 200 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	700 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	70 EUR per mėnesį
ES oficialusis leidinys, C serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	400 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, C serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	40 EUR per mėnesį
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, mėnesinis kaupiamasis kompaktinis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	500 EUR per metus
Oficialiojo leidinio priedas, S serija (Konkursai ir viešieji pirkimai), kompaktinis diskas, leidžiamas du kartus per savaitę	daugiakalbis: 23 oficialiosiomis ES kalbomis	360 EUR per metus (30 EUR per mėnesį)
ES oficialusis leidinys, C serija. Konkursai	konkursų kalbomis	50 EUR per metus

(*) Egzempliorių kainos: iki 32 puslapių: 6 EUR,
33–64 puslapiai: 12 EUR,
daugiau nei 64 puslapiai: kaina nustatoma kiekvienu atveju.

Europos Sąjungos oficialųjį leidinį, leidžiamą oficialiosiomis Europos Sąjungos kalbomis, galima prenumeruoti bet kuria iš 22 kalbų. Jį sudaro L (teisės aktai) ir C (informacija ir pranešimai) serijos.

Kiekviena kalba leidžiamas leidinys prenumeruojamas atskirai.

Oficialieji leidiniai arių kalba parduodami atskirai, remiantis 2005 m. birželio 18 d. Oficialiajame leidinyje L 156 paskelbtu Tarybos reglamentu (EB) Nr. 920/2005, nurodančiu, kad Europos Sąjungos institucijos laikinai neįpareigojamos rengti ir skelbti visų aktų arių kalba.

Oficialiojo leidinio priedas (S serija. Konkursai ir viešieji pirkimai) skelbiamas viename daugiakalbiame kompaktiniame diske visomis 23 oficialiosiomis kalbomis.

Pateikę paprastą prašymą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* prenumeratoriai gali gauti įvairius Oficialiojo leidinio priedus. Apie priedų išleidimą prenumeratoriai informuojami pranešime skaitytojui, kuris skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Pardavimas ir prenumerata

Leidinių biuro leidžiamų mokamų leidinių galima įsigyti mūsų pardavimo biuruose. Pardavimo biurų sąrašą galima rasti internete adresu

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lt.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite <http://europa.eu>

